

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1963]

அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அனுப்பும் கேள்விகளுக்குக் கூடிய வரையில் விடைகள் தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே சமர்ப்பிக்கப் படுகின்றன. இதிலே ஒன்றும் காலதாமதம் இல்லை. அவசரப்பட்டு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் “தகவல் இல்லை” என்று பதில் அளிப்பது சலபம். அப்படிச் சொன்னால் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள். இந்த பட்ஜெட் தொடரைப் பொறுத்தவரையில் ஏப்ரல் மாதம் 2-ம் தேதி வரையிலும் சட்டசபைக் கூட்டம் நடக்க வேண்டுமென்று பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது. அதற்குள்ளே அங்கத்தினர்கள் கேட்டிருக்கும் கேள்விகளுக்கு இங்கே விடை அளிக்கப்படுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். பின்னர் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேற்பட்டு வேண்டுமானால் கேள்வி நேரத்தை அதிகப்படுத்தலாம். அப்படியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் கேள்விகள் விடை அளிக்காமல் போய்விடுமோ என்று அச்சப்பட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I hope the hon. Member K. A. Mathialagan is satisfied with the reply given by the Hon. the Finance Minister.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1963-64—cont.

* திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். முதற்கண் நான் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்க விரும்பவில்லை. இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்திலே, “வரி போடாத பட்ஜெட்” என்று இதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யார் அப்படி பெயர் கொடுத்தார்கள் ?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : பேப்பர்களிலே அப்படிப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரியே போடாமல் இருந்தால் எப்படி அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 120 கோடிக்குமேல் வருமானம் கிடைக்குமென்று நான் கேட்கிறேன். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வரி போடவில்லையென்றால், புது வரிகள் போட இல்லை என்று அர்த்தம்.) ஆகவே வரி போடுகிற பட்ஜெட்டான் இது என்று நான் சொல்லுவேன்.

இப்பொழுது நாட்டிலே ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்காக மத்திய சர்க்கார் போட வேண்டிய வரிகளை யெல்லாம் தாராளமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சில மாகாணங்களில் வரிகள் போடவில்லை. சில மாகாணங்களிலே போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த

5th March 1965] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

வரையில் எவ்வளவு வரிகள் போடவேண்டுமோ அதைப் பூராவும் ஒழுங்காகப் போட்டு விட்டார்கள். நமது நாட்டிலே சென்ற 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடைபெற்று வருகிறது. முன்னாள் இருந்த நிதி மந்திரியும் சரி, இப்பொழுதுள்ள நிதி மந்திரியும் சரி, ஒரே அடியாக எவ்வளவு வரிகளைப் போட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மிகவும் துணிச்சலாகவே வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சில நாட்களுக்கு முன்னர்தான் தண்ணீர்த் தீர்வையையும், நில வரியையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நகரங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு வரி போடுகிற மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. சமீபத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் நில வரியின் மூலமாக ரூ. 1 கோடி வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருமானத்தை எவ்வளவு குறைத்துச் சொல்ல முடியுமோ அப்படிச் சொல்லுவது வழக்கமாகிவிட்டது. ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்றால் மூன்று கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். நகரங்களிலுள்ள நிலங்களின் மீது வரி விதிப்பதின் மூலமாக ரூ. 50 லட்சம் கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 2 கோடிக்கு மேலாக வருமென்று நான் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே கடைசியில் பார்க்கும்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டை ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொல்வது தப்பிதமாகத்தான் இருக்கும். இது கணக்கு ஜாலம் பண்ணுகிற வேலை உண்மையிலேயே இது ஒரு சரப்பிளஸ் பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் வரிகளெல்லாம் மிகவும் பயங்கரமானவை. அவற்றைப் பற்றி இங்கே பேசுவது முறையாக இருக்காது என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அந்த வரிகளையும் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் நாம் தான். மத்திய நிதி மந்திரி அவர்கள் “சரித்திரம் கேள்விப்படாத முறையிலே” வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் குழுவல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிறும் மாண்டமான சண்டை வந்தால் என்ன ஆகுமோ தெரியவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைப்பற்றி ஆராயவேண்டும்.

சென்ற 15 ஆண்டுகளாக திட்டமிட்ட சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக எக்கச்சக்கமாக வரிகள் போட்டு வந்தோம். திட்டமிட்ட சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டியது அவசியந்தான். நாட்டின் பாதுகாப்பு வேலைகளையும், திட்ட வேலைகளையும் இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டியது அவசியமானப்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். நாட்டை எதிர்நோக்கி பெரிய ஆபத்து வருகிறது என்று வைத்துக்கொண்டாலும், சினவுக்கும் நம் நாட்டுக்கும் யுத்தம் பகிரங்கமாக ஏற்பட்டாலுங்கூட, ஆக்க வேலைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பல்வேறு விதமான வரிகளைப் போடுவதோடு பாதுகாப்பு வேலைகளுக்காகவும் எக்கச்சக்கமாக வரிகளைப் போட்டால் அந்த வரிகளை மக்கள் தாங்க முடியுமா என்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [5th March 1963]

இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து, மூன்றாவது திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றம் என்பது ஒரு 'க்ரானிக் டிஸீஸ்' போன்று இருக்கிறது. நம் நாட்டில் விலைவாசி பிரச்சனை கஷ்டமான பிரச்சனையாகவும் இருக்கிறது. சமீபத்தில் போடப்பட்ட வரிகளினால் விலைவாசி இன்னும் எவ்வளவு தூரம் அதிகப்படும் என்று சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. இது எப்பொழுது தீருமோ ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம். ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் வரிகள் நிறையப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பதினைந்து ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட திட்டங்களின் மூலமாக நன்மையா, தீமையா என்று நான் கூடப் பல காலமாகப் பரிசீலித்து வருகிறேன். திட்டத்தினால் யார் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு சில கூட்டம் நன்மை அடைந்திருக்கிறது. 1942-ம் வருஷம் பணக்காரர்களாக இருந்த கூட்டம், 1942-ம் வருஷம் காண்டிராக்டர்களாக இருந்த கூட்டம், 1942-ம் வருஷம் பணவசதி வைத்திருந்து பொருள் செய்யக்கூடிய கூட்டம் இன்றைய தினம் எக்கச்சக்கமான முறையில் பலான் மாதிரி பருத்துப் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதே நேரத்தில், கீழ்த்தர மக்கள், நடுத்தர மக்கள் பின்னேக்கிப் போயிருக்கிறார்கள்.

நான் ஐந்தாறு உதாரணங்கள் கூற விரும்புகிறேன். 1942-ம் வருஷத்தில் மதுரையில் ஒரு வீடு கட்டினோம். அப்பொழுது 14 அணுவுக்கு ஒரு மூட்டை சிமெண்ட் கிடைத்தது. இப்பொழுது 1963-ம் வருஷத்தில் கள்ள மார்க்கெட்டில் 19 ரூபாய்க்கும், நல்ல மார்க்கெட்டில் 9 ரூபாய்க்கும் ஒரு மூட்டை சிமெண்ட் கிடைக்கிறது என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

விலை ஏற்றம் என்னும்போது, பொதுவாக அரிசியின் விலையை மட்டும் தான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அரிசியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட முடியாது. அதையொட்டிய எல்லாப் பொருள்களும் வேண்டும். மற்ற பொருள்களின் விலை பயங்கரமான அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் முக்கிய உணவாகக் கருதப்படுவது இட்லியும் தோசையும் ஆகும். இவ்விரண்டும் இல்லாமல் தமிழர் இருக்க முடியாது. இந்த இரண்டுக்கும் முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது உளுந்து. உளுந்து ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி என்றில்லாமல், அதற்கும் குறைவாக நாளுக்கு நாள் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விலையில் எப்படி இட்டிலி, தோசை சாப்பிடுவது என்றே புரியவில்லை

கனம் சபாநாயகர் : இட்டிலி, தோசை சாப்பிட்டு எல்லோருக்கும் பலம் குறைந்து போய்விட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே! (சிரிப்பு.)

திரு. மு. கருணாநிதி : இட்டிலி தோசை சாப்பிடுவதால் பலம் குறைவதில்லை. இட்டிலிக்கு பலம் அதிகம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : இப்படி, அரிசி விலை மட்டுமல்லாமல் அதையொட்டிய எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறியிருக்கும் நிலையில் ஏழை எளிய மக்கள் மேலும் ஏழ்மை நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், நடுத்தர மக்களும் இருக்கிறார்கள். விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட

5th March 1963] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

வரையில், இந்தச் சபையில் எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தைப் பற்றி ஒரு அபாயச் சங்கை ஒலித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த சேலம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களும் திட்டை திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூட இது பற்றிப் பேசினார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் திரு. சீமைச் சாமி அவர்கள் நல்ல முறையில் புள்ளி விவரங்கள் தந்து நிலைமையை விளக்கிச் சொன்னார்கள். அவர் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கள் சரியானவைதான் என்பதில் சில பேர்களுக்குச் சந்தேகமாகவும் இருந்தது. 'ஒன்பது ரூபாய் மிச்சம்' என்று சொல்லப்பட்டது. மானுவாறி பூமியில் நஷ்டம் கூட ஏற்படத் தான் செய்யும். 'உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது' என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. ஒரு விவசாயிக்கு அருமையான முதல்தர நஞ்சை நிலம், இரு போகம் விளையக் கூடிய நஞ்சை நிலம் $6\frac{1}{2}$ ஏக்கர் இருந்தது. அதிலிருந்து இந்த வருஷத்தில் கிடைத்த வருமானம் ரூ. 2,300. செலவு ரூ. 1,400. மிச்சம் 900 ரூபாய். இந்தப் பணத்தில் 7 பேர் உள்ள குடும்பத்தை அவர் எப்படி வருஷம் பூராவும் நடத்திச் செல்ல முடியும் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு வரி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் வரி வருமானம் 125 கோடி ரூபாய்க்கு இருப்பது வருகிற மூன்று ஆண்டுகளில் சற்றேறக் குறைய 150 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயரும். அமைச்சர் அவர்கள் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள் வரி போடப்போகிறார். 'முதலில் 5 சதவிகிதம் என்று சொல்லி போகப் போக சேல்ஸ் டாக்ஸ் மாதிரி கூடும்' என்று இப்போதே சொல்கிறார். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : யார் சொன்னது? எந்த வரி போட்டாலும், அதன் அளவு பின்னால் குறையும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு கம்பெனியின் ஆண்டு அறிக்கையைப் படிக்கும்போது கூட, 'சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டில் குறைவாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்று மானேஜிங் டைரக்டர் அறிக்கை படிப்பதுண்டு. ஆனால், சர்க்காரின் நிர்வாகச் செலவுகள் குறைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நிர்வாகச் செலவு எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லாமல், வருமானத்தைப்பற்றி மட்டும் நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் படும பாட்டைச் சொன்னேன். அவர்களுடைய நிலைமை நாளுக்கு நாள் பயங்கரமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது எங்கு போய் முடியுமோ ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம்.

விவசாயிகளுக்கு வரி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி வேடிக்கையானது. அந்த வரியிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. மற்ற துறையில் உள்ளவர்கள் வேண்டுமானால் வரி கொட்டாமல் டிபிக்கி கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. டாக்ஸ் இவேஷன் அவர்கள் செய்யக்கூடும். 10,000 ரூபாய் வருமானத்தை 1,000 ரூபாய் வருமானமாகக் காட்டி வருமான வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால், நில வரி கொடுக்காமல் தப்பிக்க முடியாது. ஏனென்றால், நிலத்திற்குச் சர்வே நம்பர் இருக்கிறது. விளைச்சல் கணக்கு

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [5th March 1963]

இருக்கிறது. எப்படியும் விவசாயியிடமிருந்து கண்டிப்பாக வரியை வாங்கிவிடுவார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரப்படி கணக்கு எழுதிக்கொடுத்தால் வரியே வராது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : இப்பொழுது வரக்கூடிய வரி எப்படி வருகிறது என்று கேட்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். 1942-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்குருத் கடன் அளவையும், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் கடன் அளவையும் ஒப்பிட்டுப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிக்கும்படி நான் கேட்கிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பயங்கரமான அளவுக்குக் கடன் சுமை அதிகரித்திருக்கிறது. அரசாங்கமே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைச் சர்க்கார் திருப்பிப் பெற முடியாத அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்களும் இதுபற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அங்குள்ள விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத அளவுக்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேக லட்ச ரூபாய்கள் வரை வசூலிக்கப்பட முடியாமலிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கலெக்டரும் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில் வரி வஜா செய்தாலொழிய மக்களிடமிருந்து கடன் பாக்கியை வசூல் செய்ய முடியாத அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் பளு ஜாஸ்தியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை அரசாங்கத்திற்கு எப்படிப் பெருமை அளிப்பதாக இருக்க முடியும்? ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால், நாடு பூராவும் பத்து கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்து, மக்களைக் கடன் காரர்களாக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்றால் அது எப்படி பெருமை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்க முடியும்? பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடன்காரர்களாகியிருக்கிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் தவறான கொள்கை தான் என்று சொல்லவேண்டும். வாங்கிய கடனை விவசாயிகள் கொடுக்க முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் வரியைக் குறைக்காவிட்டால், வருங்காலத்தில் நிச்சயமாக பெரிய ஆபத்து நோத்தான் போகிறது. விவசாயிகளுக்கு வர வர உணர்ச்சி குறைய ஆரம்பித்திருக்கிறது. விவசாயம் செய்வதில் ஆள் பஞ்சம் கிராமப்புறங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து மூட்டை நெல் அறுவடை செய்தால் அதில் மூன்று மூட்டை நெல் அறுவடை கூலியாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. 'இவ்வளவு கொடுத்தால்தான் வருவோம்' என்று ஆட்கள் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு ஆள் பஞ்சம் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களை நோக்கி விவசாயம் செய்பவர்கள் வந்துகொண்டிருப்பதுதான். இம்மாதிரி சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் கதி மோட்சமே இல்லாமல் போய்விடும்.

'பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தை இந்த மாநிலத்தில் இனிமேல் நிறைவேற்ற வழி இல்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி சொல்வது எனக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. கிழக்கு

5th March 1963] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

இராமநாதபுரம் பகுதிக்குப் பலனுள்ள வகையில் மேல் பெரியாறுத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அதைப்பற்றி சென்ற ஐந்தாறு வருஷங்களாக நான் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். இப்பொழுதும் கேட்கின்றேன். அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் இந்த பட்ஜெட் உரையில் காணப்படவில்லை. இடுக்கி திட்டம் சம்பந்தமாக கோள அரசாங்கத்துடன் ஏதோ பேச்சு வார்த்தை நடப்பது பற்றி பத்திரிகையில் செய்திகள் வந்தன. அதைப்பற்றி நான் ஜாஸ்தியாக இங்கே சர்ச்சை செய்ய விரும்பவில்லை. இதைக் கோள அரசாங்கத்துடன் நமது அரசாங்கம் சுமுகமான முறையில் பேசி, கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய மேல் பெரியாறுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இல்லையானால், மிகவும் கடவுமான நிலைமை அங்கே ஏற்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில் சம்பந்தமாகவும் கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி இன்னும் பிற்போக்கான தன்மையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதையும் கவனித்து அந்தப் பகுதியில் நல்ல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

நாட்டின் பொருளாதார நிலை மிகவும் சீர்கேடு அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. எழ்மை ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். ஒரு உதாரணம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பாளையனம் ஒரு மத பக்தர் மோட்சத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பினால் குருநாதனை அண்டி உபதேசம் பெறுவர். அந்த குருநாதர் முதலாக அவருக்கு உபதேசம் செய்யும்போது, “அப்பா நீ பெண்ணை, மண்ணை, பொண்ணை ஆகியவற்றை விட வேண்டும்” என்று சொல்வார். சாத்திரங்களில் இந்த மூன்றையும் விட்டவனே துறவி என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சர்க்காரும் இந்த நாட்டு மக்களை ஆண்டியாக, துறவியாக விரட்டுவதற்குத் தான் இந்த மூன்று உபதேசங்களையும் வற்புறுத்துகிறதோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. காரணம், பெண்ணை என்றால் அதை நாட்டு மக்கள் ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்கு முதல் கட்டத்தில் சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டது. அது தான் இருதாரத் தடை மசோதா. அது முதல் கட்டம். போதாததற்கு குடும்பக்கட்டுப்பாடு வேறு வந்திருக்கிறது. இப்போது பெண்ணைையை அறவே ஒழித்து வருகிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினருக்கு அது சந்தோஷத்தைத்தானே தருகிறது? (சிரிப்பு.)

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : இல்லை, வருத்தத்தைத் தருகிறது என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) அடுத்து மண்ணை. மண்ணைையை ஒழிப்பதற்குத்தான் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த காரணத்தினால் இன்றைக்குப் பலர் கிராமங்களைவிட்டு நகரங்களுக்கு ஓடி வருகிறார்கள். கிராமங்களில் ஆள் இல்லை. மூன்றாவது பொண்ணை. திரு. மொரார்ஜி தேசாய் தங்கக் கட்டுப்பாட்டை கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். சட்டபூர்வமாகவே மக்கள் இந்த மூன்று ஆசையையும்விட்டு

9-30
a.m.

[திரு. டி. எல். சசிவரணத் தேவர்] [5th March 1963]

ஓட்டாண்டியாகி, இனி மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற வழி செய்யுங்கள் என்று சொல்லாமல் செய்வது போல இருக்கிறது. இன்னொன்று. ஒரு அன்பர் என்னிடம் குறிப்பிட்டார் . . .

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் நிதி மந்திரி பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இரண்டாவது பட்ஜெட் சமர்ப்பித் திருக்கிறார்கள். தரதிருஷ்டவசமாக, இன்று நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலைமை, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொறுப்பு இப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்டமான சூழ்நிலையில் மிகுந்த அக்கறையுடனும், நிதானத்துடனும் இந்த பட்ஜெட் தயாரித்ததற்காக கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதுவும் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி புதிய வரிகள் போடாமல் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருப்பது நமக்கு மன ஆறுதல் அளிக்கிறது. இது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட், சுமார் 274 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இதைச் சரிக்கட்ட புதிய வரிகள் போட முன் வரவில்லை யென்றால் நிதி மந்திரி வேறு சில இனங்களில் வருமானத்தை எதிர்பார்க்கிறார்.

மத்திய அரசாங்கம் Central Sales Tax Act-ஐத் திருத்தப் போவது மூலம் மாகாணங்களுக்கு சுமார் 21 கோடி ரூபாய் பிரித்துக் கொடுக்கப்படலாம். இதில் நமக்குக் கணிசமான பங்கு கிடைக்கும். மேலும் Central Excise Duty-ல் செய்யப் போகும் மாறுதல்களால் மாகாணங்களுக்கு சுமார் 960 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கலாம். இதிலும் நமக்குக் குறிப்பிட்ட தொகை பங்கு கிடைக்கும். மத்திய நிதி மந்திரியின் புதிய கட்டாய சேமிப்புத் திட்டத்தின்படி மாகாணங்களுக்கு சுமார் 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கலாம் எனத் தெரிவதால் இதிலும் நமக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கிடைக்கும். இவைகளை யெல்லாம் முன் கூட்டி எதிர்பார்த்ததான் நம் நிதி மந்திரி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் புதிய வரி போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்.

இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் கனம் மதியழகன் அவர்கள் நேற்று தினம் இந்த பட்ஜெட்டை, 'நிராகரிக்கிறேன்' என்று பேசியபோது 'இது ஒரு சதித்திட்டம்' என்று குறிப்பிட்டார் போலும். அவர் சொல்வது போன்று இது சதித்திட்டம் அன்று. மத்திய நிதி மந்திரி, மாகாண நிதி மந்திரிகளுடன் ஆலோசனை நடத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக வரி போடுவது பற்றி முடிவு செய்த ஒரு ஆலோசனை திட்டம். எனவே இதைச் 'சதித் திட்டம்' என்று சொல்வதற்கில்லை.

கனம் மதியழகன் பேசும் போது ரஷ்யா தேசத்தில் 9 சதவிகிதம்தான் வரி விதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், நம் தேசத்தில் வரி விகிதம் மிகவும் அதிகம் என்று குறிப்பிட்டார். அங்குள்ள நிலைமை வேறு; இங்குள்ள நிலைமை வேறு. ரஷ்யாவில் உற்பத்தி எல்லாம் அரசாங்கம் செய்வதால் அரசாங்க வருமானம் பெரும்பாலும் வரி வருமானக் கணக்கில் சேராமல், லாபம் என்ற கணக்கில் சேருகிறது.

5th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

வரி என்று விதிக்கக் கூடிய இனங்கள் மிகவும் சொற்பம். எனவே, வரி விகிதம் குறைவாகத் தெரிகிறது. அவ்விதமிருந்தும் நம் நாட்டில் விதிக்கப்படும் வரி விகிதம் 12-லிருந்து 15 சத விகிதத் திற்குத்தான் வருகிறது. அமெரிக்கா, யு. கே., ஆஸ்திரேலியா போன்ற மிகவும் முன்னேற்றமடைந்த தேசங்களில் வரி விகிதம் சுமார் 30-லிருந்து 40 சத விகிதம் வரை விதிக்கப்படுகிறதென்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

வரி விதிக்கும் கொள்கையை நான் எதிர்ப்பவன் என்று கருதி விடக்கூடாது. நாட்டிலுள்ள பெரும் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க, மக்களுக்கு நன்மை செய்ய, வரி போடவேண்டிய அவசியமேற்பட்டால் வரி போடத்தான் வேண்டும். வரி போடாமல் ஆட்சியே நடத்த முடியாது. இப்போது பதவியிலுள்ளவர்களில்லாமல், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தாலும், அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பதவிக்கு வந்தாலும் வரி விதிக்காமல் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது. எந்த எந்த இனங்களில் வரி விதிக்கலாமென்பதில் வேண்டுமானால் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். (கனம் திரு. கு. காமராஜ் : நம்மைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்வோம் ; அவர்களைப் பற்றி நாம் எதற்குச் சொல்வது ?) யார் பதவியிலிருந்தாலும் வரி விதிக்காமல் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது என்பதற்காகச் சொல்ல வந்தேன்.

முதலாவது பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது நாங்கள் கூறிய யோசனைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அநாவசியச் செலவுகளை அநேக இனங்களில் அங்கங்கே குறைக்க முயற்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நாம் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். ஆனால், சிக்கனம் செய்ய வேண்டிய இனங்கள் இன்னும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ஒரு 'ஹை பவர் கமிட்டி' நியமித்து எந்தெந்தத் துறைகளில் சிக்கனத்தைக் கையாள்லாம் என்று பார்த்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

நமது இந்திய மண்ணில் ஆக்கிரமிப்பு செய்த சீனர்களை விரட்டி அடிக்க நம் மாபெரும் தலைவர்கள் தேசத்தைத் தட்டியெழுப்பி, மக்களை அறை கூவி, உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்று விவசாயிகளை அழைத்தார்கள். நம் விவசாயிகளும் இக்கட்டளையைக் கடமையாகக் கருதி, தீவிர உற்பத்தியில் ஈடுபட்டார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட அதிகச் செலவையும் பொருட்படுத்தாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள். அதன் பலன் இவ்வருஷம் நாடெங்கும் நல்ல மேனி கண்டிருக்கிறது. நகரங்களில் வாழும் மக்கள் நீண்ட காலமாகச் சொல்லி வரும் விலைவாசியைக் குறை, விலைவாசியைக் குறை என்ற கிளர்ச்சியும் வலுத்தது. விவசாயிகளாகிய நாங்களும் இந்த கிளர்ச்சியில் கலந்து கொண்டு விலைவாசியைக் குறை என்று கூப்பாடு போட்டோம். காரணம், நாட்டிலுள்ள எல்லா அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையும் குறையும் என்று நம்பினோம்.

விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களான உரம், கலப்பை, கொழு, மண் வெட்டி முதலிய விவசாயக் கருவிகள் மாட்டுத் தீவனம், குடும்பத்திற்கு தேவையான துணிமணி முதலிய

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [5th March 1963]

அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையும் குறைந்து விடும். அதன் காரணமாக, உற்பத்திச் செலவு குறையும். எனவே உணவுப் பொருள்களின் விலையும் குறையட்டுமென்று உண்மையில் விவசாயிகள் விரும்பினார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சி எவ்விதமிருந்தபோதிலும் இந்த வருஷம் இதுவரைக் கண்டிராத அளவில் உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை உயர்ந்து விட்டது. ஆனால், இதற்கு நேர்மாறாக இந்த வருஷம் நெல் விலை குறைந்து விட்டது.

நெல் விலை குறைந்ததற்கு இந்த வருஷம் விளைச்சல் அதிகரித்திருப்பதுதான் காரணம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டே இக்கருத்து முற்றிலும் தவறு என்று நிரூபிக்கலாம்.

ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி, ஐந்து படி அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அன்பர்கள் மாத்திரம் போட்டதால் உடனே நெல் விலை குறைந்துவிட்டது என்று கூட சிலர் சொல்லலாம். ஆனால், நெல் விலை குறைந்ததற்கு உண்மைக் காரணங்கள் வேறு.

முக்கிய காரணங்களில் பர்மாவிலிருந்து அதிகமாக அரிசி இறக்குமதி செய்வது ஒன்று. முந்திய வருஷங்களில் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இந்த வருஷம் ஒன்றரை லட்சம் டன் அரிசி இறக்குமதி செய்ய பர்மாவுடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது காரணம், சேமிப்பிலிருந்து ஸ்டாக்குகளைத் திடீரென்று வெளியிட்டு மார்கெட்டில் அவிழ்த்து விட்டது. மூன்றாவது காரணம், அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்களின் சேமிப்பு மீது பாங்குகள் கொடுக்கும் கடனைக் கட்டுப்படுத்தியது. நான்காவது காரணம், அரசாங்கம் கடைபிடித்த விலைவாசிக் கொள்கை. இத்தகைய காரணங்களால்தான் நெல் விலை சரிந்து விட்டது. இதே சமயத்தில் விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான, அத்தியாவசிய பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. என்று நான் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் பேசிய கனம் சீமைச்சாமி அவர்கள் விவசாயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு ஏற்படும் சிலவு கணக்கை விபரமாகத் தெரிவித்தார். அவர் குறிப்பிட்ட புள்ளி விபரம் சில இனங்களில் வித்தியாசப்பட்டாலும், மொத்தமாகப் பார்த்தால் அது சரியான கணக்கு என்றுதான் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். சயன்டிபிக் முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்மானால் ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் ரூ. 350-லிருந்து ரூ. 400 வரை சிலவு ஆகும். எனவே, இப்பொழுதுள்ள நெல் விலைப்படி விவசாயத்தில் நஷ்டம்தான் ஏற்படும்.

லான்ட் சீலிங் ஆக்ட்படி பண்ணைகளின் விஸ்தரிணத்தையும் கட்டுப்படுத்தி விட்டோம். புதிதாக, நிலவரி வேறு போட்டு விட்டோம். இத்தகைய நிலையில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் எப்படி இண்டரஸ்ட் ஏற்படும். இவ்வித நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு போனால் விவசாயிகள் மனமுடைந்து விவசாயத்தில் அக்கறை இழந்து விடுவார்கள். விவசாயம் செய்யாமலே நின்று விடுவார்களென்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் விவசாயிகள் உற்சாக

5th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

மிழந்து ஏதோ சொற்ப விவசாயம் செய்வார்கள். அதனால் உற்பத்திக் குறைந்து விடும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி உணவு உற்பத்தியில் நாம் எதிர்பார்க்கும் “டார்ஜெட்” தலைகீழாகக் கவிழ்ந்து விடுமென்று எச்சரிக்கின்றேன். விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மத்திய நிதி மந்திரி கனம் மொராஜ்ஜி தேசாய் அவருடைய புதிய திட்டப்படி விவசாயிகள் நிலவரியில் 50 சத விதிகம் கட்டாய சேமிப்பு நிதி செலுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு விட்டார். நமது முதல் மந்திரி கனம் காமராஜ் இன்றைய நிலை என் பணம் சேமிக்க விவசாயிகளுக்கு வசதி எங்கேயிருக்கிறது என்று மொராஜ்ஜி தேசாயைக் கேட்க வேண்டும். இதை உடனே ரத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சேவிங்ஸ் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை இல்லை. சேவ் பண்ணி கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் கருத்து.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : முதலமைச்சர் கனம் காமராஜ், நிதி அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம், விவசாய மந்திரி கனம் கக்கன் முதலியவர்களுக்கு விவசாயிகளிடம் விசேஷ அக்கறை உண்டு என்பது அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகிய எனக்கு நன்கு தெரியும். விவசாயிகளின் இன்றைய அவல நிலையைக் கவனித்து தக்கப் பரிசாரம் காண முயற்சிப்பார்களென்று நம்புகிறேன். (திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நிலமிருக்கிறதா?) தேசத்திலிருக்கும் நிலமெல்லாம் முதலமைச்சருடைய நிலம்தான்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் தங்கள் வேற்றுமைகளை மறந்து ஒன்றுபட்டு உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கும்படி தலைவர்கள் வேண்டிக் கொண்டார்கள். தொழிலாளர்கள் இந்த வேண்டுகோளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்கள். ஆனால், மதுரையில் சில மில் முதலாளிகள், குறிப்பாக மதுரையிலுள்ள கோதண்டராம் மில்ஸ், சீதாலக்ஷ்மி மில் நிர்வாகிகள் தேசிய நெருக்கடி நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்ய முயற்சிக்குகின்றார்கள். நிலைமை மேலும் முற்றுவதற்கு முன் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் தலையிட்டு நியாயம் நிலைக்கச் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய தொழில்கள் ஸ்டேட் சப்ஜெக்ட்ஸில் இருக்கிறது. மொராஜ்ஜி அவர்களின் புதிய அமிதலாப வரியினால் (Super Profit Tax) சிறிய தொழில்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும். இவைகளுக்கு நிதி உதவி கிடைப்பது இதனால் தடைப்படும். அவ்வாறின்றி இந்தச் சிறிய தொழில்களுக்கு “Madras Investment Corporation” மூலம் தாராளமாக நிதி உதவி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். “Madras Investment Corporation”

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [5th March 1963]

ஹுடைய இப்போதுள்ள விதிகளின்படி சிறிய தொழில்கள் உதவி பெறுவதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன. விதியைத் திருத்தி எல்லா தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கும் நிதி உதவி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

இது வரை பொதுவான பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசினேன். கடைசியாக, எனது நீண்ட நாள் ஆசையான, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு கதி மோகனம் அளிக்கக் கூடிய திட்டம் 'அப்பர்' (மேல்) பெரியாறு திட்டம் ஒன்றுதான். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் நாலேந்து லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். நீண்டகாலமாக இதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறோம். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு கேரள அரசாங்கம் இடைஞ்சலாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் யூனியன் மந்திரி டி.டி.கே. அவர்கள் ஒரு பிரசங்கத்தில் 'இந்த மாதிரி இரிகேஷன், பவர் விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஹை பவர் கமிஷன் நியமித்து, யார் இடைஞ்சலாக இருந்தாலும் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். முதல் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லி கேரள அரசாங்கத்தை வழிக்குக் கொண்டு வந்து, மேல் பெரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய 1963-64-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய மாகாணத்திலே, இந்த ஆண்டு நெருக்கடி நிலைமை இருந்தும் கூட, புது வரி எதுவும் போடாமல், வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்குக் காரணம் இப்போது நம்முடைய தொழில்கள் எல்லாம் அதிகவிரைவில் முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதும், விற்பனை வரியும், வருமான வரியும் அதிகமாக வரக்கூடிய நிலைமைதான். உண்மையிலேயே இனி சர்க்கார் வரி போடக் கூடிய நிலைமையைக் குறைத்துக் கொண்டே வருவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

நேற்றுப் பேசிய நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் விவசாயிகள் சார்பிலே மிகவும் பரிந்து பேசினார்கள் என்று சொல்லலாமே தவிர, மற்றபடி விவசாயிகளுடைய பெயரையே கெடுத்து விட்டார்கள் என்றுதான் சொல்வேன். நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் சிறந்த விவசாயி என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த ஆண்டைப் பொருத்தவரை அவர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய்த காரணத்தால் ஒன்பது ரூபாய் தான் . . .

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: நான் நெல்லுக்குத்தான் பேசினேனே தவிர, கரும்புக்கு அல்ல.

5th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் : நிறையப் பணம் வரும் என்று எல்லோரையும் கரும்பு பயிரிட கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்களா?

திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : உண்மையிலேயே இந்த ஆண்டிலே நெல் விலை குறைந்ததன் காரணம், சென்ற ஆண்டில் கரும்பு விலை மிகவும் குறைந்து விட்டதுதான். நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னது போல் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ததின் காரணமாக விலை குறைந்து விடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நஷ்டம் இருக்கிறது. ஆனால் நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்களைப் போல் உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசுவார்களேயானால், சர்க்கார் விவசாயிகளின்பேரில் வைத்திருக்கும் கருணையும் கெட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா விவசாயிகளும் உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசுகிறார்கள் என்ற கருத்தை உண்டாக்கவேண்டாம் என்று அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நெல் விலை மிகவும் குறைந்திருந்தாலும், ஏக்கருக்கு நிச்சயமாக 100 ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதிலே கொஞ்சம் கூடச் சந்தேகம் இல்லை. வேறு தொழில்களைச் செய்யக் கூடியவர்களையும், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மற்றவர்களுக்கு மில் தொழிலில், பஸ் தொழிலில், சினிமாத் தொழிலில் மூலதனம் போட்டவர்களுக்கு போட்ட மூலதனத்திற்கு 50 சதவிகிதம் லாபம் வருவதைப் போல் விவசாயத் தொழிலில் காண முடியாது. இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் கவனித்துக் கொண்டான் வருகிறது. நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் இந்த ஆண்டு கரும்பு போட்டிருப்பதன் காரணமாக, அதற்கு ஆன விவசாயச் செலவை நெல்லுக்குச் சொல்லி விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆயினும், மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்துடன் ஒப்பிடும்போது, விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது குறைவாக இருப்பதால் இதை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் வழிவகைகள் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது பொற்கொல்லர்கள் மிகுந்த வறுமையில் வாடுகிறார்கள். பதினான்கு காரட்டில் நகை செய்வதற்கு தொழில் வாய்ப்புக் கொடுத்தும், வேறு தொழில் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புக் கொடுத்தும் உதவ வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தில் சதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொற்கொல்லர் வேலைகளைப் பற்றி வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்கிறேன், நெசவாளர்களுக்கு எப்படி அதே வேலையை மீண்டும் மீண்டும் அளித்து அவர்கள் எப்படி அடிக்கடி வறுமையால் வாடுகிறார்களோ அதே போல் இவர்களுக்கும் அதே வேலையைக் கொடுத்து மறுபடியும் அவர்கள் வறுமையில் வாடுவதை விடுத்து வேறு தொழில்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சதந்திரக் கட்சியின் தலைவரான நம் மதிப்புக்குரிய

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்] [5th March 1963]

ராஜாஜி அவர்கள் சர்க்காரை 14 காரட் சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அவர்கள் 1953-ல் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது எங்கள் கிராமத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியைத் திறக்கும்போது அவர்கள் அங்கு பேசினார்கள். நம் நாட்டை வளம் பெறச் செய்ய, நம் நாட்டில் பெரிய தொழில்களைக் கொண்டு வருவதற்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெண்கள் எல்லோரும் தங்கள் நகைகளை எல்லாம் கழட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பேசியதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில் சாதாரண அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யவே தங்கள் நகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர் இப்போது நம் நாட்டின் தற்காப்பிற்காக, தேசியப் பாதுகாப்பிற்காக தங்கம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஏதோ அவர்கள் பதவியில் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக வாய்க்கு வந்ததுபோல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் தம் ஒரிஜினால்டிக்குப் போய் விட்டார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அதாவது அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். வாதம் எதிர்வாதம் இரண்டும் பேசுவதைப் போல அவர்கள் இப்போது வெளியிலிருந்து எதிர்கட்சிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : வழக்கறிஞர்களை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் தாக்குகிறார்களே !

திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : தமிழ்நாட்டின் ஒரு பெரிய தலைவர் என்று அவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது வரி போடாது அவர்கள் எப்படி அரசாங்கத்தை நடத்தினார்கள் என்று புரியவில்லை. அவர்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸ், கமர்ஷியல் டாக்ஸைக் கொண்டு வந்து அதை காமதேனு என்று சொன்னதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது வெளியில் இருந்துகொண்டு எல்லோரையும் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. தங்கக் கட்டுப்பாடு பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு நம் மாநில சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இவ்வளவு கிராம் தங்கம்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்து விட்டு மீதித் தங்கத்தை குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அவர்கள் சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அதற்கு தங்கப்பத்திரம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டு அரைகுறையாக செய்த காரணத்தினால்தான் மக்களிடம் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகமாகியிருக்கிறதே தவிர உண்மையில் நம் தேசத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் நம் மக்களுக்கு இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து மக்கள் கட்டாயமாக தொகை போட வேண்டுமென்ற திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பாக உத்தியோகஸ்தர்கள், குமாஸ்தாக்கள் இவர்களுக்கு திடீரென்று ஒரு தொகை வேண்டுமென்றால், ஏதாவது ஒரு அவசரச் செலவு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டால் அவர்கள் தங்கள்

5th March 1963] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்]

கையிலுள்ள நகைகளை அடகு வைத்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இந்த தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்த காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அவசரமாகத் தொகை வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அவல நிலையைப் போக்க சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் விரிவுபடுத்தி அந்தத் திட்டத்தை மக்களிடையே உடனடியாகக் கொண்டு வருவார்களே யானால் இந்த சிறு சேமிப்பிலிருந்து கடன் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் இது வேண்டாமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் கூட முன்பு விவசாயச் செலவிற்குத் தொகை வேண்டுமென்றால் உடனே அவர்கள் தங்கள் நகைகளை கொண்டு போய் வைத்து பணம் வாங்கும் நிலை இருந்தது. இப்போது தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்திருக்கும் காரணத்தினால் அவர்களிடமும் இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த பத்திரங்கள் மீது கடன் வாங்கும் வாய்ப்பிருந்தால் அவர்களுக்கும் நல்ல வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வயோதிகர்களின் பென்ஷனைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டு அதிகமாக செலவாகியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து அறிகிறோம். அத்திட்டம் வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனால் நடைமுறையில் அத்திட்டத்தில் ஊழல்கள் மிக இருக்கின்றன என்பதை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அத்திட்டத்தின் கொள்கைக்கு மாறாக அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நல்லதொரு கமிட்டியைப் போட்டு அதைப் பரிசீலனை செய்து அத்திட்டம் நல்லமுறையில் நடக்கச் செய்ய வேண்டும். அனுவசியமாக பணம் செலவாகாமல் இருக்க, அதை மீண்டும் நன்கு பரிசீலனை செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் செலவுத் தொகை குறையும் என்பதையும் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டோரப் பொறுத்தவரையில் மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் நான்-அஃபிஷியல் மேம்பர்ஸைப் போடாததால் சென்ற பெப்ரவரியிலிருந்து அங்கு நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதை நான் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள்தான் அதைச் செய்ய வேண்டிய காரணத்தினால். அங்கு சுகாதாரமின்மையினால் மக்கள் அவதியுறுகிறார்கள். மேட்டோரப் பொறுத்தவரையில் அங்கு இப்போது இன்டஸ்ட்ரீஸ் பெருகிக்கொண்டு வருவதால், அங்கிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் அத்தனையும் சர்க்கார் நிலங்களாக இருப்பதால் அந்நிலத்தை உடனடியாக அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு விடுகட்டுவதற்காக கொடுப்பார்களேயானால், அந்நகரத்தை விரிவடையச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பூரா நிலங்களும் சர்க்கார் நிலங்களாக இருப்பதால் அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய் அளவில் சர்க்காரின் பல திட்டங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருப்பதால், அநேக தொழிலாளர்கள் அங்கு வா சந்தர்ப்பம்

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்] [5th March 1963]

இருப்பதால் அவர்கள் வீடுகள் இன்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக ஒரு நல்ல அதிகாரியை அங்கு நியமித்து அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட விதியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்கு உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பல நண்பர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்றும் எதிர்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் இதை வரவேற்கவில்லை என்றும் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். ஆளும் கட்சி சில நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். ஆனால் எதையுமே நாங்கள் ஆதரிக்கவேண்டுமென்றால் நாங்கள் எதிர்கட்சியில் அமர வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. நல்ல அரசு என்றால் இருக்கிற வரிகளை, தாங்க முடியாத வரிகளை படிப்படியாக குறைக்க முன்வர வேண்டும். ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த வரியும் குறைக்கப் படவில்லை. வேறு வரிகள் போடவில்லை என்பதற்காக மட்டுமே ஒரு பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கமுடியாது. வேறு வரிகள் போடாதிருப்பதற்கு பல காரணங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்திருக்கக் கூடும். டெல்லி சர்க்கார் ஏராளமான வரிகள் போட்டு விட்ட காரணத்தினால் மேலும் வரிச் சுமையை மக்கள் மீது போடக் கூடாது என்று கருதி இருக்கலாம். அல்லது சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் உலகத்திலுள்ள மூலாசைகளுக்கும் கட்டுப்பாடும், உச்சவரம்பும் ஏற்படுத்திவிட்ட காரணத்தினால், “காயமே பொய்யடா கற்றைடைத்த பையடா” என்று மக்கள் சந்தியாசி நிலைக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் மேலும் தொலைப் படுத்தக் கூடாது என்று கருதியிருக்கலாம். அவைகளை விட ஒரு முக்கிய காரணம் இருக்கிறது. சமீபத்தில் மூன்று இடைத் தேர்தல்கள் நடக்க இருக்கின்றன. மேலும் வரி விதித்தால் ஆளும் கட்சிக்கு அதன் முடிவு எங்கே பாதகமாக அமைந்து விடுமோ என்று அஞ்சி வரி விதிக்காமல் இருக்கலாம். வளரக் கூடிய வருமானங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. வளர முடியாது குறையக் கூடிய வரிகள்தான் நம்மிடம் இருக்கின்றன. ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டதுபோல் மத்திய அரசிடம் வாதாடி சூப்பர் டாக்ஸ் போன்ற வற்றையாவது நாம் இங்கு நிறுத்திக் கொள்ள முன்வர வேண்டும். மூன்றாவது திட்டம் விரைவில் செயல்பட்டு வரும்போது திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதிகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அதற்காக பஸ் ரூட்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டும். சினிமா தியேட்டர்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப் படவேண்டும். அது தற்சமயம் சாத்தியம் இல்லையென்றால் தற்சமயம் இருக்கும் பஸ் ரூட்களுக்கு உச்சவரம்பு வைத்து புது ரூட்களை பகிரங்க ஏலத்தில் விட்டு அதன் வருவாயை அரசாங்கம் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

5th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் விவசாயிகள். “நீர் உயர வரப்படியும், வரப்படியா குடி உயரும் குடி உயரா கோன் உயரும்” என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இங்கு நீரும் உயரவில்லை, அதனால் வரப்பும் உயரவில்லை, அதனால் மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. இம்மாதிரி வாழ்க்கைத்தரம் உயராத காரணத்தினால் துண்டு விழக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டை போட வேண்டிய நிலையில் அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லக்கூடிய விவசாயிகள் பல அல்லல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டியது, இரட்டை மாட்டு வண்டி. அதற்கு வேண்டிய கட்டு, அச்ச முதலியவை தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல் அகப்படுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்றும் தெரியவில்லை. இந்த உபகரணங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். அச்ச, கட்டு வேண்டும், மற்றும் இது போன்ற வண்டிச் சாமான்கள் எல்லாம் எளிதாக கிடைக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் கூட இப்போது கிடைக்க முடியாத ஒரு நிலைதான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகளுடைய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு உற்பத்தி செலவு ஏராளமாக பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் மட்டும் ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சில அருமை நண்பர்கள் இங்கு பேசினார்கள். முக்கியமாக அரிசியின் விலை குறைய வேண்டும் என்றால் அதற்கான பல திட்டங்களை போட வேண்டும். இன்றைக்கு நெல் விலை இறங்கிவிட்டது என்பதை பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு பொதுவாக வேண்டிய எல்லா பொருட்களும் எளிதாக கிடைக்கும் படியாகவும் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கவும் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். இன்றைக்கு கரும்புக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. ஆகவே சிலர் இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு கரும்பு விவசாயம் செய்கிறார்கள். பொதுவாக எந்த விலை பொருட்களை உற்பத்தி செய்தால் லாபகரமாக இருக்கும் என்பதை சாதாரண விவசாயிகளால் யூகிக்க முடியவில்லை. ஆகவே எல்லா தான்யங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதல்லாமல் மழை காரணமாகவும், பருவ மழை காரணமாகவும், சில நேரங்களில் பயிர்கள் எல்லாம் சேதமடைகின்றன. இதை தவிர்க்கின்ற முறையில் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் செய்து கொள்வதற்கான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், எருக்குழிகளை பொடுவதற்காக ஊக்கம் காட்டப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஒவ்வொரு எருக் குழிக்கும் ஆறு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், பஞ்சாயத்து யூனியன் இதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் மக்கள் இதில் அதிகமான அளவில் ஊக்கம் காட்டுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

[5th March 1963]

புள்ளி விவரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் இதை உண்மை என்று நம்பி காலந்தள்ளி விடக்கூடாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு எருக்குழிகள் அதிகமாக பெருகியிருப்பதின் காரணமாக நமது உற்பத்தி வளம் அதிகமாக பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எருக்குழிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவைகளில் பாதிக்குழிகளைத் தோண்டிப்பார்த்தால் மண் தான் மூடிவிட்டிருக்கும். இந்த நிலையில்தான் புள்ளிவிவரங்களை அனுப்புகிறார்கள். இதன் காரணமாக புள்ளிவிவரமும் தவறிவிடுகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களின்படி தான் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியில் சுயதேவை பூர்த்தியாகிவிடும் என்று சொல்லப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைபெறும் காலத்தில் கூட, பர்மாவிவிருந்து $1\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் அரிசி இறக்குமதி செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எருக்குழி சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு இத்தனை டன் உணவு அதிகமாக உற்பத்தியாகும் என்று எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் தப்பானது என்று இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் அதைப்பற்றி யாரும் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த எருக்குழி விஷயமாக, நான் பஞ்சாயத்து சேர்மனாக இருக்கின்ற காரணத்தால் எனக்கு இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆணையாளர்கள் தாங்கள் குறிப்பிட்ட இலக்குகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கிராம சேவக்குகளை துரத்துகிறார்கள். கிராம சேவக்குகள் கிராமத்திலுள்ள மக்களை அணுகுகிறார்கள். அப்படி மக்கள் யாரும் முன் வரவில்லை என்றால், அந்தந்த ஊராட்சி மன்ற தலைவர்களிடமும் மற்ற அங்கத்தினர்களிடமும் போய் நீங்களாவது ஆளுக் கொரு குழி வெட்டிக்கொள்ளுங்கள், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை எப்படியாவது செலவு செய்து இலக்கை காண்பிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இந்த முறையில்தான் எருக்குழிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இதை வைத்துக்கொண்டு புள்ளி விவரம் எடுப்பது சரியாக இராது. இதே முறையில்தான் கிராமத் தொண்டர் படை அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், கிராமத் தொண்டர் படை அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஆனால் நிச்சயமாக இன்னினர்தான் கிராமத் தொண்டர் படையிலுள்ளவர்கள் என்பது தெரியாது. ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் போய் கிராமத் தொண்டர் படை லிஸ்டில் இருக்கும் ஒருவரைப் பார்த்து, நீங்கள் கிராமத் தொண்டர் படையில் ஒரு மெம்பரா என்று கேட்டால், ஐயையோ, நான் எதிலும் மெம்பர் இல்லையே என்று சொல்லி ஓடிப்போய் விடுவார்கள். அதிகாரிகளின் உத்தரவுகளுக்கிணங்கி, கிராம சேவக்குகள், அங்குள்ள ஆசிரியர்களை பிடித்துக்கொண்டு, வோட்டர் லிஸ்டையும் வைத்துக்கொண்டு, அதிலுள்ள கந்தசாமி, முத்துசாமி, காமராஜர் என்று யார் யாரையெல்லாமோ சேர்த்து கிராமத் தொண்டர் படை என்று லிஸ்ட் தயார் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டுதான் இங்கே நம்முடைய அமைச்சர்கள் பதிலும் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே

5th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

ஒரு கேள்வியை கேட்கின்ற முறையில் “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் எத்தனைபேர்கள் கிராமத் தொண்டர் படையில் இருக்கிறார்கள்” என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உடனே எந்தவிதமான தடுமாறலும் இல்லாமல் 373 யூனியன்களின் புள்ளி விவரம் சர்க்காருக்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இம்மாதிரி சொல்லுகின்ற புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு மேலே இருக்கின்ற இந்திய முதலமைச்சர் நேரு அவர்களும் இதை நம்பி கிராமத் தொண்டர் படைக்கு நன்றாக உற்சாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இது மிகவும் போற்றிப் பாராட்டப்படக்கூடியதொன்றாகும் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் எடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் சரியானதல்ல. இதை நான் குறையாக குறிப்பிட்டுவிட்டேன். இதிலுள்ள அடிப்படைத் தவறை போக்குவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புள்ளிவிவரம் என்று சொன்னவுடன் எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகம் வருகிறது. ஓர் ஊரில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு ஓர் அமைச்சர் இருந்தார். அவரைப் பிடிக்காத சிலர் அவரைப்பற்றி அரசரிடம் சென்று இந்த அமைச்சர் சரியானபடி புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிப்பதில்லை, ஆகவே இவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்றார்கள். அமைச்சரிடம் நமது ஊரில் எத்தனை காக்காய்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டுப்பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் படி அமைச்சரை அழைத்து, அரசன் நமது ஊரில் எத்தனை காக்காய்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டார். அதற்கு அமைச்சர் உடனே எந்தவிதமான பதட்டமும் இல்லாமல் 3,800 காக்காய்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். உடனே அரசன், இதைவிட குறைவாகயிருந்தால் உம்மை என்ன செய்வது? என்று கேட்டதற்கு உடனே அமைச்சர், குறைந்திருந்தால் நம் ஊர் காக்காய்கள் அடுத்த ஊருக்கு விருந்துக்கு போயிருக்கும் என்றார். அதிகமாக இருந்தால் உம்மை என்னசெய்வது? என்று கேட்டதற்கு, அடுத்த ஊரிலிருக்கும் காக்காய்கள் நம் ஊருக்கு விருந்துக்கு வந்திருக்கும் என்று சொன்னாராம். அதே போன்று நமது நாட்டிலுள்ள கிராம கர்ணங்கள் உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். கரம் பிற்கு கம்பு என்றும், கம்புக்கு கரும்பு என்றும் எழுதி புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்களை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் லாங்கி தாசில்தாரிடம் கொடுக்கிறார், அவர் உதவி கலெக்டர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார், உதவி கலெக்டர் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார். மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நமது அமைச்சர்கள் இங்கே புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர்கள் தவறு செய்வதாக கூறவில்லை. ஆனால் புள்ளிவிவரங்கள் எடுக்கின்ற முறை தவறானதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகின்றேன். அதை தயவு செய்து திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக்கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது பழைய நகைகளை,

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [5th March 1963]

தங்கத்தை 22 காரட்டிற்கு வாங்கலாம் என்றும் அதை 14 காரட்டிற்கு விற்கலாம் என்று சட்டம் வந்திருப்பதாகவும், இதற்கான உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் 14 காரட் தங்கத்தை யார் இப்போது வாங்குவதற்கு முன் வருவார்கள்? அதோடு முக்கியமாக தங்கத்தினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். மேல் நாடுகளில் எல்லாம் அதிகமான அளவில் 14 காரட் தங்கத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வைரம் முதலியவைகளை வைத்து நகைகள் செய்வது 14 காரட் தங்கத்தில் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 14 காரட் தங்கத்தில் நகைகள் செய்து அணிந்தால் நிச்சயமாக புண் வந்துவிடும் என்றும், 14 காரட் தங்கத்தில் தாலி முதலியவைகள் செய்தால் புண்தான் ஏற்படும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் காது நகைகள் போடுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் ஸ்பிரிங்க் கம்மல்களைத்தான் போடுகிறார்கள். நம் நாட்டு தாய்மார்களைப் போல் காதைக்குத்தி, மூக்கைக்குத்தி நகைகளை போடுவதில்லை. ஆகவே இம்மாதிரி குறைந்த காரட் நகைகளைப் போட்டால் நிச்சயமாக புண் தான் ஏற்படும். இதன் காரணமாக தாய்மார்கள்தான் துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மேல் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள சீதோஷ்ண ஸ்திதி வேறு, நம்நாட்டிலுள்ள சீதோஷ்ண ஸ்திதி வேறு. ஆகவே ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற தாய்மார்கள் நிச்சயமாக 14 காரட் என்றிருப்பதை 18 காரட் என்றாவது உயர்த்தி, அதன் மூலம் ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷத்திய வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீது சில தினங்களாக சட்டசபையில் பல நண்பர்கள் பேசிய விவரங்களை எல்லாம் கேட்டதற்குப் பின்னால் நான் பேசவேண்டுமென்று கருதினேன். கடந்த மூன்று தேர்தலிலும் நான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சட்டமன்ற அங்கத்தினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். அன்பர்கள் சிலர் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லையென்றும் நாடு சுதந்திரம் அடைந்தும் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை என்றும் பேசக் கூடிய பேச்சுக்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இதை யெல்லாம் திடீரடியாக ஒவ்வொரு வருடத்திலும் வேறு முகாமி லிருந்து பேசக்கூடியவர்கள் பேசுவார்கள். அது இப்போது மாறி வேறொரு முகாமிலிருந்து பேச முற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். யார் என்ன பேசினாலும் அவற்றை . . .

“எப்பொருள் யார்யார்வாய் கேட்பினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்கிறபடி, இவர்கள் சொல்லக்கூடியதையெல்லாம் மனதிற்கொண்டு யோசித்தேன். அவை உண்மையாக இருந்தால், நாம் இத்தனை காலமும் காங்கிரஸ் மகாசபையின் அங்கத்தினராக இருந்து வேலை செய்திருக்கவேண்டிய தேவையில்லையே, பேசாமல் கிராமத்திலேயே இருந்திருக்கலாமே என்றுதான் யோசித்துக்கொண்டேயிருந்தேன். இந்த

5th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

விதமான பேச்சுக்கள் எல்லாம் என் சிந்தனையை எழுப்பி விட்டது. சில விஷயங்களை சில அன்பர்கள் மிரட்டலோடு பேசினார்கள். இம்மாதிரி மிரட்டல்களுக்கெல்லாம் பயம் அடைபவர்கள் யார் என்பதெல்லாம் என் சிந்தனையில் வேலாயுதம் செய்ய தொடங்கி விட்டது. விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விவசாயம் இல்லை, பொதுமக்களுடைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வந்திருக்கின்றன என்றெல்லாம் சிலர் சொன்னார்கள். இப்போது முன்பு இருந்ததை விட மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்கிற வித்தியாசத்தை, சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்குச் சென்று இந்தக்குறைகளை சொல்லுகின்ற அன்பர்கள் பார்க்க வேண்டும். கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கிராமப் பள்ளிகளுக்கு வந்த குழந்தைகள்—சிறுவர் சிறுமியர்—எப்படி இருந்தார்கள், இப்போது பள்ளிகளுக்கு வரக்கூடிய சிறுவர் சிறுமியர் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். நான் இன்று சவால் விடுகிறேன், அங்கே சொறி சிறங்கு பிடித்த மானவனோ அல்லது மாணவியோ ஒருவரைக் கூடப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லுகிறேன். இதிலிருந்து எப்படி வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். இப்போது பேசுகிறவர்கள் கடந்த காலத்திலே இருந்த நிலைமையை அவர்கள் கண்களினால் பார்த்து அறியாதவர்கள். அதனால் ஏற்பட்ட குறையாக இருக்குமோ என்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது அதை கற்பனை செய்து பார்த்துக்கொள்வதற்கான வகையில் மனதை சரியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பாரதியார்—

கலகத்தரக்கர் பலர் எங்கள் முத்துமாரி

கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டார் எங்கள் முத்துமாரி

பல கற்றும் பல கேட்டும் எங்கள் முத்துமாரி

பலனென்றுமில்லையடி எங்கள் முத்துமாரி

என்று சொன்னார். அந்த மாதிரியாக மனதில் இவைகளைச் சரிவர அறிந்து கொள்ள மனநிலையை சரிவர வைத்துக்கொண்டு இதைப்பற்றி சிந்தித்து நியாயமான முடிவைச் சொல்லுவதானால் உண்மையான நிலையைச் சொல்ல முடியும். பள்ளிகளில் மட்டுமல்லாமல், கிராமங்களில் விவசாயிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? விவசாயம் கட்டுப்படியாகாது என்று சொன்னார்கள். ஒரு விவசாயினுடைய நிலைமையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். பெயரையும் கூடச் சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மல்லி பிரக்காவில் ஒரு கிராமத்தில் அய்யாவு என்ற கிராமத் தலையாரி ஒரு ஏக்கர் 41 செண்ட் நிலம் வைத்திருந்தார்—மானவாரி நிலம். மின்சாரம் வந்தது. கிணறு வெட்டினார், சர்க்கார் மான்யம் வாங்கி பம்ப்செட் வைத்து, தொடர்ந்து நிலங்களை அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கினார். இப்போது 8 ஏக்கரில் நெல் விளைகிறது. கம்போடியா பருத்தி, நீண்ட இழைப் பருத்தி, இரண்டு மகசூல் எடுக்கிறார். இப்படி பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். இன்றைய தினம் அந்தப் பகுதியில் 1,700 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் அதிக நிலமுள்ளவர்கள் 200 அல்லது 300 பேர்கள் தான் கிணறு வெட்டிக்கொண்டார்கள். இப்போது 2 ஏக்கர் 3 ஏக்கர்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[5th March 1963]

வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்தான் இதில் பெரும் பயனை அடைந்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் மட்டும் முன்பு பள்ளிகள் இருந்தன. நான் இருக்கும் கிராமத்தில் 4 வகுப்புகள் உள்ள நிரந்தரமான பள்ளி கூட அக்காலத்தில் இல்லை. நான் 4 வகுப்புகளை 4 கிராமத்தில் படித்த நிலைபோக இன்றைக்கு அதே கிராமத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண்பிக்க முடியும். என்னுடன் வருபவர்களின் மனக்கண்களைத் திறக்கப் பல ஆதாரங்களைக் காட்ட முடியும். இன்றைக்கு கிராமங்கள் எப்படி புத்துயிர் பெற்று விளங்குகின்றன? நான் எவ்வாறு பயின்றவன்? அதே கிராமத்தில், என்னுடைய சொந்த கிராமத்தில், சுதந்திரம் வந்த ஆரம்பத்தில் மிடிஸ் ஸ்கூல் வந்து, இப்போது ஹைஸ்கூல் ஏற்பட்டிருக்கிறது—அதில் 290 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியில் படித்த ஒருவர் கெமிகல் என்ஜினியராக அஸ்ஸாமில் இருக்கிறார். இரண்டு என்ஜினியர்கள் வேறு இடங்களில் உத்தியோகங்களில் இருக்கிறார்கள். பி.காம்., பி.டி. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், பி.ஏ., பி.டி. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், பி.ஏ. படித்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற கல்லூரிப் படிப்பைப் படித்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எத்தனையோ பேர்கள் கல்லூரிகளில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை பேரும் அரசாங்க உதவி பெற்ற கல்லூரிகளில் படித்தவர்கள். அத்தனை பேர்களும் சொந்த நிலம் இல்லாதவர்கள். ஒரு மாடு வைத்துக்கொண்டு ஊராரிடத்தில் குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்து சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒருவரின் பையன் மூன்று 'டி' வாங்கி என்ஜினியரின் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவர்களுடைய பெயரையெல்லாம் சொல்ல முடியும். அத்தனை விவரமும் கொடுக்க முடியும். அந்த தாலுகா வைப்பற்றி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்ல முடியும். வேறு இடங்களிலும் உள்ள நிலைமைகளைப் பற்றி எனது அனுபவத்தைச் சொல்ல முடியும். 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 7 ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்தன. இன்று 102 ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. எவ்வாறு இவைகளெல்லாம் வந்தன? அவைகள் வந்துள்ள இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் 21 பள்ளிகளில் 4 பள்ளிகள் நகரத்தில் இருக்கின்றன, பாக்கி 17 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் கிராமங்களில் ஏற்பட்டுள்ளன. படிக்கும் வசதி யாருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? ஏழை மக்களுக்கு வசதியா இல்லையா? அன்று பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வந்த காட்சி என்ன? இன்று அந்த மக்களுடைய பிள்ளைகள் வரக்கூடிய நிலைமை என்ன? ட்ரௌசர், சட்டை இல்லாது எந்த ஏழை மாணவ மாணவியாவது பள்ளிக்கு வருகிறா? இந்தக்காட்சியை அங்கு சரிவரப் பார்க்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள குடும்பங்களின் நிலைமை என்ன என்பதை அங்குள்ள குழந்தைகளைப் பார்த்தால் அதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

அது மாத்திரமல்லாமல் கிராமங்களில் எத்தனையோ வசதிகள் புதிதாக வந்திருக்கின்றன. 200, 300 ஜனத்தொகையுள்ள ஊருக்கெல்லாம் பள்ளிகள். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் 8,000 ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள். நான் கூட கிராமத்தார்கள் பரம்பரை

5th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பரம்பரையாக கொடுத்திருக்கிற வரியைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லு துண்டு. 40 ரூபாய் தீர்வை செலுத்தினீர்கள், 8,000 ரூபாய்க்கு பள்ளிக்கூடம் வந்திருக்கிறது, இரண்டு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு 180 ரூபாய் மாதந்தோறும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது, ஆண்டுதோறும் 2,400 ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது, குழந்தைகள் சரிவர பள்ளிக்குச் செல்லவில்லையானால் இப்படிச் செலவிட்ட பணம் என்ன ஆவது என்று சொல்லி மக்கள் நலனுக்காக அந்த பள்ளி ஏற்பட்ட வரலாற்றையும், அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிற செலவையும் அவர்களுடைய மனதிற்கு சூப்பகப்படுத்தி, பிள்ளைகளை ஒழுங்காக அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுவதுண்டு, இப்படி பல ஆதாரங்கள் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல முடியும்.

விவசாயத் துறையில் திட்டமிட்டு விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று முயன்று வருகிறோம். பணத்தை செலவிட்டால் மட்டும் போதாது, அடித் தளத்திலிருந்து உபயோககரமான வகையில் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்ஸிலில் சேர்மனாக இருக்கிறவர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டதைப் பார்த்தேன். (கனம் திரு. கு. காமராஜ்: அவர் ஊரில் அப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னார், அவ்வளவு தான்) தவறாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? கிராம சேவக்குகள் கணக்குகளைச் சரிவர அனுப்பவில்லை என்று சொன்னால், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கு என்ன வேலை? ஜனநாயக நாட்டிலே அவர்களே எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும். ரிப்போர்ட் தப்பு என்று தோன்றினால் அந்த ரிப்போர்ட் தப்பு என்று அந்த சேர்மன் ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய கடமை என்ன? கீழே உள்ளவர்கள், கீழே வேலை செய்கிறவர்கள், தவறான புள்ளிவிவரத்தை எடுத்து அனுப்புவார்களானால், அதைப் பற்றி எழுதுவதற்குத் தனக்கு தைரியம் வரவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி சட்ட மன்றத்தில் சொல்லி என்ன புண்ணியம்? ஜனநாயகத்தில் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி மக்களிடத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் கவலைப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வாறு விவசாயம் நடைபெற்று வருகிறது? கிராம சகாயக்குகள் என்று பொறுக்கு விதை தயாரிக்க பொறுக்கி எடுக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி பொறுக்கி எடுக்கும்போது அந்த விவசாயிகளிடத்தில் பொறுக்கு விதையைக் கொடுத்தால் அவருக்கு இருக்கும் வசதியைக் கொண்டு தயாரிக்க முடியுமா என்று நேரடியாகத் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலர்களும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களும் தான் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். அரசாங்கம் இதற்கு எப்படி பொறுப்பாக இருக்கமுடியும்? ஒவ்வொரு நிலையிலும் காரியம் சரிவர நடைபெற்று வருகிறதா என்று நாம் எவ்வளவு தூரம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோமோ, அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாயம் நடைபெற முடியும். மான்யம் வாங்குவதிலோ அல்லது உரத்தை வாங்குவதிலோ அல்லது கடன் தொகை வாங்குவதிலோ மட்டும்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [5th March 1963]

கவனத்தைச் செலுத்தாமல் அடித்தளத்திலிருந்து சரிவர காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். திட்டமிட்டப்படி அங்கு வேலை செய்யக் கூடிய வேலையாட்கள் செய்யவேண்டும். அதோடு மேற்பார்வையும் சரிவர இருக்கவேண்டும். கிராம சகாயக்குகள் பொறுக்கு விதைகளைத் தயாரிக்கும் முறையைப் பற்றி நேற்று முன்தினம் கூடச் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கம் பணத்தைச் செலவு செய்து விதைப் பண்ணைகளை நிறுவுவதைவிட, இந்த வேலையை விவசாயியிடம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, விதைகளைத் தயாரிக்க பலர் முன்வரவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனும், உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களும் கிராம சகாயக்குகளைப் பொறுக்கி எடுக்க உதவி செய்ய வில்லையென்றால் வேறு இடங்களிலிருந்து வந்து உத்தியோகத்தை வகிப்பவர்கள் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்? எந்த விவசாயி சரிவர விவசாயம் செய்யத் தெரிந்தவர், முறையாக இந்த வேலையைச் செய்வாரா, பொறுக்கு விதையை எந்த நிலத்தில் போட்டுத் தயாரிப்பார், நிலம் இருக்கிறதா, பண்பட்ட நிலமா, கோரை வளர்ந்திருக்கிறதா, அருகு மூடியிருக்கிறதா என்று யார் கவனிப்பது? ஸ்தலத்தில் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் நாமே சரிவரப் பார்த்து இந்த வேலை சரிவர நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடித்தளத்தில் நேராக கவனமாகச் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் புறக்கணித்து, வாசா கைங்கர்யம் செய்யும் முறையில், அங்கு இருக்கிறவர் ஒருவரிடம் சொல்லி, அந்த ஒருவர் இன்னொருவரிடம் சொல்லி, அவர் ஒரு சட்டமன்ற அங்கத்தினரிடம் சொல்லி, அந்த அங்கத்தினர் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லிவிட்டால் கடமை முடிந்துவிடுமா? இப்படி யாரும் செய்யலாம். அரசாங்கத்தில் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர, நல்ல திட்டங்கள் வகுத்துக் கொடுக்க முடியும், நிதி மூலங்கள் கொடுக்க முடியும், சாதனங்கள் கொடுக்க முடியும், ஆனால் இதையெல்லாம் நிறைவேற்றுவது யார்? அங்கு உள்ளவர்கள் விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்போடு, அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பணியை செயலாக்கி நன்றாகச் செய்யும்படியான உணர்ச்சிகளைத் திருப்பி விடவேண்டும். வெறும் பணம்மட்டும் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யாது.

கடன் பளு அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சுதந்திரம் ஏற்பட்டதற்கு பின்னால் தலைமுறை தலைமுறையாக அடமானக் கடன் பத்திரங்கள், புதுப்பிக்கப்பட்டு வந்த பத்திரங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியுமா என்று சவால் விடுகிறேன். அவைகளெல்லாம் புதியதாக ஏற்பட்ட கடனாக இருக்கலாம். எந்தத் துறைக்கு வாங்கப்பட்ட கடன்கள் அவை? நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும், தங்களுடைய சொத்து மதிப்பை அதிகரித்துக்கொள்வதற்கும், தங்களுக்கு அதிகமான வருமானம் சம்பாதித்துக் கொள்வதற்கும் வாங்கிய புதிய கடன்கள் அவை. ஒரு விவசாயி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தற்காலிகக் காலக் கடன்கள் அவை. அவ்வப் பொழுது விவசாயத்திற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடன் வாங்குகிறார்கள், கொடுக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் நகை அடமானக் கடைகள் வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் பகுதியிலே நகையை

5th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சுடாக வைத்து கடன் கொடுக்கக்கூடிய கடைகளே இப்பொழுது கிடையாது. 15 ஆயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள கிராமத்தில் இன்றையதினம் 4 லட்ச ரூபாய் ஸேவாதேவி செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகள் குறுகிய காலக் கடன் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். 12 மாதங்களுக்குள்ளாகவே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். தவணை தவறுவதே கிடையாது. தவணை பாக்கி கிடையாது. இதெல்லாம் எந்த வகையில் செய்யப்படுகிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பல வகையிலே சமுதாயத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் நல்ல வகையிலே உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

1921-22-ல் 9 ரூபாய்க்கு நான் ஒரு சைகின் வாங்கினேன். 43,000 ஜனத்தொகை கொண்ட அந்த பிரிக்காவில் அப்பொழுது வேறு சைகிலே கிடையாது. அந்த சைகிள்கூட பிரேம் உடைந்துபோனது. கயிறை வைத்துக் கட்டியிருந்தேன். அந்த சைகிளை எடுத்துக்கொண்டு கிராமத்திற்குச் சென்றால், நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டு அந்த சைகிளைப் பார்ப்பார்கள். நிலைமை அப்பொழுது அப்படி இருந்தது. இன்று என்னுடைய கிராமத்தில் மட்டும் 42 சைகிள்கள் கொண்ட 3 வாகை சைகிள் கடைகள் இருக்கின்றன. அதைத் தவிர 28 சொந்த சைகிள்கள் இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் அங்கே இப்பொழுது 70 சைகிள்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் என்ன வேலை? இரவு 10 மணி வரைக்கும் அத்தனை சைகிள்களுக்கும் வேலை இருக்கின்றன. இதனால் எவ்வளவு வேலை இருக்கிறது, மக்களுடைய முயற்சி எப்படியிருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. எந்த கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் வாடகை சைகிள் இல்லாத கிராமமே கிடையாது. எல்லாக் கிராமங்களிலும் வாடகை சைகிள்கள் இருக்கின்றன. சொந்த சைகிள்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகி இருக்கிறது. அவ்வளவு சைகிள்களுக்கும் அவசியம் இருக்கிறது. கிராமங்களில் தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மக்கள் பல துறைகளிலும் முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கிராமத்திலுள்ளவர்கள் இப்பொழுது எப்படி உடை அணி கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் தலையில் ஈர், பேன் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். பள்ளிக் குழந்தைகள் எப்படி வருகிறார்கள்? அவர்களுக்கு ஈர்வலி என்ற கருவி ஒன்று இருக்கிறது என்பது யாருக்காவது தெரியுமா? கிராமப் பள்ளிக் குழந்தைகளை கேட்டுப் பாருங்கள். இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் நல்ல சுத்தமான ஆடைகளை அணிகிறார்கள். தலையை சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற் கான வசதிகளெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கிராமத்திலுள்ளவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது? இன்றைக்கு எலும்பும் தோலுமாக காட்சி அளிக்கும் உருவங்களை நாம் அதிகமாகப் பார்க்க முடியாது. எல்லோருடைய உடம்பும் மொழு, மொழு என்றுகான் இருக்கி

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [5th March 1963]

நம்மிடையே ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொண்டாலும்கூட 1947-க்குப் பின்னால் நாம் ஒரு சுற்று பெருத்துத்தான் இருக்கிறோம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நான் வேண்டுமென்று இப்படிச் சொல்லவில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: 'வெய்ட்' குறைப்பதற்கு மருந்து கொடுக்கிறார்கள். (சிரிப்பு.)

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: எப்படி மக்களின் சராசரி வயது 27 ஆக இருந்தது 42 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது? இது எப்படி உயர்ந்தது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எப்படி மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து, அவர்களுடைய வாழ்வு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் பார்க்க வேண்டும். சிறிய அன்றாட பிரச்னைகளிலெல்லாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை உயர்ந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் மக்களுடைய நிலைமை எப்படி உயர்ந்திருக்கிறது? கடந்த காலத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்தது? இப்பொழுது பிரத்தியட்ச நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டிலே ஒவ்வொரு துறையிலும் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கக்கூடிய நிலைமையை நாம் இதைக்கொண்டு பார்க்க முடியும்.

இன்னும் ஓரிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மைனர் இறி கேஷனை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு ரூபாய் 2 அல்லது 2½ என்று மாமத்துச் செலவு கணக்கிடப்படுகிறது. அது மிகவும் பொருத்தமில்லாத தொகை, போதாத தொகை. இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். முன்பு சில சந்தர்ப்பங்களிலும்கூட இது பற்றி எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு இடத்தில் கடந்த காலத்தில் சிறிய ஏரிகளை மாமத்து செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அதை மாகாணம் முழுவதற்கும் அமூல் செய்வதற்கான வகையிலே அந்தத் தொகையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை மிகவும் குறைவு, போதாது. இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும், ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகளாக சிறிய ஏரிகளுக்கு மாமத்து செய்வதற்கு எவ்வளவு தொகை செலவாகியிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, சராசரி ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று என்பதை புனராலோசனை செய்து, ஜில்லா வாரியாக இந்தத் தொகை சரிவர அமைக்கவேண்டும், அம்மாதிரி அமைத்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதோடுகூட சிறிய நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி சொல்லும் பொழுது, சில நடுத்தர திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நான் முன்பே சில சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பாசன வசதி இல்லை. 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பாசன வசதி இல்லை

5th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

என்று பொதுவாக சொல்லப்படுகிறது. ராமநாதபுரம் கீழ்ப் பகுதி களுக்கு வைகை அணைக்கட்டுமூலம் சற்று சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தண்ணீர் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு தண்ணீர் ஆற்று மணலில் விரயம் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு விரயமாக போகக்கூடிய தண்ணீரை இப்பொழுது நேரடியாக கால்வாய்மூலம் ஏரிகளுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், அங்கு மேலும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்படவேண்டும். கீழ் ராமநாதபுரத்தைப் பற்றி நான் பேசும்பொழுது வேறு விதமாக நினைக்கவேண்டாம். நான் மேல் ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவன். மலைப் பக்கத்தில் எங்கள் ஊர் இருக்கிறது. 1950-ம் வருஷத்திலேயே எங்கள் பகுதிக்கு மின்சாரம் வந்துவிட்டது. 15 நிமிஷத்திற்குத்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது கிணற்றில். அதற்கு மேல் தண்ணீர் இல்லை. மின்சார வசதி கிடைத்து என்ன செய்கிறது? கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை, மழை இல்லை. தாலுகா முழுவதிலும் மின்சாரம் பரவி இருக்கிறது, தாலுகாவிலே 3 பகுதிகளிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. மூன்று பகுதிகளிலே கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. விவசாயம் இந்த வருஷம் 3 பிரக்காவில் சாவிதாகப் போய்விட்டது. ஒன்றைச் சரி செய்தால் இன்னொரு பக்கத்தில் இந்தவிதமான சோதனைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே சின்னையன் கோட்டை, கிழவன் கோட்டை என்ற இரண்டு சிறிய அணைகளைக் கட்டினால், மகசூல் சாவி இல்லாமல் பாதுகாக்க வசதி ஏற்படும். சில இடங்களில் ஏக்கருக்கு இரண்டு போகும் விளையக்கூடிய வசதியும் ஏற்படும். இந்தத் திட்டங்களை நேரடியாகப் பார்த்து செய்வதற்கு கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஒரு வேளை மேற்கு ராமநாதபுரத்தை கடைசியில் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று விட்டு வைத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ? அதை சீக்கிரம் நேரில் வந்து பார்வையிட்டு பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தப்பட்டவரையில் எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும் என்றும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை தங்களுடைய சொந்த ஸ்தாபனமாக சிலர் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கூட சிலர் சொன்னார்கள். சொந்த ஸ்தாபனம் என்று பாராட்டக்கூடிய அவ்வளவு சிரத்தையோடு அவர்கள் அதில் ஈடுபட்டால், அம்மாதிரி எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமானால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையிலே அதிக அங்கத்தினர்களை சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கு முயலும்பொழுது கூட பொது மக்கள் அதில் அதிக சிரத்தையாக இல்லை. பொது மக்களை நாம் ஊக்குவித்து அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அதிகமாகச் சேரும்படியான ஏற்பாடுகளைச் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு

[திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [5th March 1963]

வரப்பட்ட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நெருக்கடியான நேரத்தில் புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லாமல் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சில அங்கத்தினர்கள் முழுக்க முழுக்க எதிர்ப்பதாகக்கூட கூறினார்கள். தேசிய நெருக்கடி நேரத்தில் நாம் நம்முடைய சுதந்திரத்தை எப்படி பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும், தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தையும், மானத்தையும் எப்படி பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இங்கு இருக்கிற சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கவேண்டுமே தவிர, அதைவிட்டு விட்டு ஏதோ உபதேர்தல் வருகிறது, ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னுடைய கட்சிதான் பெரியது என்ற நோக்கத்தோடு பேசக்கூடாது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் வீடு பற்றி எரிகிறபோது, சுருட்டுக்கு நெருப்பு கேட்பது போல் இருக்கிறது. நாம் மக்கள் மத்தியிலே சென்று வரிகொஞ்சம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மக்கள்மீது ஓரளவுக்கு வரியை சமத்தியிருந்தாலும்கூட, மக்களை பக்குவப்படுத்தி நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு இந்த வரியை மக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் பேசவேண்டுமே தவிர, அதை விட்டு விட்டு நினைத்தபடியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக இந்த சபையிலே பேசும்பொழுது பல உறுப்பினர்கள் தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். கிராமப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை பெண்கள் தங்க நகைகளை அணிந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்கிறார்கள். பிரபுக்கள், பணக்காரர்கள் வேண்டுமானால் தங்கத்தைப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆண்டுதோறும் 30 அல்லது 40 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி தேவைப்படுகிறது என்று நினைத்துத்தான் இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல, ஒரு பணக்காரப் பெண் இவ்வளவு நகைகளைத்தான் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று கட்டுப்பாடு செய்திருந்தாலும்கூட நன்றாக இருக்கும். 14 காரட் தங்க நகைகள் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லும் பொழுது கிராமப் புறங்களிலே உள்ள பெண்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்குமே, பரவாயில்லையென்று நினைக்கிறார்கள். நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிக்கடி நகைகளை அடகு வைத்து ரூ. 1,000 அல்லது ரூ. 2,000 கடன் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது, அந்த மாதிரி 14 காரட் தங்க நகைகளையும் அடகு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். என் போன்றவர்களுக்கு அது ஓரளவுக்கு திருப்தியாக இருந்தது. சமயத்திலே நகைகளை அடகு வைக்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாடு ஏழை மக்களை ஒரு விதத்திலும் பாதிக்காது என்றே நினைக்கிறேன். வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்

5th March 1963] [திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

களுக்கு அரசாங்கம் வேலை வாய்ப்பு செய்து கொடுக்குமென்று அரசாங்கத்தினிடத்திலே மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது சில பத்திரிகைகளிலே ஒருவிதமாக எழுதி வருகிறார்கள். ஏன் நம்முடைய வரிப்பணத்தைப் போட்டு நாம் ராணுவத்திற்கு செலவு செய்யவேண்டும், வரியே இல்லாமல் ராணுவ தளவாடங்களை அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளிலிருந்து நாம் ஏன் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடாதென்று கல்கி போன்ற பத்திரிகைகள் எழுதியிருக்கின்றன. ஒரு பணக்கார நாட்டிலிருந்து நாம் ராணுவ தளவாடங்களை இனாமாக வாங்கிக் கொண்டால் அந்த நாடுகள் சமயம் பார்த்து நம்மை அடிமையாக்கிக் கொள்ளும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த முறையில்தான் என் போன்றவர்கள் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நாம் அத்தனை பேரும் ஒத்துழைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் 17 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தியை எய்துவதற்கான முயற்சிகளிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த பட்ஜெட் உரையிலே கூறப் பட்டிருக்கிறது. முதலிலே இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த ஒரு அங்கத்தினர்கூட, மக்களிடமிருந்து எவ்வளவோ வரிப்பணத்தை வாங்குகிறோமே, அந்தப் பணமெல்லாம் எங்கே போயிற்று என்று கேட்டார். சென்ற 10 அல்லது 12 ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்களின் மூலமாக P.W.D. மூலமாக மட்டும் கிட்டத்தட்ட 7 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் பாசனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறி வருகின்ற “இன்பத் திராவிடம்” என்று சொல்லக் கூடிய நான்கு மாகாணங்களிலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருந்த காலத்தில் 1,500-க்கும் குறைவான பள்ளிகள் இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு நம் மாகாணத்திலே மட்டும் 28,000-க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகளை நாம் நிறுவியிருக்கிறோம். எல்லாச் சிறுவர்களும் கல்வியறிவு பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நமது அமைச்சரவை கல்விக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு வருகிறது. தொழில்துறையில் நாம் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்து, சென்ற 10 அல்லது 12 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 3 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறோம். பல ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் நீளத்திற்கு ரோடுகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது, இந்த வரிப்பணமெல்லாம் எங்கே போய்விட்டது என்று சொல்லுவதானது, சிறு பிள்ளைகள் விளையாட்டுத்தனமாக பேசிக்கொள்வதுபோன்று இருக்கிறது. பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்கள் இப்படிப்பேசுவது நல்லதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்கியாக வேண்டும். அதற்காக மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்

[திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [5th March 1963]

களிடத்தில் நாம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது. சிறிய பாசன வசதிகளைப் பராமரிப்பதற்காக ரூ. 27 லட்சம் மான்யமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போற்றத் தகுந்த ஒரு நல்ல காரியமாகும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் இந்த ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு ஓவர்சியரைப் போட்டால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். சென்ற சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விவசாயினுடைய சராசரி வருமானம் ரூ. 375 என்று சொன்னார்கள். அந்த வருமானத்தை நாம் அதிகரிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது பம்பு செட்டுகளுக்காக நாம் கடன் கொடுக்கிறோம். அந்தக் கடனை 10 ஆண்டுகளிலே திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தால் நலமாக இருக்கும். பூச்சி மருந்திற்காக 50 சதவிகிதம் இனாமாக்கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதோடு மாத்திரமல்லாமல், பாக்கி 50 சதவிகிதத்தையும் கடனாகக் கொடுத்து மகசூல் வந்த பிறகு வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 என்றாலும் கூட ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி அந்தத் தொகையை கடன் வாங்க முடியாத நிலைமையில் பூச்சி மருந்துகளை காலாகாலத்தில் வாங்கி அடிக்க முடியவில்லை. எனக்கு முன் பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல இப்பொழுது நெல் விலை கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. அப்படி நெல் விலை குறையும்பொழுது மற்ற சாமான்களின் விலையையும் குறைத்துக்கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தேர்தலின் பொழுது ரூபாய்க்கு 3 படி, 5 படி அரிசி தருவோம் என்றெல்லாம் பறைசாற்றினர். இப்பொழுது அவர்களே, நெல் விலை குறைந்து விட்டது, ஆகவே அதை அதிகமாக்குங்கள் என்று பேசுகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், குழந்தையை தொட்டிலிலே போட்டு ஒருபுறம் தூங்குவதற்காக அதை ஆட்டிவிட்டு, மறுபுறம் அதை எழுப்புவதற்காக கிள்ளி விடுவது போல இருக்கிறது. ஆகவே உணவுப் பொருள்களின் விலை குறையும்பொழுது மற்ற சாமான்களின் விலையையும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும், நெருப்பினால் சில சமயங்களில் பாதிக்கப்படும் உணவுப் பொருள்களுக்கு மாத்திரமாவது இந்த கிராப் இன்ஷூரன்ஸ், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் நலமாய் இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய பாங்குகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம். மனுப் போட்டு, அந்த மனு விவசாய பாங்குக்குப் போய் சாங்ஷன் ஆகி வருவதற்கு கிட்டத்தட்ட 6 மாதம் ஆகிறது. மேலும் அந்தக் கடன் தொகையை 6 மாதத்திற்குள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்தக் கடன் தொகையை 3 ஆண்டுகளுக்குள் வசூலிக்கக் கூடிய ஒரு எற்பாட்டைச் செய்தால் மிகவும் நல்லது. கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1963] [திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்தபடியாக, பழத்தோட்டங்களுக்காக கடன் கொடுக்கிற பொழுது, திராட்சைப் பழத்தோட்டங்களுக்கு மாத்திரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பழத்தோட்டங்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஹைதராபாத்தில் விளைகிற அனார்ஷா என்ற ஒரு வெரைட்டிக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 600 வீதம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இந்த விளக்கத்திற்காக நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் மனுப் போட்டபொழுது, திராட்சை பழத்தோட்டத்திற்குக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். திராட்சைத் தோட்டங்களுக்கு பாதி மான்யமாகக் கொடுத்து பூச்சி மருந்துகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுகாதாரத்திற்காக ரூ. 5 கோடியே 6 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கி, அதிகப்படியான டாக்டர்களை நியமித்து பல நோய்களுக்கு நல்ல முறையில் சிகிச்சை செய்திருந்தும், அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளிலே பெரிய பெரிய ஆப்ரேஷன்களை செய்திருந்தும், பொது மக்களிடத்திலே கவரன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரிக்கு போனால் நன்றாக கவனிக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் நிலவி வருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் நல்ல முறையில் நோயாளிகளை கவனித்து சிகிச்சை செய்து அனுப்பியிருந்தும், அதனை நாம் சரியான முறையில் விளம்பரப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே பெரிய ஆப்பரேஷன்கள் செய்வதை பத்திரிகைகளின் மூலமாக விளம்பரம் செய்தால், பொதுமக்கள் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் சேர்வதற்கு வழிவகை ஏற்படும்.

கடைசியாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டுமனைப் பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டால் கூட பூரவாயில்லை. ஒரு ஆண்டு காலத்தில் எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் 3 சென்ட் நிலம் வாங்கிக் கொடுப்பதை இன்னும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலக்கோட்டையில் ஒரு தொழில்பேட்டையை அமைக்க வேண்டும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதுரையில் பெண்களுக்கான பாலிடெக்னிக் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக நிலங்கள் வேண்டுமானால், பத்து பதினைந்து ஏக்கர்கள் கூட இனாமாக நாங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

[5th March 1963]

* திரு. சா. ராமசாமி: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்ததின் காரணமாக, அதன்மீது இப்பொழுது விவர்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பலர் பலவாறாக தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டில் உபரித் தானியம் அதிக அளவு கிட்டியிருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரம் மிகத் தெளிவாக இதிலே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதிகமான அளவில் இந்த ஆண்டில் எதிர்பார்ப்பதற்கான நிலைமை இருக்கிறதென்பதும் இந்த அறிக்கையில் தெரிகிறது.

சென்ற ஆண்டு கூட்டத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியதுபோல, இந்த ஆண்டும் ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த கூட்டத்திலும் அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் சரியான முறையில் அமையவில்லை என்று நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறுகின்றேன். காரணம், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், —அது பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், ரெவின்யூ கிராமமாக இருந்தாலும்— எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, எந்த எந்த நிலம் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தை அந்தந்தக் கிராமத்திலிருக்கும் கர்ணம் மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் காட்டி வருகிறார். கிராம அதிகாரிகள் கொடுக்கும் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மாதத்தில் 25-ந் தேதி கிராமக் கர்ணம் சாகுபடிக் கணக்கையும் மற்றக் கணக்குகளையும் தாலுக்கா ஆபீசுக்கு அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. 25-ந் தேதியிலிருந்து 30-ந் தேதி வரை வட்ட மாவட்ட அளவில் கணக்குகள் எடுக்கப்பட்டு, 30-ந் தேதியோடு முடிந்து அடுத்த மாதம் 1-ந் தேதிக்குள் மாநில ரீதியில் கணக்குகள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. மாநில வாரியாக, இத்தனை ஏக்கர்களில் கரும்பு, இத்தனை ஏக்கர்களில் நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரங்களை இந்த விதமாகத் தயாரித்து விடுகிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் சரியான முறையில் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்ற நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டிருப்பதால் இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக்குவதா, அல்லது பகுதி நேர ஊழியர்களாகவே வைத்திருப்பதா என்பது இன்னும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் பகுதி நேர ஊதியத்திற்கும் குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களிடம் வாங்கப்படும் வேலை முழு நேர ஊழியர்களிடம் வாங்கப்படும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிகமாக அவர்களிடம் வேலை வாங்கப்படுவதால், அவர்கள் ஊரில் இருந்து கொண்டே, இல்லை என்று சொல்கிற நிலையை உண்டாக்குகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சில அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுக்குச் சில புள்ளி விவரங்கள் வேண்டும்போது, கிராம அதிகாரிகளிடம் போகவேண்டியாயுள்ளது. ரெவின்யூ இலா

5th March 1963] [திரு. சா. ராமசாமி]

காவிலும் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் போன்றவர்களுக்கும் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளும் அவர்களிடம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தைப் பார்க்கவேண்டும் கிணற்றைப் பார்க்கவேண்டும் என்று எதற்கெடுத்தாலும், கிராம அதிகாரிகள் உடன் வரவேண்டுமென்று பல இலாகா அதிகாரிகளும் எதிர்பார்த்து கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்து முழு நேரத்தையும் வாங்கிவிடுகிறார்கள். கிராமத்தில் இருந்தும் கூட, 'கிராமத்தில் இல்லை' என்று வீட்டிலே சொல்லிவிட்டு, வீட்டின் பின்புறம் இருக்கவேண்டிய நிலையில் கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் 20-ம் தேதிக்குப் பிறகு சாகுபடிக்கணக்கைப் பார்க்கிறார்கள். 25-ம் தேதி சாகுபடிக்கணக்கை அனுப்புகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் 'கல் ப்ராக்ரஸ்' ரிபோர்ட் அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. அனுப்போக ப்ராக்ரஸ் ரிபோர்ட்டையும் அவர்கள் அனுப்ப வேண்டும். இதற்கெல்லாம் சிறிது நாட்கள் தேவைப்படுகின்றன. மழைக் கணக்கையும் அவர்கள் எடுக்கிறார்கள். இப்படி நாட்டிலே கொடுக்கப்படும் புள்ளி விவரங்கள் அனைத்தும் ஆரம்பத்தில் கிராம அதிகாரிகளால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இந்தக் கணக்குகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தாசில்தார் ஒரு வேலைக்கும், விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இன்னொரு வேலைக்கும், தாலுகா சர்வேயர் இன்னொரு வேலைக்கும் கிராம அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதாலும், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு அதிகாரி வரும் காரணத்தாலும், 24-ம் தேதி வரையில் அந்தக் கணக்குகளைப் பார்க்காமலிருந்துவிட்டு, 25-ம் தேதி அவசியம் கணக்கை அனுப்ப வேண்டும் என்ற காரணத்தால், ஏதோ உத்தேசமாக 'சோளம் இத்தனை ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வரகு இத்தனை ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்படுகிறது' என்று, சென்ற ஆண்டில் கொடுத்த கணக்கை வைத்துக்கொண்டு, மதிப்பீட்டின் பேரில் கணக்கை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். நீர்க்குலி போடவேண்டிய கேஸ்களை மட்டும் ஓரளவு சுத்தமாகப் பார்க்கிறார்கள். தாசில்தாரோ, கலெக்டரோ, மற்ற அதிகாரிகளோ சைக்கிளிலோ, பஸ்ஸிலோ காரிலோ வந்து பார்த்துவிடக்கூடும் என்ற காரணத்தால் பாதையோங்களில் இருக்கும் நிலங்களை ஒழுங்காகப் பார்த்துவிடுகிறார்கள். இப்படிச் கிராம அதிகாரிகள் கொடுக்கும் சரியில்லாத புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு, 'நாட்டில் சாகுபடியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம்' என்று கூறிவிடுகிறார்கள்.

2-ம் நம்பர் அடங்கலில் அறுவடை 'காலம்' இருக்கிறது. இப்படிப் பல கணக்குப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. இதிலிருந்தெல்லாம் கணக்குகள் எடுத்து எழுத வேண்டியிருக்கும். கணக்குகள் எழுத சிரமப்பட்டுக்கொண்டு, நிலத்தில் குறைவாக விளைந்திருந்தாலும், அறுவடை 'காலத்தில்' அதிக மதிப்பீட்டை போட்டு விடுகிறார்கள். இது உழவர்களுக்குத் தெரியாது. மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரியாது. ஒரு பிரிக்காவில் 20, 25 ரெவினியூ வட்டங்கள் இருக்கும்போது, அவைகளை ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ நேரடியாகப் பார்த்துவிட முடியாது. ஆகவே,

[திரு. சா. ராமசாமி]

[5th March 1963]

கிராமச் சாவடியில் உட்கார்ந்துகொண்டோ, கிராம அதிகாரியின் வீட்டிலிருந்துகொண்டோ கிராம அதிகாரிகள் எழுதிய கணக்கில் கையெழுத்து போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சரி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் அறுவடை மதிப்பீட்டை வைத்துக்கொண்டு, 'இந்த தாலுக்காவில், இந்த மாவட்டத்தில் இத்தனை ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இவ்வளவு அறுவடை செய்யப்பட்டது' என்ற புள்ளி விவரத்தை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் புள்ளி விவரங்களெல்லாம் சரியான முறையில் அமையவேண்டும், சரியான முறையில் அமைவதற்கான நிலைமையை உருவாக்கவேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இவற்றையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம்—1947-ம் ஆண்டிலிருந்து 1956-ம் ஆண்டு வரையில் நான் கிராமக் கர்ணமாகப் பணியாற்றியிருக்கும் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் என்பவர்கள், அன்னியர் ஆட்சிக் காலத்தில் என்ன சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு எந்தெந்த கணக்குகளை தயாரித்து வந்தார்களோ, அதே முறையை இன்று வரையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகள் காரணமாக, அவர்கள் இன்ன காரியங்களுக்கு இன்ன கணக்கைத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு நாம் மிகவும் சலுகைகளைச் செய்துகொடுத்து, அதிக உணவு உற்பத்தியைச் செய்ய நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், கிராமத்திலுள்ள சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் பெறும் சலுகைகள் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன. 1924-இல் செய்யப்பட்ட செட்டில்மென்டிற் பிறகு மறு செட்டில்மென்ட் இன்று வரை செய்யாததன் காரணமாக, சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சிறிய விவசாயிகளும் கூட்டுப்பட்டாவில் இருக்கும் அத்தனை விவசாயிகளும் நல்ல பலன் அடையவேண்டும் என்ற வகையில் மறுபடியும் சர்வே செய்து, அவர்களுக்குத் தனிப்பட்டா கிடைக்க வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்கினால்தான் கிராமத்தில் சிறிய விவசாயிகள் பலன் அடையமுடியும் என்பதை உணர்ந்து அதை அரசாங்கம் உடனடியாக உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக எந்த சர்க்காரும் வரி போடாமல் நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது என்பது எல்லோரும் கண்ட உண்மை. (திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்—குறுக்கீடு.) பழைய கதை அல்ல. புதுக் கதையும் அல்ல. நாளைக்கு கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் தங்கள் ஊர்ப் புறத்தில் ஒரு ரோடு போடவேண்டும். ஒரு குளம் வெட்ட

5th March 1963] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

வேண்டும். ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால், அவர் இதற்கெல்லாம் சர்க்காரைத்தான் நாட வேண்டும். சர்க்காரை நாடும்போது, சர்க்காரிடம் பணம் இருந்தால்தான் காரியங்களுக்கெல்லாம் கைகூடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பொறுப்பு உணர்ச்சியுள்ள நாமெல்லோரும் நல்லமுறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மன்றத்தில் ஒரு முக்கியமான பெரிய தத்துவம் ஆகும். இந்த நிலையில், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் வரிப் பளு இல்லாத காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் அழகாகச் சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக சொல்வதுபோல் வேண்டாத மருமகள் என்றால் கால் பட்டால் குற்றம், கைபட்டால் குற்றம் என்று சொல்வார்கள். மருமகள் மிக அழகாக இருப்பாள். பார்ப்பதற்கும் நன்றாக இருப்பாள். அது மாமியாருக்குப் பிடிக்காது. பிடிக்காத காரணத்தால், 'மருமகள் கால் நீளம், கை நீளம், கண்ணில் குற்றம்' என்ற முறையில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பாள். 'அதைப்போல, எதிர்க் கட்சி அன்பர்கள் பேசியதைக் கேட்க ஒரு பக்கத்தில் ஆச்சரியமும், இன்னொரு பக்கத்தில் சங்கடமும் கூட ஏற்படுகிறது. பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கழிந்த மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் 3 அணைக் கட்டுகள் போடப்பட்டன. ஒன்று கோதையாறு, இரண்டு முக்கூடல், மூன்று பெருஞ்சாணி அணைக்கட்டு. இவை தவிர இன்னும் நான்கு அணைக்கட்டுகள் கட்டலாம். சிற்றாறு நம், 1, 2, மாம்பழத் துறையாறு, பொய்கையாறு ஆகிய இந்த நான்கு அணைக்கட்டுகளையும் கட்டிக் கொடுத்தால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தண்ணீர் காடாகிவிடும். இப்போது எங்கள் ஊரில் பழையாறு என்ற ஒரு ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மழை காலங்களில் ஒரே வெள்ளம் தான். இந்த மழைத்தண்ணீரை ஆங்காங்கே சிறுசிறு அணைகள் கட்டித் தேக்கி நாங்குநேரிக்கு அனுப்பிக் கொடுத்தால் அங்கே யுள்ள குளங்கள் எல்லாம் நிரம்புவதோடுகூட, பாசன வசதி பெருகுவதற்கு வழியேற்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்னொன்று. சம்பக்குளம், அனந்தன்குளம், சின்னக்குளம் ஆகியவற்றை மூலாதாரமாகக் கொண்டு எங்களிடத்தில் சம்பக்குளம் சானல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மேல் சொன்ன சானலுக்கு மூலாதாரமே இந்த குளங்கள்தான். பக்கத்தில் உள்ள நில உடைமையாளர்கள் மெதுவாக இந்த குளங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சர்க்காருக்கு எத்தனையோ தடவை மனுக்கள் அனுப்பியும் கூட இன்னும் சரியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இப்படியே இக்காரியம் சென்றுகொண்டு போகுமானால் இன்னும் ஐந்தாண்டுகளில் அந்த மேல் சொன்ன சம்பக்குளம் சானலே அழிந்துவிடும், இருந்த இடமே இருக்காது போய்விடும் என்று இந்தச் சபையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே இந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அவசர நடவடிக்கை எடுத்து அப்புறப்படுத்த சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [5th March 1963]

அடுத்தபடியாக, மின்சார திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும் என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ஒரு சில கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. அந்தக் கிராமங்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் நிச்சயமாக மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பார்கள் என்ற பரிபூரணமாக நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக ரூபகப் படுத்துகிறேன். அதோடுகூட இப்போது கோதையாறு என்ற மின்சார திட்டம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விரைவில் முடிவடையப் போவதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். எங்கள் மாவட்டம் அல்ல, திருநெல்வேலி மாவட்டம் அல்ல, மதுரை, ராமநாதபுரம், மைசூர் போன்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார உதவி அளிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் உள்ள நெடுஞ்சாலைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் இலை போடாமல் சாப்பிடக்கூடிய அளவில் மிக அழகாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால் ஒரு வருத்தம். எங்கள் மாவட்டத்தில் இப்படி முதல்தர நெடுஞ்சாலைகளாக மாற்றப்பட வேண்டிய ரோடுகள் பல இருக்கின்றன. கழிந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும்கூட இடம் பெற்ற ரோடுகள் வேலைகளுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் நில ஆர்ஜித காரியங்கள் தடைபடுவதன் காரணமாக அந்த ரோடுகளை இன்னும் எடுக்க முடியவில்லை. அந்த ரோடு வேலைகளை நிறுத்தி வைத்தால் என்ன என்று மேன்மைதங்கிய அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. உண்மையில் இப்படிப்பட்ட நெடுஞ்சாலை வேலைகள் எந்தக் காரணத்தினால் தடைபடுமானாலும், இது நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே நில ஆர்ஜித தகராறினால், எங்கள் மாவட்டத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தனை ரோட்டையும் நடைமுறையில் கொண்டுவர கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கல்வி வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எங்கள் மாவட்டம் கல்வியில் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பீஸ் இல்லாமல் படிக்க வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதோடு சிறு பிராயத்தில் இருந்தே குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்க வசதி செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதைக் கேட்டு உண்மையில் பெருமைப்படுகின்றேன். தந்தை என்ற காரணத்திற்காக, உண்மையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு செய்கையினால்தான் கல்வி நல்லமுறையில் வளர்ச்சி அடையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்க ஆசிரியர்களுக்கு அக்காலத்தில் தமிழில் லோயர் கிரேடு, ஹையர் கிரேடு என்று முன்பு பயிற்சி கொடுத்தார்கள். இவர்கள் மூன்றாம் பாரம் வரை,

5th March 1963] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

இங்கிலீஷ் நீங்கலாக எல்லா பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யில் 40 மார்க் குறைவாக ஆங்கிலத்தில் வாங்கிய ஏற்கன்கூட, தமிழ் நீங்கலாக எல்லா வகுப்புகளுக்கும் சொல்லி கொடுக்கலாம். இது பழைய திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய ஏற்பாடு. ஆனால் அப்பகுதி இந்த ராஜ்யத்தோடு இணைந்த பிற்பாடு அப்போது இருந்த ஏற்பாடுகள் அத்தனையும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் State Re-organisation Act -க்கு எதிரானது அன்று. தந்த உறுதிமொழியை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் காப்பாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஆயினும் அந்த உறுதிமொழியை கவனிக்காமல் இன்றைக்கு மேல் சொன்ன இந்த ஆசிரியர்களை லோயர் கிரேடு ஆசிரியர்களாக பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை அறிந்து மனம் வருந்துகிறேன். இது சரியல்ல. மேலும் S.S.L.C. படித்து தேறி ஆங்கிலத்தில் 40 மார்க்குக்கு குறைவாக எடுத்திருந்தால், அவர்களை லோயர் கிரேடு ஆசிரியர்களாக பாடம் சொல்லி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்களாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னையோடு இணைவதற்கு முன்னர் இந்தநிலையில் S.S.L.C. ஆசிரியர்கள் தேறியவர்கள் இருந்தால் அவர்களை தரம் தாழ்த்தக் கூடாது. அந்த உறுதிமொழிப்படியே காரியங்கள் நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த தேசத்திலே ரயில்வே இல்லாத பகுதி கிடையாது. எங்கள் மாவட்டம் ஒன்றுமட்டும் நீங்கலாக. நானும் ஆண்டுதோறும் சபையில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். “தட்டினால் திறக்கப்படும். கேட்டால் கொடுக்கப்படும்” என்று பைபிளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நானும் தட்டுகிறேன், கேட்கிறேன், எங்களுக்கு ரயில்வே கொடுக்கப்படவேண்டும். அது உங்களால் இயலாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆயினும் இந்த மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொற்கொல்லர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. என் தொகுதியில் தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்ததின் காரணமாக பதினைந்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பொற்கொல்லர்கள் வேலை இழந்து தவிக்கின்றனர். அவர்களது நிலையை கண்டாலே பயமாக இருக்கிறது. கண்டிப்பாக உடனடியாக வேலையிழந்த அவர்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் நிவாரணம் அளித்தாக வேண்டும். நிவாரணம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆயினும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நாள் என் பையன் தன் தாயினுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது அவளது தாலியை அறுத்துவிட்டான். அதை உடனடியாகச் செப்பனிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும் வெளியே எடுத்துப் போனால் இது 22 காரட், 14 காரட்டுக்கு மேல் பண்ணக்கூடாது என்று, பிடித்துக்கொண்டுபோய்விடுவார்களோ என்று பயம். அதுவும் மாவட்ட உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், எனக்கும்

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் [5th March 1963]

தற்போதைய நிலையில் அவ்வளவு பொருத்தமில்லை. நம்முடைய வாழ்வில் “தாலி” என்பது ஒரு “மங்கலச் சின்னம்”. இந்தத் தாலிக்காவது நமது அரசாங்கம் ஒரு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடத்திலே வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

பஸ்களை தேசியமாக்குவதை நான் வரவேற்கின்றேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொருவிதமாக ஆணைப் பிறப்பித்திருப்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல. அண்மையில் நமது மாநில சர்க்கார் 112 மைல்களுக்கு கூடுதலாக இருந்தால்தான் டிரான்ஸ் போர்ட் பஸ்களை விடும் என்றிருந்தது. அதுவும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் விலக்காக, இந்நிலை மாறவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆணைப் பிறப்பித்தால் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியில் இருக்க வேண்டும் என்பது மக்களுடைய ஆசை.

11.00
a.m.

போலீஸ் துறையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் உண்மையாகச் சொல்கிறேன்—உடமைக்கும், உயிருக்கும், தன்மானத்துக்கும் எங்கள் மாவட்டத்தில் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கழிந்த காலங்களில் எங்கள் ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பற்றியும், Deputy Superintendent of Police பற்றியும் புகார் மனுக்கள் அனுப்பி இருந்தேன். நான் மேல் சொன்ன உயர்தர ஆபீசர்கள்மீது நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு, மேலதிகாரிகளுக்கும் இதுபற்றி புகார் மனு கொடுத்தேன், என்ற காரணத்திற்காக, அவர்கள் சொல்கிறார்களாம்—“பஞ்சாபில் எம்.எல்.ஏ.-ஐயைக் கைவிலங்கு போட்டு கொண்டுசென்றதுபோல், சிதம்பரநாதனையும் கைவிலங்கு போட்டு தெருவில் இழுத்துச் செல்வோம்” என்று. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஸ்டீ பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இதைக்கேட்டு சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரபல அட்வகேட் ஆவார்கள். அங்கே போலீஸ் ஜவான்மீது தனி நபர் வழக்குப் போட்டால் அந்த நாட்டிலே அந்த நபர் வாழ முடியாது, சூப்பரிண்டெண்டெண்ட் ஆஃப் போலீஸோ, உதவி போலீஸ் சூப்பரிண்டென்டோ என்ன செய்தாலும் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. கழிந்த ஆண்டில் இரண்டு மூன்று கொலைகள் நடந்து விட்டன. அது பற்றி உண்மை என்னவென்று விசாரிப்பதற்கு அங்குள்ள போலீஸ் மேலதிகாரிகள் முன்வரவில்லை என்று நினைக்கும்போது மனம் புண்படுகின்றது. அதைவிட்டு கொண்டு இருந்தால் எனக்கு இந்த நிலை வந்திருப்பதை கேட்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நான் மாணவனாக இருந்த காலத்திலிருந்தே ஜெயில் அனுபவம் பெற்றவன். ஆனால் அடிவாங்கியதில்லை. இப்போது அடி வாங்க வேண்டிய நிலைமைக்கு சர்க்கார் என்னை விடாது என்று நம்புகிறேன். சாதாரணமாக மனிதனாகப் பிறந்தவனுக்குக் கஷ்டங்கள் சந்தோஷங்கள் ஏற்படுவது சகஜம். அந்தக் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல உண்மையான நண்பன் கிடைப்பது அரிது. வாழ்க்கையில் சங்கடமும் சந்தோஷமும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. “ஒருவனுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடத்தை ஒரு நண்பனிடமோ அல்லது ஒரு புல் னிடமோ அல்லது ஒரு கல்லிடமோ சொல்லி விடவேண்டும்” என்று

5th March 1963] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

நமசிவாய முதலியார் “பன்னிரு கட்டுரையில்” சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் மனத்தில் இருத்த கவலையை எல்லாம் தலைவர் அவர்கள் முன்னிலையில் சொல்லச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி. இன்று இருக்கின்ற நிலையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வாழும் பிரஜைகளுக்கு மேல் சொன்ன அதிகாரிகளின் கீழிருந்து வாழ முடியாததைக் கண்டு மிக்க வருந்துகின்றேன். எனவே மேல் சொன்ன போலீஸ் அதிகாரிகளின்மேல் நான் கொடுத்த புகார் மனுக்களை எக்ஸ் பிராஞ்சை வைத்தோ அல்லது மதுரை டி.ஐ.ஐ.-யைக் கொண்டோ விசாரித்து நல்லதொரு தீர்ப்புக் கூறக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜயராஜ்: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தேசிய நெருக்கடி நிலைமையில் நிதிநிலை அறிக்கையை எந்த வித வரியும் இல்லாமல் சமர்த்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

பொதுவாக, விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை போதிய பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்கள் நல்ல படி வாழவேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது தஞ்சை ஜில்லா வைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த ஆண்டு விவசாய உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உற்பத்தி பெருகாததோடு, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். அதோடு கூட இன்று நெல் விலைக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகத் தஞ்சையில் இருக்கும் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஊக்கத்தை அரசாங்கம் கொடுத்தால்தான் அடுத்த ஆண்டாவது விவசாய உற்பத்தி பெருகுமே தவிர, இல்லை யென்றால் விவசாய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 17 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா அதிக உற்பத்தியைக் காட்டினாலொழிய நாம் அந்தக் குறிக்கோளை அடைய முடியாது. இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு 90 ஆயிரம் டன் உரம் கொடுக்கப் போவதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உரத்தை விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது உரத்தைக் காலந்தாழ்த்திக் கொடுப்பதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஜூலை மாதம் விவசாயம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் சூப்பர் பாஸ்பேட் போன்ற உரங்கள் உடும்போதே போட்டு உழ வேண்டும். அந்தச் சமயத்திலே அந்த உரத்தைக் கொடுக்காமல் மூன்று மாதம் கழித்துக் கொடுத்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பலன் இல்லை. யூரியா போன்ற உரங்களைப் பயிர் வளர்ந்து வரும் காலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். கதிர்கள் முற்றி வரும் காலத்தில் அவற்றைக் கொடுத்தால் அதனால் பயன்

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[5th March 1963]

இல்லை. இன்று தேசிய வருமானத்தில் பாதி விவசாய வருமானமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தற்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உழவு மாடு வாங்கக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. வசதி உள்ளவர்களுக்கும் 'சொத்து உள்ளவர்களுக்கும்'தான் அந்தக் கடன் கிடைக்கிறதே தவிர, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் அந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்போது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வந்த பிறகு ஒரு ஆள் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சாதாரணமாக சாகுபடிதாரர்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு, மிராசுதார் மேல் ஒப்பம் போட்டாலொழிய கடன் கிடைப்பதில்லை. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் மகசூலை வைத்து லோன் கொடுக்க வேண்டும். எப்படிக்கூட்டுறவு முறையில் விவசாய நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், விவசாயிகளாக இருந்தால் விவசாயக் கடன் வழங்கப்படுகிறதோ அதே முறையில் ஏழை விவசாயிகளும் பயன் பெறும் வகையில் உழவு மாடு வாங்க லோன் கொடுக்கும்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உத்தரவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை வளர்ச்சிக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் பேரளம் பிரக்காவில் ஏராளமான கால்நடைகள் இறந்து விட்டன. நன்னிலம் யூனியனில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஆகியோரும் கிடையாது. அதன் காரணமாக விவசாயம் சற்றுப் பாதிக்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது உடனடியாகக் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை அமைப்பதோடு, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஆகியவர்களையும் போட்டு நல்ல முறையில் செயல்பட வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது 70 வட்டாரங்களுக்கு 'புல் பைனான்ஸ் (முழுப்பணத் திட்டம்) ஸ்கீம்' கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வட்டாரங்கள் மிக மோசமாக இருக்கின்றனவோ, எங்கு அதிக உற்பத்தி இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த ஸ்கீமை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது பின்னால வந்த யூனியன்களில், ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு வந்த யூனியன்களில் உற்பத்திப் பெருக்கம் இல்லை. அந்த யூனியன்களுக்கு முதலில் இந்த ஸ்கீமைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில உச்ச வரம்பைப் பொறுத்தவரை தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் கோயில் நிலங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களுக்கும் 'கெடு' 1-4-1963 என்று வைக்கப்பட்டது. இப்போது அங்கிருக்கும் தர்மகர்த்தாக்களும், மடாதிபதிகளும், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும், சொந்தக்காரர்களுக்கும், தங்கள் இஷ்டப் படி நடக்கிறவர்களுக்கும் சாகுபடியை மாற்றி வருகிறார்கள்.

5th March 1963]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் இதை ரூசப் படுத்த முடியும். அரசாங்கம் இது பற்றிக் கவனித்து, இதை கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கும், குடியானவர்களுக்கும் அது பயன்படும்படி அச்சட்டத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தும் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தோம் என்று சொல்ல முடியாது. ஐந்து வேலி, பத்து வேலி என்று இருக்கிற கோவில் நிலங்களை நிலயில்லாது வயலில் உழைத்து வந்த பண்ணையாட்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் அளித்தால் அது அவர்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி கொண்டுவந்திருப்பதற்காக தஞ்சை மக்கள் சார்பில் நான் அதை வரவேற்கிறேன், அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன மக்களின் நலனுக்காக கிட்டத்தட்ட 3 கோடி 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சீரான முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும். பொதுவாக ஹரிஜன மக்களுக்கு காலனிகள் கட்டுவதை நிறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்போகிறோம். ஒரு தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் கிட்டத்தட்ட பத்து கிராமங்களுக்கு அல்லது 200 பேர்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் கொடுக்க சுமார் பல ஆண்டு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மனைக்கட்டுகள் சீக்கிரமாக வழங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் தொடர்ந்திருந்தால் அது அம்மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாகயிருக்கும். இருபது வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை நிறுத்தி விடுவதால் அரசாங்கத்திற்கு பெரிய லாபம் எதுவும் வந்து விட்டதாக கருத முடியாது. ஆகவே ஓட்டுக் கட்டிடத்தை, ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தியிருக்கலாம். அதனால் ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். அவர்களுக்கு கட்டிடம் கட்ட பணத்தை கடனாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் எல்லோரும் அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. தப்புக்கள் நடக்கலாம். சொந்த செலவுக்கு, சாப்பாடு செலவிற்காக அப்பணத்தை பயன்படுத்தலாம், வசதி இல்லாத காரணத்தினால். ஆக சாமான்களாக வாங்கிக் கொடுத்தோ அல்லது எப்படியோ அவர்களுக்கு அப்பணம் நல்ல முறையில் பயன்படும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் அடுத்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகள் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் வேலை செய்ய அவர்களின் உழைப்பிற்கு ஏற்ற விதத்தில் பயன் கிடைக்க, ஊதியம் கிடைக்க அவர்களின் மகசூலுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். கடன் வாங்கி சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு அதனால் நல்ல பயன் ஏற்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அங்கு நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்ய வழி ஏற்படும். இல்லாவிடில் இரண்டு பேர்கமாக உள்ள நிலங்கள் ஒரு போகமாக மாறிவிடும். செல்லைவக்

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[5th March 1963]

கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது வருவாயில் குறைவு ஏற்படுகிறது, அதிக லாபம் பெற முடிவதில்லை. இப்போது இந்த விவசாய வரி வந்திருப்பதால் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களை அரசாங்கம் ஒத்திபோட்டு வசூல் செய்ய வேண்டும். அவர்களால் கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்கமுடியவில்லை. அப்படிச் செய்யாவிடில் அவர்கள் நிம்மதி பெறமுடியாது என்று கூறிக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் படிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் மிக நெருக்கடியான நேரத்தில் மிகத் திறமையாக படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடியான நேரம் என்று நான் குறிப்பிடுவது சீனக் காரன் ஆக்கிரமித்திருப்பதைப் பற்றி மட்டுமல்ல. நம் மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ராஜன் பாபு அவர்கள் இயற்கை எய்திய காரணத்தினால் பஞ்சாப், ஒரிஸா போன்ற மாநிலங்களில் படிக்காமலேயே வரவு செலவுத் திட்டத்தை படைத்திருந்தாலும் நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட நேரம், பாராட்டத் தக்க வகையில் அவர்கள் அந்த அறிக்கையை படித்தார்கள். பொதுவாக வரவு செலவுத் திட்டம் நாட்டிற்காக போடப்படுகிற திட்டமாக இருந்தாலும் கூட அது ஒவ்வொரு வருடைய குடும்பத்திற்கும் பொருந்தும் திட்டமாக இருந்தால் தான் அதை நல்ல வரவு செலவுத் திட்டம் என்று வரவேற்க முடியும். நாட்டில் வருகிற வருமானத்தையும், செலவுகளையும் தயாரிக்கும் திட்டம் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருந்தால்தான் அது நல்ல திட்டமாக இருக்கமுடியும். அந்த அளவில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் குடியானவர்களின் குடும்பங்களுக்கு, விவசாயிகளின் குடும்பங்களுக்குப் பொருந்துமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அது பொருந்தாது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி எதுவும் போடவில்லை என்று சொன்னாலும், வரி போட்டது மத்திய அரசுதான் என்று சொன்னாலும் கூட இந்த இரண்டு அரசாங்கங்களும் போடுகிற வரிகளினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மக்கள்தான் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். போடுவது யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், ஆனால் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார் என்று பார்க்கும் போது பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் நாட்டு மக்கள்தான். எனவே யார் வரி போட்டாலும் போடாவிட்டாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பொதுமக்களைப் பார்க்கும்போது நாம் வேதனைப் படவேண்டியிருக்கிறது. பெட்ரோலுக்கும், டீஸல் ஆயிலுக்கும் வரி போட்டால் அது ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீது போடப்படும் வரி, அதனால் அவை பணக்காரர்களைத்தான் பாதிக்கும் என்று சொன்னாலும் டீஸல் என்ஜினை வைத்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்கிறான் விவசாயி. அதனால் டீஸல் ஆயிலுக்கு வரி போடுவதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயம் பாதிக்கப்படலாம். பெட்ரோலில் விலை ஏற்றம் கார் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை மட்டும் பாதிக்கப்போவதில்லை. அதனால் வாடகைக் காரில் பிரயாணம் செய்கிற குடிமகனின் உரிமையும் நிச்சயமாக

5th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பறிக்கப்படுகிறது. வரி போட்டு விட்டார்கள் என்றவுடனே மோட்டார் வாகனங்களின் ரேட்டை உயர்த்த மோட்டார் முதலாளிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். ஆக போடப்பட்ட வரி ஆடம்பரப் பொருளுக்காக இருந்தாலும் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மக்கள்தான். அதே போல் மண்ணெண்ணை வரி. அதையும் மத்திய சர்க்கார் போட்டது என்று சொல்லலாம். இன்னும் பல கிராமங்களில் மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தினால் மண்ணெண்ணை உபயோகிக்கும் சாதாரணக் குடியானவர்கள் குடும்பங்கள், விவசாயக் குடும்பங்கள் இவர்கள் இந்த மண்ணெண்ணை வரியால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதே போல் கார்ட், கவர் இவைகளின் விலையும் ஏறிவிட்டது. இதுவும் மத்திய சர்க்காரால் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னாலும் இங்கே வாழ்கிற நமக்கும் அதனால் பாதகம் ஏற்படுகிறது. எனவே யார் வரி போட்டிருந்தாலும் அதனால் இன்று நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்து நம் மதிப்பிற்குரிய தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவரும், இந்தமன்ற உறுப்பினருமான திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்த முறைகளை, வேற்றுமைகளை பல தத்துவங்கள் மூலம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்தில் “அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்று சொல்லியிருக்கலாம். அது அந்தக் காலம். “மரம் வைத்தவன் தண்ணீர் ஊற்றாமல் போகமாட்டான்” என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்லலாம். ஆண்டவனுக்கு ஏன் தொல்லை கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அத்தனையையும் அரசாங்கம்—காங்கிரஸ் அரசாங்கம்—செய்கிறது என்று ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆண்டவனை நம்பும் மக்கள் எங்களை இன்று நம்புகிறார்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு இருக்கிறதே தவிர அதனால் மக்களுக்கு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே. நேற்று ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்த அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு வருவதால்தான் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்து வாழ வழி இல்லாது கிராமங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் வருகிறார்கள் என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கிற கஷ்டங்களைப் பார்த்து, வரிச் சுமையைப் பார்த்து வாழ வழியில்லாது “கெட்டும் பட்டனாம் சேர்” என்று பட்டணங்களுக்கு வருகிறார்கள். இங்கு வந்து பார்க்கும்போது என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதோ வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னது மாதிரி சிலர் சொன்னார்கள். கட்டபொம்மன் காலத்தில் “வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது யார் யாருக்கு கட்டுவது கப்பம்” என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. வரி போட்டால்தான் மக்களுக்கு பயன் ஏற்படுமென்று தெரிந்துதான் சொல்கிறோம். ஆனால் தாங்கமுடியாதவர்கள்மீது, ஏழை எளியவர்கள் மீது போடவேண்டாமென்றுதான் சொல்கிறோம். அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [5th March 1963]

அதிகமான அளவில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி அதை பல அங்கத்தினர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மிகவும் மனம் விட்டு எடுத்துச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு கஷ்டங்கள், எவ்வளவு கடன் தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இவ்விதம் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைத்தான் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது. உற்பத்தி பெருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அதிக அளவில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவைகள் எல்லாம் நல்லமுறையில் விவசாயிகள் கையில் போய்சேருகின்றதா, இதன் மூலம் என்னென்ன நன்மைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்றன, அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டிய பல நன்மைகள் எவ்விதமெல்லாம் தடைப்படுகிறது என்பதை எல்லாம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அவ்விதம் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தமுறையில் வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றி இங்கே விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நான் விவசாய மான்யங்கள் வருகின்றபோது சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக இந்தத் துறையில் அதிகாரிகள் எல்லாம் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த தாலுகா ஆபீஸ்க்குப் போனாலும், யார் தாசில்தார் என்பதே தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. முன்பு ஒரு தாசில்தார், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பார்த்துவந்த வேலையை இப்போது நாலாந்து தாசில்தார்கள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தும் சரியாகப் பார்க்கமுடியவில்லை. அதிகாரிகள் திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் குறை சொல்லவில்லை. ஒரு தாலுகா ஆபீஸை எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனையோ தாசில்தார்கள், எத்தனையோ டெப்யூடி தாசில்தார்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அதிகமாகியிருப்பதினால் வேலை துரிதமாக நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் இல்லை. இவ்விதமாக அதிகமான பேர்கள் அதிகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் உழவர்களுக்கு நிச்சயமாக இதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு பலவிதமான வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அதிகாரிகளை குறை சொல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இதைச் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் விவசாயிகளுடைய வேலையை கவனிப்பதற்கே ஆள் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

அடுத்து, கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது, இதில் அரசாங்கம் மிக கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்காக அதிகமான பணம் செலவழிக்கப்பட்ட போதிலும், பொதுவாக எல்லோரும் தற்போதுள்ள

5th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கல்வியின் தரம் குறைந்து போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். தனியார்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளைவிட சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகளிலுள்ள தரம் குறைந்து போய்விட்டது என்று எல்லோரும் குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கல்வியின் தரம் குறைந்துவிட்டதா, அல்லது படிக்கின்ற பிள்ளைகளின் தரம் குறைந்து போய்விட்டதா, அல்லது பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களின் தரம் குறைந்து போய்விட்டதா அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையாய் இருக்கின்ற அரசாங்கத்தின் தரம் குறைந்து போய்விட்டதா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பதற்காக இருக்கிறார்கள் என்றே சொல்ல முடியவில்லை. ஆசிரியர்களுடைய வேலைகள் எல்லாம் எவ்வளவோ அதிகரித்துப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. முன்னால் நான் ஆரம்பப்பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் டெப்டிடி இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார்கள் என்றால் ஒரு பயம் ஆசிரியருக்கு இருக்கும். ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. மதிய உணவுத் திட்டம் வந்ததின் பின்னால் அந்த கணக்கு எழுதும் வேலையே ஒரு வேலையாக இருக்கிறது. அதிலும் அதற்காக வசூல் செய்யப்போகும் வேலை வேறு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை, அதற்குமேல் மேல் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்றால் அதை கவனிக்க வேண்டிய வேலை, அதற்கு மேல் வார்ப்பு வசூல் செய்ய வேண்டிய வேலை, இப்படி பலவிதமான வேலைகள் இருப்பதாக பேசப்படுகிறது. இந்தப் பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக கணக்குக் காட்டப்படுகிறதவரையிலும் நிச்சயமாக குடியானவன் வீட்டில் பசி இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். வீட்டில் இருக்கின்ற வறுமையின் காரணமாக, பள்ளிக்கூடத்திலாவது ஒரு வேளை உணவு கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் ஏழை மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அதிகமாக பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எந்த தகப்பனும், தன் பிள்ளையை பக்கத்தில் இருத்தி ஒரு கவளம் சோற்றை பிள்ளைக்குக் கொடுத்து தானும் அதோடு இருந்து சாப்பிடுவதைத்தான் விரும்புவான். ஏதோ அழிந்து, சிறுகை அளாவிய கூழ் என்றெல்லாம் திருக்குறளைப்பற்றி இப்போது சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் பஞ்சம் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தகப்பன் தன் குழந்தையோடு சாப்பிட முடியவில்லை. ஏதோ இப்போது பள்ளிக்கு அனுப்பப்படும் பிள்ளைகளுக்கு தலையில் ஈரும் பேனும் இருக்காது என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று கேட்டதற்கு இதற்கு முன்னால் எல்லாம் இத்தனை பேர்கள் என்று கணக்குக்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தமுறையில் ஏற்பட்ட ஊழல்களைப்பற்றிக்கூட கணக்குகள் எல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஆகவே எல்லாம் சரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்பது இவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு வேறு என்னவெல்லாமோ வேலைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [5th March 1963]

செய்யவேண்டிய ஆசிரியப் பணியை விட்டுவிட்டு வேறு பல பணிகளை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பிள்ளைகளை எடுத்துக் கொண்டால், பஸ் ஸ்டாண்டில் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் கையில் ஒரு கார்டை வைத்துக்கொண்டு அதில் பஞ்சு பண்ணி 10 நயா பைசா போடுங்கள், எங்கள் வாத்தியார் வாங்கிக்கொண்டு வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கேட்கிறார்கள். பிள்ளைகள் ஆசிரியர்கள் சொன்னதைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் சொல்வதை கேட்கவேண்டியிருக்கிறது, டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் அவருக்குமேலே இருக்கின்ற டி.ஈ.ஓ. சொன்னதைக் கேட்கவேண்டும். டி.ஈ.ஓ. அவருக்கு மேலே இருக்கக்கூடிய டைரக்டர் அவர்கள் சொல்வதை கேட்கவேண்டும். இவ்விதம் அதிகாரிகளே ஆசிரியர்களுக்கு பல வேலைகளை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாகக் கல்வியின் தரம் குறையத்தான் செய்யும். அவர்களைக் கேட்டால் இந்தக் காரணங்களைத்தான் சொல்கிறார்கள். நமது கல்வி இலாகா டைரக்டர் அவர்களே வானொலியில் பேசுகின்ற நேரத்தில், குறிப்பிட்டதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“எத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்களில் வீணான செலவு நடக்கிறது, பகட்டான செலவு நடக்கிறது. வறுமை மிகுந்த இந்நாடு இத்தனை படாடோபச் செலவுகளைத் தாங்க முடியுமா? பள்ளிக்கூடக் கல்விக் கட்டணம் கட்ட முடியாது சலுகை பெறும் ஏழை மாணவர்களும் கூட இந்நிகழ்ச்சிகளுக்காகத் தனிக்கட்டணம் வாங்கி, அதை வேட்டு விடுவது சரியா, தகுமா? முறையா?” இவ்விதம் டைரக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் வேட்டுவிடுகிறது யார் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் நான் இப்போது சொல்லவரவில்லை. பொதுவாக நிதி அதிகமாக ஒதுக்கப்படும் போது, அது சரியான வழியில் உபயோகிக்கப்படுகின்றதா என்பதில் அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஏதோ வெளிநாடுகளுக்குப் போய்வந்தால் அந்த முறையை உடனே இங்கு அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து பார்ப்பது சரியல்ல. பொதுவாக, இருக்கின்ற முறை சரியானதுதானா என்று பார்த்து அமல் நடத்தப்படவேண்டும். யார், யாருக்காக என்று பார்த்து மட்டும் செயல்படுத்தக்கூடாது. ஆகவே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கல்விக்காக கொடுக்கப்படும் எந்த தொகையும் குறைக்கப்பட வில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில், குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் ஒழுக்குகின்றது. ஆகவே இதற்கான தொகையை நிறுத்திவிடாமல் அந்தப் பழைய கட்டிடத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறை என்பது மிகவும் நல்லது, மிகவும் அவசியமானதும்கூட, நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையானதும் கூட, ஆனால் இன்று இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை ஒருசிலருடைய பரம்பரை சொத்தாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது

5th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ 'பைலா' க்கள் எல்லாம் இருக்கின்றது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர இதனுடைய அதிகாரம் எல்லாம் இன்று ஒருசிலருடைய கையில் தான் இருக்கிறதே தவிர பரவலாக இல்லை. ஒரு சிலருடைய வாரிசாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் அடிக்கடி சன்டை வந்துவிடுகிறது. இதன் காரணமாக ஊரே இரண்டுபட்டு விடுகிறது. அது மட்டுமல்ல, இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுவதால் கூட்டுறவு என்பதன் நோக்கமே போய்விடுகிறது. "கூட்டுறவே நாட்டின் உயர்வு" என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் அதற்குத் தகுந்த வாறு நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். நேற்று எனக்கு ஒரு அழைப்பு வந்தது. கைத்தறி வார விழாக் கொண்டாடப்படுவதாகவும், அதில் பலர் பேசுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. எம். பி. நாச்சிமுத்து அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட அந்த ஸ்தாபனத்தின் ஆதரவில் இது நடத்தப்படுகிறது. கைத்தறி ஸ்தாபனம் என்று சொல்லும்போது, அதில் எல்லாக் கட்சியினரும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் கலந்து கொள்ள வாய்ப்புரிக்கவேண்டும். இந்தக் கைத்தறி விழாவில் வேண்டுமென்றே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை அழைக்கவில்லை. (குறுக்கீடு.) அழைப்பு வந்திருக்கின்றது. ஆனால் பேசுவதற்கு அழைக்கவில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : மேயர் குசேலர் அவர்களை இதில் சேர்த்திருக்கிறார்களே

திரு. மு. கருணாநிதி : குசேலர் அவர்கள் மேயர் ஆனதினால் போனால் போகிறது பாவம் என்று நினைத்துத்தான் அழைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : ஈ. வெ. ரா. அவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்களே

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அவர்களை சேர்த்திருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை அழைக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்னாள் இங்கு அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், ஒரு சமயம் சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 'முன்னேற்றம் முன்னேற்றம்' என்று கூறிக்கொள்வதில் உண்மையாகவே ஒரு முன்னேற்றகரமான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். தேங்கிக் கிடந்த கைத்தறி நெசவுத் துணிகளை எல்லாம் தெருத் தெருவாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய் விற்றார்கள். அவ்விதம் விற்றதின் காரணமாகத் தேங்கிக்கிடந்த கைத்தறித் துணிகள் விற்கக்கப்பட்டன. அந்தமாதிரி நடந்ததை எல்லாம் இப்போது யாராவது சொல்லிவிடக் கூடாதே என்று எண்ணித்தான், அந்த மாதிரியான பெருமையை யாராவது இவர்களுக்குச் சொல்லிவிடக் கூடாதே என்று எண்ணித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களை அழைக்காமல் விட்டுவிட்டார்களோ என்பது தெரியவில்லை. தனிப்பட்ட

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [5th March 1963]

வர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால் அரசாங்க உதவி பெறுகிற சம்பந்தப்பட்ட இம் மாதிரிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடந்துகொள்வது சரிதான் என்று அறிய விரும்புகிறேன். எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களை யும் அழைக்கவேண்டும். முக்கியமான ஹரிஜன தின விழாக்களில் எல்லாருட்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை அழைப்பதில்லை. இவ்விதமெல்லாம் இருந்துவிட்டு 'ஒற்றுமையை வளர்க்கவேண்டும், ஒற்றுமையை வளர்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னால் எங்கே ஒற்றுமை வளர முடியும். 'ஒற்றுமை, ஒற்றுமை' என்று பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு, வெளியிலே போனவர் வீட்டுக்குள் நுழைந்துவிட்டாரா என்று பார்த்து, பின் கதவை அடைத்துக்கொண்டால் எப்படி நம்பிக்கை வளரும் என்று தெரியவில்லை. ஒற்றுமை என்றால் உங்கள் மனம் திறந்த, உண்மையான ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

11-30
a.m.

கனம் சபாநாயகர் : இது வரையில் 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆர். சங்கசாமி : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நேற்று முன்தினம் பேசிய ஆளாத கட்சி நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி இது ஒரு பெரிய சதித் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். சதித் திட்டம் என்றவுடனேயே, வாஸ்தவத்திலேயே என் போன்ற கிரிமினல் லா தெரிந்தவர்களுக்கு, இது பெரிய சதித் திட்டமாக ஆகி விட்டதே, இதில் பேசலாமா என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ஏனென்றால் நாங்கள் இதை ஆதரித்துப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் ஆதரித்துப் பேசினால் அவர்கள் அடிக்கடி கோர்ட்டுக்குச் செல்லக் கூடியவர்களாக இருப்பதால் நம்மையும் சதித் திட்டத்தில் சேர்த்துவிட்டால் என்ன ஆவது என்று பயந்திருந்தேன். இப்போது அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்லுவதாக இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகையால் ஓரளவுக்கு எனது மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு, இதை ஆதரித்துப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக இப்போது நாட்டிலே நெருக்கடி நிலைமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டு காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறக்கக்கூடிய நிலைமைக்குப் போய்விட்டது. எதிர்க் கட்சி அன்பர்கள், இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுடைய உயிர் மூச்சாகிய திராவிடப் பிரிவினையைக்கூட மறந்து விட்டு, நாட்டுக்காக ஒத்துழைப்பதாக அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள், பேசுகிறார்கள். அவர்கள் மூச்சை விட்டுவிட்டு இருக்கும் நிலையிலே இன்று நிதிநிலை அறிக்கையை ஒரு சதித் திட்டம் என்றும் இதுவரையில் பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் எதிர்த்துப் பேசுகிறார்களேயொழிய, அதை ஆதரித்து, நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஆபத்திலிருந்து எந்தவகையில் காப்பாற்றவேண்டுமென்று இது வரையில் யாரும் பேசியதாக இங்கு இருக்கக் கூடிய

5th March 1963] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

நாங்கள் கேள்விப்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் மாபெரும் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் கூடக் கோயம்புத்தூரில் பேசும்போது ஒரு மாபெரும் கிளர்ச்சியை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார். வால்தவத்திலே முன்பெல்லாம் சொல்லுவார்கள், தெய்வம் நின்று கெடுக்கும், அரசன் அன்று கெடுப்பான் என்று. நமது அரசு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற ஒரு சந்தேகம் கூட ஏற்படுகிறது. அதோடு ராஜாஜி அண்டிக் கெடுப்பார் என்று சொல்லையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாடு இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is going too far. He may come to the subject proper without going on attacking a particular person.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி: நேற்று கோயம்புத்தூரில் நடந்த கூட்டத் தைப் பற்றி எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், எதிர்க் கட்சி நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது ரஷ்யா தேச பட்ஜெட்டைப் பற்றி எடுத்து . . .

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: சபையில் இல்லாத வெளியில் இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி . . .

கனம் சபாநாயகர்: நான் சொன்னது கனம் அங்கத்தினருக்குக் கேட்கவில்லை போலிருக்கிறது.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி: சபையில் இல்லாத நண்பரைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உரிமை இல்லாவிட்டாலும், ராஜாஜியைப் பற்றிப் பேச இங்கு நிறைய உரிமை இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member is again coming to the same subject.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி: இந்த மன்றத்திலே அவர் படத்தை வைத்திருப்பதால் அவரைப் பற்றிப் பேச உரிமை இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: ஸ்பெஷல்டுக்கு வாருங்கள். இப்போதே ஐந்து நிமிஷங்கள் ஆகி விட்டது.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி: இப்போது நாடு இருக்கும் நிலைமையில், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் வரவேற்று, வரிகளே போடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை வரவேற்று இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற செலவழிக்கவிரும்பும் பணத்தை எந்த வகையில் செலவழிக்கவேண்டும், எந்தச் செலவை விட்டுவிடவேண்டும் என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லாமல், இதை எதிர்த்தே பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதே நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து, நாட்டுக்குச் சேவை செய்யக் கூடிய முறையில் இந்த பட்ஜெட்டிலே மிச்சம் பிடித்து, சிக்கனமாகச் செலவழித்து நாட்டை நல்ல முறையில் முன்னேற்ற ஆவன செய்ய நல்ல வழிகளைச் சொன்னால் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் எடுத்துக்கொண்டால், நிதி நிலை அறிக்கையில் சர்க்காருக்கு உதவி செய்யக் கூடிய காரியங்கள் நிறைய இருக்கும்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[5th March 1963]

இதற்கு முன் யூனியன் சேர்மன் போன்றவர்கள் பேசினார்கள். அனுவசியச் செலவுகள் யூனியன் மூலமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் செலவுகளைக் குறைத்து, எந்த வகையில் சிக்கனமாகச் செலவுகளை நடத்தலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லி அவர்களைத் திருத்த வேண்டுமேயொழிய, எதிர்ப் பிரசாரம் செய்தால் மேன்மேலும் வழிகள் விருத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் எந்த விதமான நல்ல வழியும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப் பிரகடனம் வெளியிட்ட பிறகு அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடியவர்கள் பொற்கொல்லர்கள். எந்த ஊரிலும், எந்தக் கட்சியின் சார்பிலும் இல்லாது ஊர்வலங்களும் கூட்டங்களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோவலன் சரித்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மாதிரி கோவலன் ஒரு ஆசாரியார் பழி வாங்கினார் என்று சொல்லப்பட்ட மாதிரி அந்த முறையில் கலியுகக் கோவலனை மொரார்ஜி தேசாய் அவதரித்து விட்டாரோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி வேலை இல்லாத வகையில் திடீரென்று இந்த உத்தரவைப் போட்டுவிட்டதால் தற்காலிகமாகக் கஷ்டப்படக் கூடிய வகையில் நாமும் சேர்ந்து மேலும் கிளர்ச்சியை நடத்த ஊக்கம் அளித்தால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக உபயோகப்படுத்த வழியாகும் என்று விட்டு விட்டு, தாற் காலமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டத்தை எவ்வளவு சிக்கிரமாக நிவர்த்தி செய்ய என்னென்ன வழிகளைச் சொல்ல வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துச் சொல்லி நல்ல முறையில் அவைகளை விலக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இரண்டு பாலிடெக்னிக் களில் ஒன்றை சேலத்தில் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார், இன்னொன்றை எங்கு ஏற்படுத்தப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இதில் குறிப்பிடவில்லையென்றாலும்கூட, இந்த பாலிடெக்னிக்கை ஆரம்பிப்பதற்குத் தனிப்பட்டவர்கள் என்னென்ன காரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து கொடுக்க திண்டுக்கல்லில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அதை திண்டுக்கல்லில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார உற்பத்திக்கு நாம் கொடுக்கப்போகிற தொகை மின்சார கார்ப்பொரேஷனுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர பட்ஜெட்டில் செலவினமாகக் காண்பிக்கப்படவில்லை. கொடுக்கக்கூடிய தொகைக்கு வட்டியாக $5\frac{1}{4}$ சதவிகிதம் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த வட்டியைக் குறைத்து, மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் மத்திய சர்க்காரினால் போடப்பட்டுள்ள வரிகளில் சீமை எண்ணை வரியானது முக்கியமாக எல்லோரையும் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது நாம் கொடுக்கக் கூடிய அரிசி போன்றவைகளுக்கு சப்ளை கொடுத்து விலையைக் குறைத்துக்

5th March 1963] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

கொடுக்கிறோமே அதே மாதிரி சீமை எண்ணெய்க்கும் ஏற்பாடு செய்து கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக அல்லது வேறு எந்த விதத்திலோ, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் சப்ளிடி வாங்கி ஏழைகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே நஷ்டம் இல்லாத வகையில் செயல்படக்கூடியது நில அடமான பாங்க். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் நிலத்தின் மீது இலகுவான முறையில் கடன் கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். அதோடு கூட நில அடமான பாங்குகளுக்கு சர்க்காரிலிருந்து ஜாஸ்தி தொகை கிடைக்காததினால், விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதை நிறுத்திவைத்து விடுகிறார்கள். நேரடியாக மக்களிடத்திலே கடன் எழுப்பி அதன் மூலம் விவசாய பாங்குகள் செயல்பட்டு வருகிற சில சரந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நில அடமான பாங்குகளுக்கு அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய சொத்துக்களை அடமானமாக வைத்து கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். கூடுதலான எஸ்டிமேட் போட்டு கடன் தரக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு வசதி செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லி, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-40
இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சமர்ப்பி
a.m.
பிக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்துப் பேசும்பொழுது,
குறிப்பாக இந்த பட்ஜெட்டில் எல்லோருமே விவசாயத்தைப்பற்றி
சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. நெல் விலை சரிந்
திருப்பதைப் பற்றி விவாதத்தில் இதுவரையில் பல அங்கத்தினர்
கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கை
யும் இதுவரையிலும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எப்படி
யிருந்தபோதிலும், விவசாயிகளை ஊக்குவிக்காவிட்டால், எனக்கு
முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல, விவசாயி
கள் நெல் விவசாயம் செய்வதை விட்டுவிட்டு மற்ற விவசாயம்
செய்வதற்கு வந்துவிடும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.
மற்ற ஜில்லாவுக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கும் என்ன வித்தியாசம்
என்றால், மற்ற ஜில்லாவில் ரொடேஷன் கிராப் செய்ய முடியும்.
அதாவது இந்த வருஷம் நெல் பயிரிட்டால் அடுத்த வருஷம்
கரும்பு போடலாம். ஆனால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வேறு ஒன்றும்
உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால்
உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கு பல வசதிகளை செய்துகொடுக்கா
விட்டால், அடுத்த வருஷம் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய
நிலைமை ஏற்படும். அவர்களுக்கு எருவை கொஞ்சம் குறைந்த
விலையில் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது மாட்டுக்கு அத்தியாவசிய
மான புண்ணுக்குப் பருத்திக்கொட்டை இவைகளெல்லாம் 34, 35

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [5th March 1963]

ரூபாய் விலை விற்கிறது. அதனால் அவர்கள் மாடுகளை சரியாகக் கவனிக்க முடியவில்லை. மாடுகள்தான் உழவர்களுடைய சொத்தாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுக்கலாம். அதற்கு ஸப்ஸிடி கொடுத்து விலையைக் குறைக்கும் படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். விவசாயிகளுக்கு போனஸ் கொடுக்கலாம். ஏதாவது ஒரு உபாயத்தை நாடி அவர்களுக்கு இம்மாதிரி வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால்தான், விவசாயத்தில் அவர்கள் அக்கரை காட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த வருஷம்கூட விவசாயிகளுக்கு நரிபயிரும், செஸ்பேனியாவும் நிறையக் கிடைக்கவில்லை. காவானைதான் நிறைய கிடைக்கிறது. கெமிகல் மென்யூர் நிலத்திற்கு போடும்பொழுது, அதைத் தாக்குப் பிடிக்க பசுந்தான் உரமும் போட்டு மண் வளத்தைப் பெருக்கா விட்டால், அடுத்த வருஷத்தில் நிலத்தில் நல்ல பலன் அடைய முடியாது. ஆகவே, நரிபயிர், செஸ்பேனியா போன்ற அதிகமான சத்துள்ள கிரீன் மென்யூரை அதிகமாகக் கொடுத்து உதவி செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகம் பூராவும் கண்டிராக்டர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. ஆகையினால் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு பயன்படாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால் சர்க்காரிடமிருந்து லோன் வந்தால்தான் விஸ்தரிப்பு செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கு வந்து அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னால் 'நாங்கள் லோன் கொடுத்து அவர்கள் எப்படி அதைச் செய்ய முடியும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் பல கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கக்கூடாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்காரே இந்த மின்சார ஸ்தாபனங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. இராம அரங்கண்ணல் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் கல்விக்காக நாம் பெரிய அளவுத் தொகையை செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதுவும் ஏழை மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருப்பதால், எல்லா மாணவர்களும் 10-வது வரை படிக்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாணேஜ்மெண்டார் நடத்தக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சம்பளம் மாணவர்களிடமிருந்து பெறாத காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் வாத்தியார்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதெல்லாம் நடைமுறையிலே ஹயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கு சர்க்காரே நேரடியாக மாதர் மாதம் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் மாணேஜ்மெண்ட் கிராண்டு என்று தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அதே முறையில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாக சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது 3, 4 மாதங்களுக்கு அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமலேயே சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாணேஜ்

5th March 1963] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

மென்டார் ஏதாவது கடன் வாங்கிக்கொடுத்தாலும் மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மார்ச் மாதத்தில் பணம் இல்லாததால் பிறகு கிராண்டு வரும்பொழுது அதை திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று இப்பொழுது உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மானேஜ்மென்டார் அந்தப் பள்ளி வாத்தியார்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், டைரக்டர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதுபற்றி ஆரீதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சட்ட சபையில் இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 207 அங்கத்தினர்களும், கவுன்சிலில் 63 அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆக 270 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே மெம்பர்கள் தங்குவதற்கு ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 90 சீட்கள் தான் நியூ ஹாஸ்டலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் 40 பேர்கள் தங்க இடம் இருக்கிறது. ஆக 130 பேர்கள் தங்குவதற்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. ஒரு ரூமை ரிசர்வ் செய்து சட்டசபை அங்கத்தினர் எழுதிவிட்டாலும்கூட, சட்டசபை ஆரம்பிக்கின்ற தேதி வரவிட்டால் அவருக்கு அந்த ரூம் கிடைப்பதில்லை. மாத வாடகை கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னாலும்கூட, எப்பொழுது வந்தாலும் அந்த வாடகை கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னாலும்கூட, சட்டசபை ஆரம்பிக்கின்ற தேதி 8 மணிக்குள் சாஸி வாங்காவிட்டால் உடனடியாக கான்ஸல் செய்துவிடுகிறார்கள். அதனால் சில அங்கத்தினர்கள் வெளியில் ஹோட்டல்களில் இடம் கிடைக்காமல் தனிக்கும்படியான நிலை ஏற்படுகிறது. கோஷன் பிளாக்கில் உள்ள வீடுகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் சிலருக்கு வாடகைக்கு விடப்படும் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீஸும், அப்பெலேட் டிரிபியூனல் ஆபீஸும் இயங்குவதற்கு இடத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, இன்றைக்கு அங்கத்தினர்கள் தங்க இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோஷன் பிளாக்கில் 4 வீடுகள் காலி இருந்ததற்கு 45 அங்கத்தினர்கள் அந்த வீடுகளைக் கேட்டிருந்தார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குள்ளே லாட் போட்டு கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த வீடுகளை வாடகைக்கு கொடுப்பதை விட அந்த இடங்களை அறைகளாகத் தடுத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்தால் எல்லோரும் ஹாஸ்டல் இருக்கும் இடத்திலேயே இருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், தபால் வருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் வசதியாக இருக்கும். பின்னாலே புதிய ஹாஸ்டல் கட்டி வசதி செய்யப் போவதைவிட இப்பொழுது அவர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பஞ்சாயத்து ராஜ்” வந்தபிற்பாடு, சேர்மன்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு கிராமங்கள் புனரூபீகரிக்கப்பட்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு அவர்கள் பேசும்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து தப்பான புள்ளி கணக்குகளைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [5th March 1963]

சொன்னார்கள். எந்தத் தபாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் அன்னியில் சர்க்காருக்கு வருவது கிடையாது. முதலில் எந்தத் தபாலையும் அவர்தான் பெற்றுக்கொள்கிறார், படித்துப் பார்க்கிறார். புள்ளிவிவரங்கள் சரியாக இல்லையென்றால் ஏன் அதில் அவர்கள் கையெழுத்துப் போடவேண்டும்? அங்கே கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, இங்கே வந்து தப்புக்கணக்கு என்று சொன்னால், அது சரியல்ல. இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அதைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் அம்மாதிரி பேசினால் தங்கள் பொறுப்பை தட்டிக் கழித்துவிட்டு இங்கே அம்மாதிரி பேசுவதாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

நான்-அபிஷியல் மெம்பர்களாகிய சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை அங்கே மெம்பர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வோட்டு உரிமை கிடையாது. வந்தால் வரலாம், போனால் போகலாம், ஒரு டம்மி பேப்பர் வெயிட் மாதிரி அங்கு போய் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தான். ஆகவே அவர்களுக்கும் வோட்டு உரிமை இருக்கக்கூடிய நிலையில் இந்த சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லோகல் அட்மினிஸ்டிரேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை செய்யக் கூடிய அத்தனை ஊழியர்களும் இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப் படாமலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. அதனால் அவர்களை ஒரு முனிசிபாலிடியிலிருந்து மற்ற முனிசிபாலிடிகளுக்கு மாற்ற முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களே ஒரே இடத்தில் பல வருஷங்களாக இருந்துகொண்டிருப்பதால், அந்த இடத்தில் நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய சர்வாகிகாரிகளாக அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேர்மனோ, முனிசிபல் கவுன்சிலர்களோ எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் வாழையடி வாழையாக யார் வந்தாலும், யார் வராவிட்டாலும் அவர்கள் அந்த இடத்திலேயே இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்து, அவர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையையும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கிராமந்திரங்களில் சமுத்திரக் கரை ஓரமாக மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று எத்தனையோ தடவைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். பலதடவை அமைச்சர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். 1947-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரோடு சின்னங்குடி ரோடு அது சரித்திரப் பிரசித்திபெற்றுவிட்டது. நானும் இதுபற்றி சமீபத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்ன போது, அமைச்சர் அவர்கள் ரோடு போடுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வேலையை சாங்ஷன் பண்ணியாய் விட்டது. நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அதைப்

5th March 1963] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

பார்வையிட்டாய்விட்டது. அப்படியிருந்தும், அதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால், மீளவர்கள் அவர்கள் தலையிலே சுமந்துகொண்டுதான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பாதுகாப்பு விஷயத்தில் நாம் எவ்வளவு அக்கரை செலுத்துகிறோமோ, அதே போன்று உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலும் நாம் அக்கரை செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே இம்மாதிரியான ரோடுகளை உடனடியாகப் போட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. நா. ராஜாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று நமது சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரிகள் போடவில்லை என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், உண்மையிலேயே மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் போட்டு இருக்கும் வரிகளிலிருந்து நம்முடைய மக்கள் எவ்வளவு தூரம் வரி செலுத்த வேண்டி வருமென்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளபடியே ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அவருடைய நீண்ட கால அனுபவம்தான். இந்த அறிக்கையிலே புது வரிகள் ஒன்றும் போடாமலேயே துண்டு விழுகிற ரூபாய் 2 கோடியே 74 லட்சத்தை சமாளிக்க முடியும் என்று கருதித்தான் வரி போடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்பொழுது, இப்பொழுது வரியே போடாவிட்டாலும், இடைக்காலத்தில் புதிய வரிகள் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுமாதிரிமல்லாமல், மத்திய அரசாங்கம் ஏராளமான வரிகளைப் போடும்பொழுது, மாநில அரசாங்கம் வரிகளைப் போடாமல் சமாளிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுவிடும் என்று கருதித்தான் வரி போடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அத்துடன் கூட துண்டு விழுகிற ரூபாய் 274 லட்சத்தை ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாக ஆக்க முடியும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. புதிய வரிகள் விதிக்காமல் இருந்தும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாக ஆக்க முடியும் என்று சொன்னதிலிருந்து இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் இனிமேல் புதிய வரிகள் வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் நான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த நிலையிலே திட்டச் செலவு ஏதாவது குறைந்துவிடுமோ என்று எதிர்பார்த்த மக்களுக்கு, திட்டங்கள் அத்தனையும் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை அளிக்கும்பொருட்டு திட்டத்தின் செலவினங்களைக் குறைக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், எந்த வேலைகளுக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த வேலைகள் சரியான முறையில் நிறைவேறாமல், மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு

[திரு. நா. ராஜாங்கம்] [5th March 1963]

பலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவாதத்திற்கு வேண்டுமானால் எதையும் சொல்லலாம். அமைச்சர்களுடைய தல்லைந்னைத்தைப்பெற வேண்டும் என்பதற்காக எதை வேண்டுமானாலும் சொல்ல முடியும் ஆனால் உண்மையிலேயே அமைச்சர்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் ஆளுங் கட்சியிலே இருக்க முடியாது. அவ்வப்பொழுது நடக்கிற தவறுகளை அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற வேண்டும் என்று நினைத்து அமைச்சர்களை நாங்கள் சந்திக்க முயலும்பொழுது, அவ்வாறு சந்திக்க முடியாதபடி தடுக்கிறார்கள் சிலர் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. அப்படி சந்திக்க விரும்புவது எதற்காக வென்றால், நடக்கிற தவறுகளை தனியாக அமைச்சர்களிடத்தில் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தானேயொழிய, அப்படிச் சொல்லி தலைமை பீடத்தில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. உதாரணமாக நான் ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நினைத்தபொழுது, ஹரிஜன நல இலாகாவிலே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சிலர் என்னைப் பார்க்க முடியாதபடி செய்துவிட்டார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே பல முறை சுற்றுப்பயணம் செய்திருக்கிறேன். ஒரு நாள் சிதம்பரத்திலுள்ள மடத்திற்குச் சென்று கனம் அங்கத்தினரைப் பார்த்தேன். யாரும் அவரைத் தடுக்கவில்லை. அப்படித் தடுத்ததாகவும் அவர் என்னிடம் சொல்லவில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் என்னைப் பார்ப்பதற்கு நான் இடையூறு இருக்க மாட்டேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிற மாதிரி நிகழ்ச்சி எதுவும் நடக்க வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. நா. ராஜாங்கம் : உண்மையிலேயே அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கிற இடம் அப்படி இருப்பதால்தான், அவருக்குத் தெரியவில்லை.

சமீபத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையைக் குறித்து விசாரித்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்புவதற்காக ஒரு அதிகாரியை தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கு அரசாங்கம் அனுப்பித்து இருந்தார்கள். எல்லாக் கருத்துக்கொண்டவர்களுக்கும் அழைத்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு, அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். நாங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்தான். ஹரிஜன ஆபீசுக்குப் பக்கத்திலேயே நாங்கள் இருக்கிறோம். சர்க்காராலே அனுப்பப்பட்ட ஒரு கமிஷன் எனக்குக் கூட தெரியாமல், காங்கிரஸ் சார்பில் இருக்கிற ஹரிஜனங்களை மட்டும் கலந்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறது என்று சொன்னால், என்போன்றவர்களுடைய கருத்தைக் கேட்டால்

5th March 1963] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

ஜாதியைக் காட்டிக்கொடுத்துவிடுவோம் என்று நினைக்கிறார்களா? நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜன நல இலாகா பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்னர், இந்த இலாகாவிலே நான் 10 ஆண்டு காலமாக சேவை செய்து வந்திருக்கிறேன். இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவின் முழு அத்தரங்கமும் எனக்குத் தெரியும். மதிய உணவுக்குத் திட்டம் போட்டுக்கொடுத்தவன் நான். என் கையாலேயே இப்பொழுது இருக்கும் டைரக்டருக்கே நான் எழுதியிருக்கிறேன். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொடுப்பது, ரயில்வே கட்டணச் சலுகை வாங்கிக்கொடுப்பது, போக்குவரத்துச் சலுகை வாங்கிக்கொடுப்பது, எதை எதைச் சேர்த்தால் சாப்பாடு நன்றாக இருக்கும் என்பன போன்ற காரியங்களில் நான் முக்கியமான பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி எப்போன்று பழக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருந்தும், நாங்கள் எதிர்த் கட்சியில் இருக்கிறோம் என்று நினைத்து எங்களை விட்டு விட்டது அவ்வளவு சரியல்ல. ஹரிஜன நல இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், ஜில்லாவாரியாக இருந்தாலும் சரி, மாகாண ரீதியாக இருந்தாலும் சரி, அமைக்கப்படுகிற கமிட்டிகளிலே எதிர்த்தரப்பிலே உள்ள யாரையும் கூப்பிடுவதில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நான் கவலை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற ஹரிஜன மக்கள் எங்களிடம் வருகிறார்கள். அதைப்போன்று எங்கள் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் போகிறார்கள். நான் மாணவரை இருக்கும்போதே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்தியாகிவிட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இலாகா எப்படி இருந்தது என்று எங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில், காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ள ஹரிஜனங்கள் தான் ஹரிஜனங்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பின்பற்றாத ஹரிஜனங்கள் வேறு ஒரு ஜாதியாக ஆகி தில்லை. பல இடங்களில் அதில் விலை கொடுத்து வாங்கிய விடுவார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. தாவு செய்து நான் குறை கூறுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்கிறார்களோ அல்லது அவருடன் கூட வருகிறவர்கள் செய்கிறார்களோ என்பது எனக்குத் தெரியாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : திரு. ராசாங்கம் அவர்களை இன்று நேற்றல்ல பல்லாண்டுகளாகவே எனக்குத் தெரியும். சென்ற தேர்தலிலே அவர் காங்கிரஸின் சார்பாக டிக்கெட் கேட்டார். ஆனால் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஸ்தாபனத்திற்காக அவர் செய்த வேலையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. நா. ராஜாங்கம் : காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தாலும் நான் இதைத்தான் சொல்லுவேன். என்னுடைய நேர்மையான கருத்து எதுவோ அதைச் சொல்லுவதில் எனக்குப் பயம் கிடையாது. எனக்குப் பின்னர் அரசியலில் புகுந்தவர்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், நான் எப்படி இருக்கிறேன் என்பதைப் பார்த்தாலே இது தெரியவரும். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் சிலவற்றை சொல்லிவிட்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்படும் தொகை

[திரு. நர. ராஜாங்கம்] [5th March 1963]

எதுவாக இருந்தாலும் அது நல்ல முறையில் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன். விவரமாக ஹரிஜன நல இலாகா மானியத்தின் போது பேசலாமென்று விட்டுவிட்டு, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சிலவற்றைமட்டும் சொல்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் நான் சில திட்டங்களைச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். நெய்வேலியிலிருந்து பாய்கிற தண்ணீரைக் கிழக்கு முகமாகத் திருப்பிவிட ஒரு வாய்க்காலை வெட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதை இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டால் பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் அந்தக் காரியங்களில் ஒத்துழைக்க முன்வரும். சர்க்கார் மான்யம் கொடுப்பதாகச் சொன்னால் போதும், அந்த நீர்ப்பாசனம் நிறைவேறிவிடும். பரவாற்றிலும், செங்கால் ஓடையிலும் பாலம் கட்டவேண்டும் என்றும், சென்னப்ப நாயக்கன்பாளையத்தில் மேம்பாலம் கட்டவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவைபற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேம்பாலம் இல்லாததால், இரண்டு பக்கத்தில் இருக்கும் பஸ்கள் இரு புறமும் நின்றுவிடுகின்றன. ஆகவே, பாலங்கள் கட்டும் காரியங்களை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குறிஞ்சிப்பாடியிலிருக்கும் ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளி (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஆர். கோவிந்தராஜுலு நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார். அதை நான் ஆதரித்து, அதன் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள், விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் நல்ல பல உதவிகள் செய்து தரவேண்டுமென்றும், தானியங்களின் விலை குறைந்திருப்பது விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் செய்து வரும் உதவிகள் வரவேற்கத்தக்கது தான். விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஆதரவுகளைத் தரவேண்டும். விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்கள் நியாய விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதுவும் வேண்டியபோது கிடைப்பதராக்டர்கள், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்காத காரணத்தால், வேலை செய்யாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களை வெளி தேசத்திலிருந்து வரவழைத்தோ அல்லது நம் தேசத்திலேயே உற்பத்தி செய்தோ இந்தப் பற்றுக்குறையைப் போக்கி, ட்ராக்டர்கள் நல்ல முறையில் வேலைசெய்யும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

5th March 1963] [திரு. ஆர். கோவிந்தராஜுலு நாயுடு]

விலைவாசி குறைந்திருப்பதற்கான காரணங்களைப் பல பேர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிக உற்பத்திதான் இதற்குக் காரணம் என்று சிலர் சொன்னார்கள். அதிக உற்பத்திதான் காரணம் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. உற்பத்தி செய்த தானியங்களை அடகு வைத்து, நல்ல விலை கிடைக்கும்போது விற்பதற்குக் கிடங்கு வசதிகளும், கடன் வசதிகளும் இல்லாத நிலையில், உற்பத்தி செய்தவுடனே மார்க்கெட்டுக்கு பல பேர்கள் ஏக காலத்தில் அனுப்பிவைக்கும் காரணத்தால் விலை குறைந்து விட்டிருக்கிறது இதற்கு முன்பு தங்க நகைகளை அடகு வைத்துக் கடன் வாங்கி சில காலம் தள்ளிக் கொண்டிருந்துவிட்டு, நல்ல விலை கிடைக்கும்போது தானியங்களை விற்பதுண்டு. தங்கத்திற்கு முன்பிருந்த விலையில் பாதிப்பாக இப்பொழுது குறைந்திருக்கும் காரணத்தால், அதை அடகு வைத்துக் கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லாததும் தானிய விலை குறைந்திருப்பதற்குக் காரணமாகும். தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் இதற்கு முன்பு நெல் மீது கடன் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த சொஸைட்டிகளின் கோடெளன்களில் தானியங்களை வைத்தால்தான் பணம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், சொஸைட்டியே நெல் முழுவதையும் வைத்துக்கொள்வதற்குக் கட்டிடங்கள் கிடையாது. மற்ற கோடெளன்களில் வைக்கப்பட்டால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், கடன் வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு சுமார் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வருஷம் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்ன காரணத்தால், உற்பத்தியான தானியத்தை உடனடியாக மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இன்னமொரு காரணம், மில்காரர்கள் பத்து சத விகித நெல்லை அரசாங்கத்திடம் ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதால், அவர்களும் நெல்லை வாங்கி வைத்து விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்தி யிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல காரணங்களால் நெல் விலை குறைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு நெல் விலை குறைந்திருக்கும் நிலைமையில், விவசாயிகள் வேறு ஏதாவது தொழில்களைச் செய்யலாமா என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்குமானால் உணவு உற்பத்தி குறைவதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அரசாங்கம் கவனித்து, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த வகையில் இப்பொழுது ஏராளமான தொகை இந்த பட்ஜெட்டின் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் சரியான முறையில் விநியோகிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமானவை கால்நடைகள். கால்நடைகளை நல்ல முறையில் நம் மாநிலத்தில் வளர்க்க வேண்டும். நமது மாநிலத்திற்குப் பல மாநிலங்களிலிருந்து பசுக்கள் வருகின்றன. உதாரணமாக, சென்னைக்கு வடக்கே இருந்தும், பங்களூரிலிருந்தும் வருஷத்திற்கு 4,000, 5,000 மாடுகள் வருகின்றன. கறவை நின்ற

[திரு. ஆர். கோவிந்தராஜன் ஓவ நாயுடு] [5th March 1963]

வுடனே, மாடுகளைக் கவனிக்காமல், பராமரிக்காமல் இருந்துவிடக் கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மாதவரத்தில் ஒரு பால் பண்ணையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றுவும், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கிய மாட்டை, கறவை நின்றவுடனே, ஐம்பது, நூறு ரூபாய்க்குக் கூட விற்று விடுகிற நிலைமையைப் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். கறவல் நின்றவுடனே, மேய்ச்சலுக்கு இடம் இல்லாத காரணத்தாலும், சென்னையிலேயே லைசன்சுதாரகளாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தாலும், அந்த மாடுகளை அவர்கள் பராமரிக்காமல், குறைந்த விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். மாடுகளும் பராமரிப்பு இல்லாமல் கெட்டுவிடுகின்றன. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்னிடம் ஒரு முறை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். பல தடவை அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லி யிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். கறவை நின்றவுடனே மாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் இடங்களுக்கு வசதி செய்துகொடுத்தால், மாடுகள் சிறந்த முறையில் வளருவதற்கு முடியும். நீர் வசதி இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் மேய்ச்சல் வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சென்னைக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு இரண்டு ஏரிகள் இருக்கின்றன. சென்னைக்குத் குடி தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் விவசாய நிலங்களுக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்த நீரை மாற்றி, நகரத்தின் குடி தண்ணீருக்காகக் கொடுக்கப்போவதாக அறிக்கை விட்டு, அதை ஆர்ஜிதம் செய்வதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதில் வேகமாக வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள 30 கிராமங்களில் 7,500 ஏக்கர் நிலம், இரண்டு போகம் பயிர் செய்துகொண்டிருந்த நிலம், இருக்கின்றன. முப்பது ஆயிரம் டன் உணவுத்தானியங்களை எடுக்க முடியும். அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யாமலே, சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதில் தடங்கல் இல்லாமலிருக்கும். அரசாங்கம் இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமார் நான்கு வருஷங்களுக்குள்ளே, வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து, நில ஆர்ஜிதமில்லாமல், தண்ணீர் உரிமையை எடுத்துக்கொண்டால் தக்க தண்ணீர் நஷ்ட ஈட்டை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு நிரந்தர கிருஷ்ண ஆற்றி திட்டம் வந்தபின் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் உரிமையும் விட்டுக் கொடுக்கச் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கண்டிப்பாக விட்டுக் கொடுப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் நேரத்தில் இதற்கு ஏதாவது தைரியமாகப் பதில் சொல்வார் என்றும் நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

எங்களுடைய தொகுதியில் பிரசித்தி பெற்ற புலிக்காட் கிராமம் இருக்கிறது. 1952-ம் வருஷத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடந்த போது, அங்கிருக்கும் ஜனங்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால், அரசாங்கம் எங்களுக்கு எந்தவிதமான உபகாரமும் செய்யவில்லை, நாங்கள் யாருக்குமே வோட்டுப் போட மாட்டோம்' என்று சொல்லி, வோட்டுப் பெட்டிகளையெல்லாம் காலியாகவே, ஒரு வோட்டுக்கூட போடாமல், திருப்பியனுப்பிவிட்டார்கள். அந்த

5th March 1963] [திரு. ஆர். கோவிந்தராஜுலு நாயுடு]

பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அங்குள்ளவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அங்கு ஏராளமான மைதானங்கள் இருக்கின்றன. டச்சுக்காரர்கள் அங்கே செட்டில் ஆகியிருந்தார்கள், அது ஒரு துறைமுகப்பட்டினமாக இருந்தது என்பதற்கு டச்சுக்காரர்களுடைய சிலா சாசனம் இருக்கிறது. அங்கு நம் அரசாங்கம் ஒரு பெரிய ரோடு போட்டு போக்குவரத்து சாதனங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள முப்பதாயிரம், நாற்பதாயிரம் மக்கள் பிழைப்பதற்கேற்ற வகையில் தொழிற்சாலையை நிறுவவேண்டும். அங்கு கிளிஞ்சல் கிடைக்கிறது. சிமென்ட் தொழிற்சாலையொன்றை அங்கு ஏற்படுத்தலாம். இன் டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா கவனித்து, பாய் பின்னுவது போன்ற தொழில் களையும் ஏற்படுத்தலாம். அந்தப் பிற்போக்கான இடத்தைப் பரிசீலனை செய்து, பிற்பட்ட மக்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த வாய்ப்பு தந்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. என். ராமசாமி உடையார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1963-64-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றும் முறையில் ஒன்றையும் குறைக்காமல், பதிய வரிகள் எதுவும் போடாமல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்பதுடன் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக விவசாயத்துறையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக வயிவகைகள் பல செய்திருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் ஏற்கனவே பூர்த்தி செய்தாகி விட்டது. இன்னும் சில திட்டங்களை பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் நேரிடையாக இருந்து நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போலவே சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுத்திருந்தாலும், அதற்கென்று பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் அவற்றை நேரிடையாக இருந்து கவனித்து நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. சேலம் ஜில்லாவில் வேளாண்குளம் என்ற ஏரியைக் கட்ட வேண்டுமென்று எட்டாண்டுகளாக முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் கடைசியாக அது கைவிடப்பட்டது என்று அறிகிறேன். காரணம் அதற்குத் தண்ணீர் வரவில்லை என்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலிட சேலம் மாவட்டம் தண்ணீர் வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறது. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கூட வாங்கவேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம். எங்குவிடத்தில் செலவுக்கேற்ற லாபம். இருக்காது என்பதாக எல்லாம் கணக்கைக் காட்டினால் என்ன செய்வது? செலவுக்குத் தகுந்த வருவாய் இல்லாவிட்டாலும் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற சிறு பாசனத் திட்டங்களையும் இந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். ராமசாமி உடையார்] [5th March 1963]

இந்த நிலையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துகளிடம் கொடுக்க இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். கொள்கை அளவில் இது வரவேற்கக்கூடிய திட்டம் என்றாலும் அவர்களிடையே போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவ்வேலைகள் தடைபடுகின்றன. ஆகவே அரசாங்கமே ஏற்கனவே இருப்பதுபோல தனியாக அத்திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கு பரவலாக எல்லாக் கிராமங்களும் நன்மை அடையும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அது போலக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல பகல் நேரத்தில் மின்சார சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல் தொழில்துறையில் நமது மாகாணம் பலவகையில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. சேலத்தில் மட்டும் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய திட்டம் ஒன்றும் வகுக்கப்படவில்லை. அங்கு துற்றுக்கு 75 பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிறார்கள். மாகாணத்திலேயே அதிக உற்பத்தியைச் செய்து காட்டியிருப்பது சேலம் என்றாலும் மிகவும் கஷ்டமான முறையில் அவர்கள் அவ்விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டபடி நகரத்தில் வாழ்வு இருக்கிறதோ இல்லையோ விவசாயத் தொழிலைவிட்டு நகரத்திற்கு வந்து வேறு வேலையாவது தேடிக்கொள்ளலாம் என்று வருகிறார்கள். ஆகவே சேலத்தில் உபதொழிலாக விவசாயிகள் செய்வதற்குப் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். கொஞ்சம் இரும்புத் தொழிற்சாலையில் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் அந்த இரும்புத் தொழிற்சாலை சேலத்தில் அமையுமா? நெய்வேலியில் அமையுமா? இல்லையென்றால் வேறு எங்காவது அமையுமா? என்று தெரியவில்லை. இப்படி அந்த இரும்புத் தொழிற்சாலை மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நிச்சயமாக சேலத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் சேலம் மாவட்டம் ரொம்பப் பின்தங்கியிருக்கிறது. துற்றுக்கு 20 பேர்கள் கூடப் படித்தவர்கள் இல்லை. நாம் மொத்த வருமானத்தில் 6-ல் ஒரு பங்கு கல்விக்காகச் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் சேலம் இப்படிப் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பதை நீக்குவதற்குத் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பள்ளக்குகளை ஏ.பி.ஸி.டி. என்று பிரிப்பது போலவே கல்வித்துறையில் இந்த மாவட்டங்களின் நிலையை உத்தேசித்துப் பிரித்து சேலத்திற்கு அதிகச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி, ரோடு போன்றவற்றுக்குச் செலவிட்டபிறகு மீதியிருந்தால் பொது சுகாதாரத்திற்குச் செலவிட நினைக்கிறார்கள். மீதி இருப்பதும் இல்லை. பொது சுகாதாரம் கவனிக்கப்படுவதும் இல்லை. ஆகவே

5th March 1963] [திரு. என். ராமசாமி உடையார்]

சர்க்காரே கிராமப் பொதுசுகாதாரத்தைக் கருதி சாக்கடைத் திட்டத்தை எல்லாம் நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன இலாகாவைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. அவர்களுக்கு நிறைய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தையும் துரிதப்படுத்தி, நிலத்தையும் வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் தாலுக்காவில் முதன்முதலாக 1950-இல்தான் ஹெஸ்கூல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நகரம் நீங்கலாக தாலுகாவில் இப்போது 15 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே 2 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பெண் கல்லூரி ஒன்று உள்ளது. இன்னும் அரசாங்கச் சார்பில் நிறைய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு ஏன் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை 'வரவேற்கிறோம்' என்றும், 'நிதியமைச்சரைப் பாராட்டுகிறோம்' என்றும் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் புதிய வரி எதுவும் இல்லை என்பதில் ஆச்சரியமான நிலைமை எதுவும் இல்லை. ஏனென்றால் இதற்கு முன்பு இருந்த நிதியமைச்சர்களும், இப்போதுள்ள நிதியமைச்சர் அவர்களும் இதற்கு முன்பாகப் பல வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஏழை விவசாய மக்களும், நடுத்தர மக்களும் இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கும் நிலைமையில் எதுவும் முன்னேற்றம் இல்லை. இதற்கு முன்பு விடப்பட்ட சில வரிகளைக் கூட கடந்த ஆண்டு துணை பட்ஜட்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகர வீடு கட்டும் மனைகளுக்கு வரி, விவசாயிகளுக்கு நிலவரி, நீர்வரி ஆகியவையும் போடப்படுகின்றன. இனி புதிதாக வரி போட வேண்டுமென்றால் பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும். அந்த இக்கட்டான நிலைமை இப்போது சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தானே என்னவோ இப்போது வேறு புது வரி ஏதும் போடாது விட்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியோரின் எதிர்ப்பையும், வெறுப்பையும் பெற்றிருக்கும் சர்க்கார், பணக்காரர்களுடைய வெறுப்பையும் ஏன் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகப் புது வரி போடாமல் இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்படி வரிகளில் இருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் முக்கிய லட்சியமாகக் கருதப்படக்கூடிய கிராம

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [5th March 1963]

அபிவிருத்தியும், கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சியும் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் சுகாதாரக் கேடான நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்கள் மிக நெருக்கடியான நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு வாழும் மக்களுக்குப் பல தொத்து வியாதிகள் பரவக் கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. சேரி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்றாலும், அவை ஓரளவுக்குத்தான் நிறைவேறியிருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையில் நம்பிக்கையுள்ள நமது சர்க்கார், எப்படி நகரப் புறங்களில் வீட்டு மனை வாங்க, வீடு கட்ட கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலம் கடன் முதலியவைகள் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறார்களோ, அதே முறையில் கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கும் சர்க்கார் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட சீரான பாதை வசதியையும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீரையும் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கிராம வீடு கட்டும் திட்டமானது 'பைலட் ஸ்கீம்' ஆகப் போடப்பட்டது. செங்கல்பட்டு மாவட்ட டி.டி.ஸி. கூட்டத்தில்கூட அதைப் பற்றிய விளக்கங்களும், பிளான்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்தத் திட்டம் இன்னும் நடைமுறையில் வரவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரும் தொகையைப் பெற்று நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையின் மூலம்தான் நம்முடைய லட்சியத்தை அடைய முடியும் என்ற திட்டவாட்டமான முடிவுக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்தந்த ஊரில் இருக்கும் பெரிய மனிதர்களின் கையில் சிக்கியிருக்கும் காரணத்தால், அந்தச் சங்கங்களின் மூலம் பெறக்கூடிய உதவித் தொகைகள், பல்வேறு கடன் வசதிகள் எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளால் பெற முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. அந்தச் சங்கங்களில் ஷேர்ஹோல்டர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மட்டுந்தான் அந்தக் கடன் வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால் கிராமத்திலிருக்கும் விவசாய மக்கள், குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் அந்தக் கடன் திட்டத்தினால் இதுவரை எந்தவிதப் பயனையும் பெறவில்லை. கிராம மக்கள் எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தினால் பயன்பெறக்கூடிய வகையில் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே நீண்ட கடற்கரை இருக்கிறது. அந்தக் கடல், நிறைந்த மீன் வளம் உடையதாக இருக்கின்றது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மீன் வளத்தைப் பெருக்க மீனவர்களுக்கு விசைப்படகுகளை அளிப்பதோடு தைலான் வலைகளையும் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். மீன்

5th March 1963] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

வளத்தைப் பெருக்குவதன்மூலம் ஓரளவு உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கமுடியும். இந்த மீன் பிடிப்புத் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் கடற்கரை ஓரத்தில் மிக நெருக்கடியான நிலைமையில் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வசிக்கும் குப்பங்கள் சுகாதாரக் கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் வசிக்கும் பகுதிக்கும் ஊருக்கும் இடையே சரியான பாதை வசதி கிடையாது. மேலும் அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி அளிக்கக்கூடிய வசதியும் கிடையாது. அவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களைக் கொண்டு வந்து நகரப் புறங்களில் விற்பதற்கு வசதியாக பாதைகள் ஏற்படுத்தித் தருவதோடு, மற்ற வசதிகளையும் அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளைப்பற்றிப் பல கேள்விகள் இந்த மன்றத்திலே கேட்கப்பட்டன. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களைத்தான் நியமிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தான் கிராம மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்று சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்மூலம் நிதிவசதி பெற்று மருத்துவ மனைகள் நடத்தப்பட்டு வருவதால் சுற்றுப்புற கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் அங்கு வந்து மருத்துவ வசதி பெற்றுப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே சிரமங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேலும், மருத்துவ மனைகளுக்குக் குறித்த காலத்தில் மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. அதே சமயத்தில் டாக்டர்கள் பற்றாக்குறையும் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையை இப்படியே அரசாங்கம் விட்டுக் கொண்டிருந்தால் கிராம சுகாதார நிலைமை பாதிக்கப்படும். ஆகவே, மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்குவதோடு, போதிய டாக்டர்களைப் பெறும் முயற்சியில் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கான யோசனை சர்க்காருக்கு இருப்பதாக அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. செங்கல்பட்டு நகரத்தில், ஏறக்குறைய 35 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்து மாவட்ட மருத்துவ மனை ஒன்று விரிவாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கட்டடத்தைச் சுற்றியும் 50 ஏக்கருக்கு மேல் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினால் டாக்டர்கள் பிராக்டிகல் ஸ்டடீஸ் படிக்கும் அளவுக்கு மருத்துவ மனையும் இருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மருத்துவக் கல்லூரியை அங்கே ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெண்கள் கல்விக்காக நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எப் 12-30
போதுமே பரிந்து பேசுவது வழக்கம். பெண்கள் கல்விக்காக, p.m.
பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்காக உத்தரமேரூரை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [5th March 1963]

கூடத்தை திருக்கழுக்குன்றத்திலும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளி இடங்களிலிருந்து சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வரும் பிரயாணிகளுக்கு சர்க்கூட் ஹவுஸ் போன்றவைகள் அமைத்து வசதி செய்திருக்கிறார்கள். மகாபலிபுரத்தில் இருப்பதுபோன்று திருக்கழுக்குன்றத்திலும் ஒரு சர்க்கூட் ஹவுஸ் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am happy to associate myself in this year's Budget Debate and I thank you for giving me this opportunity. As far as our State's finance is concerned, it has always been very satisfactory, because it has always been in the hands of eminent Ministers. It is a matter for congratulation over which we should all be proud of. Last year when new taxation proposals were made, we thought that, with those additional taxes, our State would be able to complete its Plan targets and maintain its progress without any need for further taxes in the coming years. But every one feared that in the present national emergency, there would be heavier burdens of tax this year to meet the needs of the emergency and to carry out our Third Plan Schemes. But I am happy to find that these fears have not come true and as such, every one in our State will gratefully welcome this tax-free budget of our Hon. Minister for Finance and I wish to congratulate him on this happy budget of his.

Our Plans have been revised in certain particulars to meet the needs of the emergency and it is inevitable that there should be diversion of funds from certain less important social services to other schemes directly related to our defence efforts. Our people will certainly accept this diversion without any complaint. But what now agitates the mind of the agriculturists in the villages is the frequent failure of crops. Groundnut crop was a complete failure last season and paddy also was affected in certain areas. The prices of both these commodities have fallen adversely affecting the income of the ryots even below the cost of production. The cost of cultivation is going up with increased cost of labour and other agricultural requirements and of other articles needed by farmers. Any fall in prices is therefore doubly tragic. I request the Government to consider these adverse conditions of the poor agriculturists and take necessary steps to see that the ryots are assured of remunerative prices, if not attractive prices. All the incentives offered to producers for stepping up food production would prove futile without adequate price support.

I am glad that the Government are giving special attention to minor and medium irrigation works. A vast portion of our lands is dependent on rain-fed agriculture. The development of these minor irrigation works will give a great impetus to produce more

5th March 1963] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

and will be welcomed by the rural population. The rise in the standard of living of our people and the growth of our national income is dependent on our agricultural production. Any short-fall in our agricultural production will greatly affect our economic development, as vital raw materials to our many industries will be affected. It is therefore necessary for the Government to take all possible steps to step up productivity by the use of improved seeds, irrigational facilities, pest control, soil conservation, plant protection and fertilisers. While the rate of economic growth in urban areas is satisfactory, the same cannot be said of the rural parts. Greater attention is to be paid to the rural parts if there is to be uniform rise in the standard of living of our people all round. By neglecting the villages, we are only weakening the foundations of our economic development.

I am very happy to note that the needs of the emergency have not affected the size of grant to Education. That more new educational institutions are to be established in the coming year, is welcome news. An Arts College is to be opened in the South Arcot district from the coming academic year. I request that this College be located in Tirukoilur, the most backward area in this district. Further, there is only one high school at Tirukoilur and the same is hopelessly overcrowded. There is an urgent need for starting another high school, if every youngster in that area is to receive proper schooling. A high school at Arakandanallur will be of great help and I request the Government to take immediate steps to establish a high school at Arakandanallur, entirely at the cost of the Government, as the public in that area are so poor and backward that it is very difficult for them to pay any public contribution.

Another important subject I wish to mention here is about the availability of co-operative credit facilities to villagers. Due to the Gold Control measures, the farmers have lost their credit resources to raise sufficient funds on the pledge of their jewels to meet their seasonal requirements for cultivation expenses. There is a feeling of despair in the minds of the agriculturists as to how they will be able to raise their next crop. It will not be proper to leave them to the mercies of the village moneylenders. It is therefore necessary for the Government to take all possible steps and see that cheaper, quicker and larger credit facilities are made available than ever before through the Co-operative Department in the rural parts—both short and medium-term loans. Thank you, Sir.

* திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம்: கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நான் எனது கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியாகிய ஜயங்கொண்டத்தில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. மழை பெய்தாலும்கூட அங்கு இரண்டு மாதங்களுக்குக்கூட தண்ணீர் போதவில்லை.* காவேரித் தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டு

[திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம்] [5th March 1963]

வர முயற்சி எடுக்கிற நேரத்தில் பக்கத்திலுள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகாவின் பிற்பட்ட நிலையைக்கருதி மருதையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருதையாறு திட்டத்தை முன்னிட்டு தண்ணீர் சோதனை நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது. ஆற்றில் ஊற்று போட்டு தண்ணீரை எடுத்து சோதனை செய்வதைவிட்டு ஆற்றின் மழை வெள்ளத் தண்ணீரை சோதனை செய்யும்படிக்கேட்டுக்கொண்டு மருதையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் பொன்னேரி, ஆவேரி என்ற ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்லமுறையில் ஆழப்படுத்தி அதன் கரைகளை உயர்த்திக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஜெயங்கொண்டானிலுள்ள மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்தி அப்பகுதி மக்கள் நலனைக்கருதி அங்கு ஓர் பெண் டாக்டரை நியமிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நரம்புசிலந்தி என்ற நோய் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் குடிதண்ணீர் இல்லாத கஷ்டம்தான். மாடுகள் குளிக்கிற இடத்தில் மனிதர்கள் குளிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக இந்த நோய் ஏற்பட்டு ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை போக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்கள் நலனைக்கருதி ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப்பொறுத்தவரையில், ஜெயங்கொண்டம், உடையார்பாளையம் தவிர மற்ற ஊர்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வசதி கிட்டவில்லை. ஆகவே உடனடியாக இந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்றும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சென்னையிலிருந்து ஒரு பஸ் ரூட் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்தபோதும் அங்குள்ள மக்களின் கஷ்டங்களை எல்லாம் பார்த்திருப்பார்கள். அவர்கள் வந்த போதாவது கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தது. இன்னும் கொஞ்சம் போனால் குடிக்க தண்ணீரே கிடைக்காது. ஒரு குடத்திற்கு ஒரு அரை விலை கொடுத்து வாங்கித்தான் உபயோகிக்கவேண்டும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதில் கருணை கூர்ந்து கவனம் செலுத்தி எங்கள் தாலுகாவுக்கும் சீக்கிரமாக மின்சாரமும் தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். வில்லியம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை பீரிசிலிக்கும் இந்த

5th March 1963] [திரு. எம். வில்லியம்]

நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தில் நாம் கொண்டிருக்கின்ற சோஷியலிஸ சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுவதற்கு முரண்பாடான அம்சம் ஏதாவது இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தின் குறிக்கோளின்படி நம் முடைய அரசாங்கமானது, சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காக பல திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அம் மாதிரியான ஒரு அமைப்பு ஏற்பட வேண்டுமானால் நாடு முழுவதும் ஒருங்கே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். ஆகவே தான் கல்வித் துறையிலும், தொழில் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும், இன்னும் இதரத் துறைகளிலும் ஒருங்கே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நமது திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்கிணங்க வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்கி திட்ட வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறி வருவதையும் அறிவோம். நெருக்கடியான இந்த நேரத்தில் கொஞ்சமாவது நம்முடைய வேலைத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறுத்தாமல் அத்தனை வேலைகளையும் ஊக்கத்தோடு நடத்த வேண்டும் என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும், நடுத்தர பாடசாலைகள் அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி பாடசாலைகள் அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி, தொழில் வளர்ச்சிக்காக சென்ற பட்ஜெட்டிலே அமைக்கப்பட்ட பல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருகின்றன என்பதை நாம் கண்டு வருகிறோம். மேலும் பல ஸ்தாபனங்களை அமைப்பதற்கான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் அவசர வேலைகளுக்காக, போலீஸ் பட்டாளம், ரிசர்வ் பட்டாளம், ஆயுதம் தாங்கிய பட்டாளம், மற்றும் ஊர்காவல் படை ஆகியவைகளுக்காக எட்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த வேளையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்ட வேலைகள் எல்லாம் நல்ல விதத்தில் நிறைவேற்றப்படுமானால், சீக்கிரமாக சோஷியலிஸ சமுதாயம் நடைமுறையில் வரும் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. ஒரு வேளை இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் இல்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் வேண்டிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தச் சர்க்கார் வரி போடவில்லை என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வரிகள் போடாமல் எந்த ஆட்சியும் நடத்த முடியாது என்பதை நாம் அனைத்தும் ஒப்புக்கொள்வோம். ஆனால் வரியினால் கிடைக்கின்ற பணம் தான் முறையில் செலவு செய்யப்படுகின்றதா என்பதைத் தான் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். அழிமதிகள், ஊழல் போன்றவைகள் இருந்தால் அவைகளை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமே தவிர வரிகள் அதிகமாகிவிட்டது குற்றச்சாட்டை சொல்வது ஒரு போதும் சரியாக இராது என்பதை கூற விரும்புகிறேன். வரியில்லாமல் எந்த ஆட்சியும் நடக்கவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வோம். ஆகவே இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் வரியில்லாமல்

[திரு. எம். விஸ்வியம்] [5th March 1963]

நம்முடைய பட்ஜெட் வந்திருப்பது பெரிய காரியம் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சில இனங்களில் அதாவது காப்பிக்கொட்டை போன்றவற்றின் மீது விற்பனை வரிகள் அதிகமாக விதித்திருப்பதால் ஏழை மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இதனால் எல்லா சமூகத்தினரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், ஏழை மக்கள் மட்டும் தான் என்று சொல்ல முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவு கடன் உதவி அளித்து வருகிறார்கள். இது போதாது, இன்னும் கூடுதலான அளவில் எங்கள் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கூறப்பட்ட தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குகின்ற முறையில் சுமார் 2,000 பேர்கள் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் திறுவி, அதன் மூலமாக அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எங்கள் பகுதியில் இன்னும் சரியாக நடைப்பெறவில்லை. முக்கியமாக லாண்ட் ரிக்கார்ட்ஸ் எங்கள் பகுதியில் செம்மையான முறையில் வைக்கப்படவில்லை. பூமி பட்டா செய்து கொடுக்கப் படாததன் காரணமாக உடமஸ்தர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதன் காரணமாக அவர்கள் இந்த பூமிக்கின் மீது நல்ல முறையில் கடன் வாங்கிக் கொள்ள வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் (ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம்) முழு அளவு உதவி நிதித் திட்டம் இன்னும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்ற எங்கள் பகுதிக்கு வரவில்லை. இதை எங்கள் பகுதியில் பூரணமாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக விளவங்கோடு தாலுகாவில் ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் இந்த வருடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, அங்கு லாண்ட் மார்ட்கேஜ் ஸ்தாபனம் எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய லீகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எல்லாம் சென்னையில் தான் இருக்கிறது. இதனால் பலவிதமான கழிடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை மாற்றி ஒவ்வொரு லில்லாவிலும் இந்த லீகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸை ஏற்படுத்திவிட்டால், லோன் அப்ளிக்கேஷன்கள் எல்லாம் உடனே கவனிக்கப்பட்டு கடன் அளிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது பற்றி அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக ரப்பர் பிளாண்டேஷன் விஷயமாக, இப்போது பெரும்பாலோர் ரப்பர் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் 100 ஏக்கர் என்று எடுத்து, அதில் தன்னுடைய சொத்தை எல்லாம் விற்று அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு விவசாயம்

5th March 1963] [திரு. எம். வில்லியம்]

செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இந்தக் காலத்தில் வேண்டிய அளவு கடன் வசதி செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். சுமார் எட்டு வருடங்களுக்கு எந்தவிதமான வட்டியும் இல்லாமல் லான்ட் மார்ட் கேஜ் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், ஃபாராஸ்ட் விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை ஜனங்கள், வேறு வழியில்லாமல் வனங்களில் சென்று சுள்ளி விறகு முதலியவைகளைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் தினமும் இம்மாதிரி காடுகளுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. இவர்கள் காடுகளுக்குள் சுள்ளி விறகை பொறுக்குவதற்காகப் போகக் கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டிருந்தது. இதனால் பலவிதமான வருத்தப்படக்கூடிய பல கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையும் இருந்தது. இந்த விஷயத்தை நாங்கள் சர்க்காரிடம் தெரிவித்ததன் பேரில் ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்தார்கள். பிற்பாடு பாஸ் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாஸ் என்றால் ஒரு சில நபருக்குத் தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வனத்தில் சென்று விறகு கொண்டு வந்து தான் ஜீவனத்தை நடத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு வசதி இல்லை. அந்த விறகும் பாழாகப் போகிற விறகு தான். பிரயோஜனமற்றுப் போகிற சுள்ளியையும், விறகையும் எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. வேறு விதத்தில் வாழ்க்கை நடத்த வழியில்லாது இதைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அநேக மைல்கள் தூரம்—20 மைல்களுக்கு மேல்—சென்று இவ்விதம் விறகைக் கொண்டு வந்து வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். ஏழைகள் ஜீவனத்திற்காக இதைச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் பாஸ் வேண்டும், விறகை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. விறகு, சுள்ளி இவைகளை எடுப்பதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் சொல்லாமல் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஏழை மக்கள் புறம்போக்கு ஸ்தலத்தில் க்ருஷி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குமரி மாவட்டத்தில் இப்படி க்ருஷி செய்யக் கூடியவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அது சரியல்ல. இம்முறையில் அவர்களை வெளியேற்றிவிட்டால் அவர்கள் எங்கு செல்வார்கள்? எவ்விதம் அவர்கள் ஜீவனத்தை நடத்தப் போகிறார்கள் என்று அதையும் பரிசீலனை செய்து இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிற்றூறு, பட்டணங்காஸ் திட்டம் சம்பந்தமாகப் பல காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலே நடத்தித் தர

[திரு. எம். வில்லியம்] [5th March 1963]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டாயக் கல்வி ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நடுத்தரப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, உயர் நிலைப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு கல்வியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சர்க்கார் முன் வந்து அங்கே ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மினவர்களுக்கு ஒரு சில நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. இருந்தும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு சில சலுகைகள் கொடுக்க திட்டங்கள் வகுத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே பனையேற்றத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு சில நன்மைகள் செய்யத் திட்டம் வகுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட, மன்றத்திலே தாக்கல் செய்திருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வருமானம் 124 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு வருமானம் 117 கோடி ரூபாய் என்று தெரியவருகிறது. இடையிலுள்ள 7 கோடி ரூபாய் எப்படி வந்தது என்றால் வரி மூலமாகவே வந்திருக்க முடியும். இந்த நிலையில் வரியில்லை என்று சொல்லுவது எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. இந்த உரையிலேகூட, கடந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்த புதிய வரிகளிலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் 4 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இதை வரியில்லாத பட்ஜெட் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா என்று பார்த்தால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலை தான் இருந்து வருகிறது. அதோடு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் உணவு உற்பத்தியை 17 லட்சம் டன் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதிலே இது வரையில் ஒரு ஆண்டு காலத்தில் 2 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு 2 லட்சம் டன் என்றால், 5 ஆண்டு காலத்தில் 10 லட்சம் டன் கூட முடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். ஏனென்றால் பருவ மழை தவறி விட்டாலோ அல்லது வேறு காரணத்தினாலோ முடியாத நிலை ஏற்படலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அதோடு உர விநியோகத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் உரம் நல்ல முறையில் கிடைக்கிறது. கிடைக்கிறதே தவிர விநியோக முறையில் ஊழல்கள் ஏராளமாக இருந்து வருகின்றன. வட ஆற்காடு ஜில்லாக்கூட்டுறவு ஸ்டோரிலிருந்து உரத்தை ஒவ்வொரு தாலுகா சங்கங்களுக்கும் அனுப்பும்போது ஏராளமான உரத்தை எடுத்து விடுகிறார்கள் என்ற புகார் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கிறது.

5th March 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்]

அவர்களே லாரிகளில் ஏற்றுக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராம சொஸைட்டிகளுக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் அதை எடை போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் எடைக் கருவிகள் கொண்டு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்தாபனத்தில் இருக்கிறவர்கள் செய்கிறார்களா அல்லது வழியில் ஏற்படக் கூடிய குறைகளை என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கிராமந்திர சொஸைட்டி வாங்கி விவசாயிகளுக்கு விற்கும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் எடை போட்டு விற்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மீண்டும் உரத்தை வைத்துக் கொள்ள அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆகையால் நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, எண்ணெய் வித்துக்கள் சம்பந்தமாக பாக்கேஜ் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சாத்தனார் திட்டப் பகுதியில் 1964-65-ம் ஆண்டில் ஏற்பாடு செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நல்ல முறையில் விவசாயத்துக்குப் பாசன் வசதி கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் அந்த விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன் அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக அதிக விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திருவண்ணாமலை தாலுக்கா அத்தியந்தல் என்ற கிராமத்தில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடம் மிகவும் நல்ல இடம். அந்த 50 ஏக்கர் நிலத்துக்கு இரண்டு ஏரிகள் பாசனம் இருக்கின்றன. அதோடு அந்த 50 ஏக்கர் நிலத்துக்கு 16, 17 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது இந்த ஆண்டிலே 10 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வர முடியாமல் நின்று விட்டது. இந்த 50 ஏக்கரிலும் 2 போகம் நல்ல முறையில் பயிர் செய்யலாம். அவ்வளவு நல்ல தரமான நிலங்கள். தண்ணீர் வசதி இருந்தும் கூட, சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும், பம்ப்-செட்டுகள் அமைத்து வசதி செய்தும் ஒரு போகம் சாகுபடி செய்து, இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யாத நிலை இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் அதைப் பயன்படுத்தவில்லையா என்று தெரிய வில்லை. விவசாயம் செய்ய வருகிறவர்களுக்குக் கூலியாகத் தானியம் கொடுப்பது கிடையாது. பணம் கொடுப்பது என்றால் அன்றாடம் கொடுக்கப்படாமல் 10 நாட்களுக்குப் பிறகு கொடுக்கப்படுகிறது. அன்றாடம் கூலி வாங்கி ஜீவனம் செய்கிறவர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? இதைப் பார்க்கிற காலத்தில் இடைக்காலத்தில் அவர்கள் வர முடியாது என்று நின்று விடுகிறார்கள். உற்பத்தி யாகக் கூடிய தானியங்களை அறுவடை செய்து களத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் 10-15 நாட்கள் அங்கேயே கிடக்கிறது. விதை யாக அதை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதே விதைப் பண்ணையில் கூட விதைகளுக்கு லாய்க்கில்லை என்று நெல்லை ஏலம் போடுகிறார்கள். நல்ல நிலம்,

[திரு. எஸ். முருகையன்] [5th March 1963]

நல்ல தண்ணீர் வசதி, வேலை செய்ய மக்கள் எல்லாம் இருந்தும் நல்ல விதை உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்தால் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமாதிரங்களில் கிராம சொஸைட்டி என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது—எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் சொல்லுகிறேன். ஆரம்பிக்கும்போதே ஸ்தபானத்தை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் நாளைக்கு தம் பேச்சை யார் ஒத்துக்கொள்வார்களோ, தங்களுக்கு யார் ஓட்டு அளிப்பார்களோ அவர்களைப் பார்த்துச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். காரணம் என்ன என்றால், கிராமாதிர சொஸைட்டி ஆரம்பித்து, 20 பேர்களை, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைச் சேர்த்துத் தேர்தல் நடத்தி, செக்டார்டரி, தலைவர் என்று பலரைத் தங்களுக்குள்ளாகவே தேர்ந்துக் கொள்ளும் நிலை நீண்ட நாளாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் இந்த ஆண்டு யாராவது தலைவராக இருந்தால் அடுத்த ஆண்டு இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒருவருடைய ஆதிக்கம் தொடர்ந்து நீடிக்க இயலாத நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓராண்டு தலைவராக இருந்தால் அடுத்த ஆண்டு நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்பட வேண்டும். யாரை வேண்டுமானாலும் மெம்பராகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறதே தவிர பலர் சேர முடியவில்லை. திருவண்ணாமலை நகரத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவு பாங்கில் மேல் சபை உறுப்பினராக இருப்பவர் 10 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்தும் அதில் சேர முடியவில்லை. வசதியுள்ளவர்கள் மனுக்கள் போட்டால், நீண்ட காலக் கடனை வெளியில் வாங்க அவர்கள் வசதியுள்ளவர்கள் என்று அந்த மனுக்களைத் தள்ளி விடுகிறார்கள். வசதி இல்லாதவர்கள் கடனுக்காக மனுப் போட்டால், அவர்களால் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாது என்று சொல்லி அந்த மனுக்களை நிராகரித்துவிடுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொல்லியது போல கூட்டுறவு சங்கத்தில் மெம்பராகச் சேரவேண்டும் என்று 10 ஆண்டுகள் ஒரு கவுன்சில் மெம்பர் முயற்சி செய்தும், அவர் மெம்பராகச் சேர முடியவில்லை. ஆகையினால்தான் சொல்லுகிறேன், ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவராக ஒரு ஆண்டு இருந்துவிட்டால், அடுத்த ஆண்டு அவரே மறுபடியும் தலைவராக இருக்கக் கூடாது என்ற விதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முழுநிதி உதவித் திட்டம் Full Finance Scheme என்ற ஒரு திட்டத்தை கிராமப் பகுதிகளில் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த முறை எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஏற்கனவே அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். தொடர்ந்து அந்தக் கடனையும் அவர்கள் வாங்க முடியவில்லை.

5th March 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்]

இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் உடனடியாக அவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி கிடையாது. ஆகவே, நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமூல் நடத்தி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடன்களையும் அவர்கள் நல்ல முறையில் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பம்பு செட்டு, ஆயில் என்ஜின்களுக்காகச் சென்ற ஆண்டில் 17 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 22 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஐந்து லட்சம்தான் வித்தியாசம். இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கிற வரியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 20 சதவிகிதம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை சரியாகப் போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னபோதிலும், உண்மையில் பார்க்கப் போனால், இந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டுகள், ஆயில் என்ஜின்கள் நல்ல முறையில் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாது. இந்தத் திட்டத்திற்கு மேலும் 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகள் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, கிராமங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஒவ்வொரு மாதமும் எலெக்ட்ரிக் பில் பணம் கட்டுவதற்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுவெண்டிருக்கிறது. ஆகவே கிராமாந்திரங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்திருப்பவர்களை சேர்த்து, ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் நிறுவி, ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் எவ்வளவு எலெக்ட்ரிக் பில் தொகை கட்ட வேண்டும் என்று பார்த்து அந்த பில்களை வாங்கி அந்த சொஸைடி மூலம் பணத்தைக் கட்டி விட்டு, பின்னால் பயிர் அறுவடையான பிறகு அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் தண்ணீர் இறைப்பு இறைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்த மாதத்தின் பில் பணத்தைக் கட்டாவிட்டால், டிஸ் கனெக்ஷன் செய்துவிடுகிறார்கள். இது விவசாயத் தொழிலை பாதிக்கிறது. அவர்கள் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இது மிகவும் முக்கியமான திட்டம் என்று கருதுகிறேன். சர்க்கார் இதுபற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து, வேண்டிய நிதியை இதற்காக ஒதுக்கித் தந்து பம்பு செட்டு உபயோகப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஏற்படுத்த உதவி செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். துரிஞ்சாபுரம் தொகுதியில் சேத்துப்பட்டு ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து. அதில் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தது. வருஷம் ஒன்றிற்கு 3,000 ரூபாய் மருந்துக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு நல்ல கட்டிட வசதி இருக்கிறது. டாக்டர்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [5th March 1963]

இருக்கிறார். சர்க்காரிலிருந்து டாக்டருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 3,000 ரூபாய்க்கு மருந்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு எப்படி அந்த ஆஸ்பத்திரியை நடத்த முடியும்? சேத்துப்பட்டுக்குச் சுற்றுவட்டாரத்தில் 17, 18 மைலுக்கு வேறு ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. திருவண்ணாமலை, போளூர், வந்தவாசி, ஆரணி இவைகளுக்கு இடைவெளியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் கிடையாது. ஆகையால் 3,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு மருந்து வாங்கி எப்படி 18,000 ஜனத்தொகை கொண்ட ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்தில் ஆஸ்பத்திரி நடத்த முடியும்? அந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி நீண்ட காலம் ஆகியும், இன்னும் இதைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள முன்வரவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால், மொத்தமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பராமரிப்பில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவது பற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது, சர்க்கார் அதுபற்றி ஒரு முடிவு செய்தால் இந்த ஆஸ்பத்திரியும் சர்க்காரால் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவரையில் காத்திராமல், இதைத் தனியாகக் கவனித்து மேஜர் பஞ்சாயத்து நகரத்திலுள்ள இந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்தவுடன் ஒரு தனி மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. நெருக்கடியான நிலைமை இருந்தும் 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுந்தும், வேறு எந்த வரியும் போடாமல் சமாளிக்க முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் நமது நிதி அமைச்சர் ஒருவருக்குத்தான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய அனுபவத்தையும், ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி, இத்தகைய சிறந்த ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை அவர் அளித்திராவிட்டால், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற எங்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு மிக மிகச் சங்கடமான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக மத்திய சர்க்கார் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். எப்படியும் அதைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில வரிகளெல்லாம் நடுத்தர மக்களையும் சாதாரண ஏழை மக்களையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் அதிகமாக பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கின்றன. அதோடு மாகாணத்திலும் புதிய வரிகள் போட்டிருந்தால், ஒட்டகத்தின் முதுகை ஒடிக்கக்கூடிய கடைசி வரிவாகத்தான் அது இருந்திருக்கும். நல்ல வேளையாக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மக்களுடைய எண்ணத்தை அறிந்து கொண்டு தன்னுடைய ஆற்றலால் காரியங்களை செய்யக்கூடிய அனுபவம் படைத்திருந்ததால், இக்கட்டான நிலையில் எங்களை வைக்காமல் எதிக்கட்சியினரை வைத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது எதிக்கட்சியினர்களுடைய விவாதத்தைப் பார்த்தாலே,

5th March 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

காரம் இல்லாமல், சாரம் இல்லாமல், அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு எல்லா கட்சியினர்களும் ஏகோபித்து ஆதரவு காட்டவேண்டும் என்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் 117 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது, நிர்வாகத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காரணம் அவர்கள் நமக்கு வருவாயை ஒழுங்காக வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். நாம் குறைந்த வருவாயை எதிர்பார்த்து அதிக வருவாயைப் பெற்றாலும், செலவு அதிகமாக இருக்கிறதே என்று பார்க்கும்பொழுது, சற்று வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 120 கோடி ரூபாய் செலவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கு மேலே அதிகமாகச் செலவாகும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆகவே, செலவினங்களை எங்கே குறைக்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துக்கிட்டு பார்த்து ஓரளவுக்கு சமாளிப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. பண வீக்கம் இருக்கும் சமயத்தில் நம்முடைய பட்ஜெட்டும் வீங்கிக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். 117 கோடி ரூபாய் வரவும், 120 கோடி ரூபாய்ச் செலவும் எதிர்பார்க்கிறோம். சில இனங்களில் அதிகமாக வருமானம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று தான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக முத்திரை தாள்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை 100 லட்ச ரூபாய் வருமானம் உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பொழுது முத்திரை ஸ்டாம்புகள் கட்டணத்தை நாம் ஏற்றியிருக்கிறோம். எட்டு சதவிகிதமாக இருந்ததை 9½ சதவிகிதமாக ஏற்றியிருக்கிறோம். இது காரணமாகச் சற்று விலையைக் குறைத்துப் போட்டுத்தான் பதிவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். நியாயமான விலையை போடுவதற்குத் தயங்குவார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த வருமானம் 100 லட்ச ரூபாய் உயரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஒரு வேளை அதிகப்படியான வருமானத்தை நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு இனமா அது என்று கூட சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி நிலையை சரியான முறையில் சமாளிக்கக்கூடிய அளவிலே, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வேகத்தைக் குறைக்காத முறையில், நம்முடைய நிர்வாகத் திறமையை பாதிக்காத வகையிலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வருமான வரியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கை நாம் அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நமக்கு 8 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு புதியதாக வருமான வரி அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. குறைவாக ரூ. 500, 600 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் கூட இனிமேல் குடும்பத்தை நடத்த முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே வருமான வரி அதிகரிப்பு பிராவிடண்டு

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th March 1963]

பண்டு அதிகரிப்பு, இன்ஷூரன்ஸ் அதிகரிப்பு, கம்பல்சரி னேஷிங் அதிகரிப்பு, இப்படிப் பல இனங்களில் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்தக்கூட முடியாத ஒரு சங்கடமான நிலை ஏற்படக்கூடும். இருந்தம்கூட, நம்முடைய வருமான வரி பங்கையாவது அதிகமாகப் பெற்றால், நம் மாகாண நிலையாவது முன்னேறும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அந்த அளவிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நம்முடைய பங்கை அதிகமாகப் பெற்று, நம்முடைய நிதி நிலையை உயர்த்திக் கொள்ளுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

அதேபோல், ரயில்வே பாஸஞ்சர் டாக்ஸ் தொகையிலிருந்து மாகாண மக்கள் தொகையைப் பொருத்து நமக்குப் பங்கு கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் புதிய முறையின் அடிப்படையில் நமக்குப் பங்கு தொகை கொடுக்கிறார்கள். அதனால் நமக்கு வரவேண்டிய தொகை குறைந்து வருகிறது. அந்த முறையைத் திருத்தி அமைத்து ரயில்வே பாஸஞ்சர் டாக்ஸ் மூலம் வரக்கூடிய வருமானத்தின் பங்கை நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமாகப் பெற்றால் நம்முடைய நிதி நிலைமையை ஓரளவுக்கு வளப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

செலவினங்களுக்கு வரும்பொழுது விவசாயத்தைப் பற்றி பல பேர்கள் பேசிவிட்டார்கள். பதினேழு லட்சம் டன் உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு 2, 3 லட்சம் டன் ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் அமுலில் இருக்கிற பாகேஜ் திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்து, அதன் மூலம் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமா என்பதை ஆராய்வது அவசியம் மரத்திரம் அல்ல, அவசரமானதும் கூட. அதே சமயத்தில் விவசாயம் செய்பவர்கள் நெல்லிலே குறைந்துவிட்டது, விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரிசியை வாங்கி உண்ணும் நகர மக்கள் அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று அழுகிறார்கள். ஆகவே, எங்கேயோ, எதிலோ, ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது டிஸ்டிரிபியூட்டி எஸ்டேத்தில். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் விலை இறங்கிவிட்டது, நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை என்று அழுகிறார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் விலை ஏறிவிட்டதே என்று அழுகிறார்கள். இரண்டிற்கும் இடையிலே எங்கேயோ கோளாறு இருக்கிறது. இந்தக் கோளாறை சரிப்படுத்துவதில் நாம் அக்கறை காட்டுவது மிகவும் அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அதே போன்று கிராமப் புறங்களிலே அவர்களுக்கு அதிகமான அளவுக்குச் சந்தைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். தமிழகத்திலே சிலப் புகழ் வாய்ந்த சந்தைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டைச் சந்தை, மணப்பாறைச் சந்தை, இவைகள் பெரிய சந்தைகள். இந்தச் சந்தைகளை ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். அப்படி ஏலத்திற்கு எடுப்பவர்கள் பணத்தைதான் காந்து வாங்குகிறார்களே ஒழிய, சந்தைக்கு வருகிறவர்களுக்கு

5th March 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதில்லை. இந்த நிலைமையைப் போக்கி, இனிமேல் சந்தைக் கடைகளை ஏலத் திலே எடுப்பவர்கள் அவற்றை நன்றாகக் கட்டி, நல்ல முறையிலே விளக்குகளைப் போட்டு, கவர்ச்சிகரமான முறையிலே அவைகளை வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு 15 ஆண்டுகளுக்கோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்டோ ஒரு நீண்ட கால அளவுக்குக் கட்டு குத்த கைக்கு விட்டுவிடலாம். சந்தைக்கு வருகிறவர்களுக்கு இட வசதி செய்து கொடுத்து, சந்தையிலுள்ள பொருள்களை வாங்குவதற்கு கவர்ச்சி ஏற்படும் வகையில் வண்ண விளக்குகளைப் போட்டுக் கொடுத்தால், விவசாயிகள் கூட சந்தைக் கடைகளைத் தேடி வருவார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே உள்ள சந்தைக் கடைகளைக்கூட நல்ல விதத்தில் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். புதுக் கோட்டை அமைச்சர் அவர்கள், அவர்கள் ஊரிலேயாவது இந்த மாதிரி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஓரளவுக்குச் செயற்கை உரங்கள் கிடைக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. பசுந்தாள் உரத்தை அதிகமாக உபயோகிப்பதில் மக்கள் அதிக ஆர்வம் செலுத்தவேண்டும்.

பஞ்சாயத்துகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலம் தேவைப்படுகிறதோ, இல்லையோ, புறம்போக்கு நிலங்களிலே உள்ளவர்கள் வேண்டியவர்களா, அல்லது வேண்டாதவர்களா என்று பார்த்து, வேண்டாதவர்களாய் இருந்தால் அவர்களை வெளியேற்றுவதிலே அக்கறை காட்டுகிறார்கள், தலைவர்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்காகத் தேவைப்பட்டால்தான் இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமே ஓரிய, மற்றபடி இந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. அரசாங்கமே இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது. இதனால் கிராமப் புறங்களிலே அரசியல் வேகம் புகுந்து, கிராம மக்கள் பல இடஞ்சல்களுக்கு உள்ளாகும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதே சமயத்திலே, பசுந்தாள் உரத்தை உற்பத்தி செய்வதிலே மக்கள் அதிக அக்கறை தாட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், பழைய திருவாங்கூர்-கொச்சியிலே புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகை பாட்டத்தின் அடிப்படையிலே கொடுப்பது வழக்கம். அந்த முறையிலே, 30 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 2 ஏக்கர் என்ற அடிப்படையிலே கொடுத்தால், அதன் மூலமாகப் பசுந்தாள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் சில பொறுப்புக்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்ட சபையிலே உள்ள சில அகத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, எவ்வாறு இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் நடக்கின்றன, அவைகளுடைய முன்னேற்றம் எப்படியிருக்கிறது என்று ஊடுருவிப் பார்த்து அதன் பேரில் ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்படிச் செய்யலாம்.

கல்வித் துறைக்காக ரூ. 28 கோடி வரை செலவு செய்கிறோம். இன்னும் சில ஊர்களிலே பாழடைந்த பள்ளிகள் தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளுக்கு வருவதற்கு மாணவர்களிடம்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th March 1963]

உற்சாகமே இருக்காது. ஸ்கூல் பில்டிங் பண்டு ஒன்றை ஏற்படுத்தி எங்கெல்லாம் பாழடைந்த பள்ளிகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை உடனடியாகச் சீரமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வட சென்னையில் பெண்களுக்கு ஒரு கல்லூரி கூடக் கிடையாது. சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், தெற்குத்தான் வாழ்கிறது, வடக்குத் தேய்கிறது. ஏழைப் பெண்கள் 6 அணு 8 அணு என்று செலவழித்து, மைலாப்பூர், மாம்பலம் போவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயமாக முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக எனது தொகுதியிலுள்ள ஒரு குறையைச் சொல்லிவிட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே, பேலின் பிரிட்ஜ் மேம்பாலம் ஒன்று இருக்கிறது. அது பெரிய ரஸ்தாக்களை இணைக்கிறது. இந்த மேம்பாலம் மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. சட்டசபையில் சென்ற பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லியும்கூட அதற்கு நல்ல காலம் பிறக்கவில்லை. உடனடியாக இதைக் கவனித்து, பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று பொதுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடப்பு ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் “வரியை இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய சக்தி நம் முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். சொல்லக் கூடிய சக்தி மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று கருதிச் சொன்னார்களோ, அல்லது செய்யக் கூடிய சக்தியும் இருக்கிறது என்று எண்ணிச் சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் சென்ற வாரத்திலே தான் நாம் இங்கே ஒரு வரியை விதித்திருக்கிறோம். அது சென்ற ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்ட வரி என்று சொன்னாலும், இந்த ஆண்டிலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டு விவசாயிகளின் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதைப் போலவே இன்னும் ஓரிரண்டு மாதங்களுக்குள், இன்னொரு வரியும் மக்கள்மீது சுமத்தப்படவிருக்கிறது. ஆகவே முன்னே ஒரு வரியும், பின்னே ஒரு வரியும் விதிக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, இந்த இடைக் காலத்திலே வரியே இல்லாத ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகின்ற சக்தி கனம் நிதி அமைச்சருக்குத் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

வரி போட வேண்டியதுதான். போட வேண்டாமென்று நான்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த வரி தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது சுமத்தப்பட வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நேற்று முன் தினம் பேசிய ஒரு உறுப்பினர், இந்த வரிகளை எந்த அளவுக்குப் போடுகிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டிலே மோட்டார் வாகனங்களின்மீது வரி விதித்திருக்கிறோம்.

5th March 1963] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

நமது சர்க்காருக்கு இந்த வரியினால் கிடைக்கிற பணத்தையும், இந்த வரியின் காரணமாகக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டு அதன் மூலமாக பஸ் முதலாளிகளுக்குக் கிடைக்கும் அதிக வருமானத்தையும் சற்றுக் கணக்குப் பார்த்தால், சோஷலிஸ சமுதாயம் இப்படிப்பட்ட வரிகளை விதிப்பதனால் மட்டும் ஏற்பட்டு விடாது என்பது தெளிவாகத் தெரியவரும். சென்னையிலிருந்து வேலூருக்கு இந்த வரி விதிப்பதற்கு முன்பு இருந்த கட்டணம் ரூபாய் 2½. வரிக்குப் பின்னர் ரூபாய் 3 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு சீட்டுக்கு 8 அண வீதம், ஒரு பஸ் போய்விட்டுத் திரும்பி வந்தால், ஒரு ரூபாய் கிடைக்கிறது. இப்படி 60 சீட்டுகளுக்கு ஒரு வருடத்தில் ரூபாய் 21,900 பஸ் முதலாளிகளுக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால் மூன்று மாதத்திற்குச் சீட்டுக்கு 5 ரூபாய் வீதம் ஒரு ஆண்டுக்கு 60 சீட்டுக்கு செலுத்துகிற வரி ரூபாய் 1,200 தான். அதிக வருமானம் ரூபாய் 21,900 கிடைக்கிறது. இதனால் செலுத்துகிற வரி ரூபாய் 1,200 தான். இந்தவரிகளால் முதலாளிகள் கொழுக்கிறார்கள் ஏழைகள் நஷ்டப்படுகிறார்கள்; எப்படி. நம் நாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயம் வரி விதிப்பதாலேயே அமையும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 40 அல்லது 45 மைல் ஓடுகிற பஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால் கூட ரூபாய் 15,000 அதிக வருமானம் இப்போது கிடைக்கிறது. பெருநகர் என்பது கிட்டத்தட்ட சென்னையிலிருந்து 58 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. ஏற்கனவே ரூபாய் 1¼ ஆக இருந்த கட்டணம் இப்பொழுது ரூபாய் 2 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ரூட்டின் மூலம் ரூபாய் 15,000 அதிக வருமானம் பஸ் முதலாளிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வரிகளைப் போடுவதாலேயே சோஷலிஸத்தை அமைத்துவிட முடியுமென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பணக்காரர்களுடைய நேரடி வருமானத்திலிருந்து கறந்து வாங்கினால் தான் சோஷலிஸம் வருமே ஒழிய ஏழை மக்களை மேலும் மேலும் வரி விதிப்புக்கு உள்ளாக்கினால், சோஷலிஸம் வந்துவிடாது. இப்படி ஏழைகள் மீது வரி விதித்து முதலாளிகளைக் கொழுக்க வைப்பதன்மூலம் சோஷலிஸம் நிச்சயமாக அமைய முடியாது. இதைத்தான் திரு. நந்தா அவர்களும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இந்த வரி விதிப்பு களை அனுமதிப்பதை விட, எப்படி அதிக லாபத்தை மக்களிடமிருந்து பறித்துக் கொள்வது என்பதிலேயே வியாபாரிகள் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள்' என்று வியாபாரிகள் வரியிலிருந்து எவ்வாறாவது தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் அதிக லாபம் அடைவதற்கும் வழி இருக்கிறது. இந்த வரியினால் பாதிக்கப் படுபவர்கள் ஏழை மக்களும், நடுத்தர மக்களும் தான் என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு நாம் மிகவும் நெருக்கடியான நேரத்தில் இருக்கிறோம், என்று கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யுத்தம் போன்ற நெருக்கடி இன்று இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அல்லது சற்று தணிந்திருந்தாலும், நிச்சயமாக இன்றையதினம் வரி நெருக்கடியில் மக்கள் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்த மாநில சர்க்கார் போட்ட வரியாக இருந்தாலும் மத்திய சர்க்கார் போட்ட வரியாக இருந்தாலும்,

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [5th March 1963]

எந்த வரியாக இருந்தாலும், அவை இரண்டு பக்கங்களிலும் மக்களை நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகமே இருக்கத் தேவை இல்லை.

சாதாரணமாக இதுவரை விறகு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், மண்ணெண்ணெய் வைத்து அடுப்பு எரித்து, அதன் மூலமாகச் சமையல் செய்யும் நிலைமை தாய்மார்களுக்குத் தெரியும். சென்னையில் நூற்றுக்கு ஐம்பது வீடுகளில் மண்ணெண்ணெய் ஸ்டவ் அடுப்புதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 'வரி போடப் போகிறோம்' என்று சொன்னவுடனேயே மண்ணெண்ணெயின் விலை அதிகமாக ஏறிப்போய் பாட்டிலுக்குப் பத்து காசு அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுதே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி வரியின் நெருக்கடி காரணமாக ஏழை, நடுத்தர மக்களை மிகவும் பாதிக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்று பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஒருவர், 'மக்கள் இப்பொழுது எதிர்க் கட்சி தேவையில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார். உண்மையிலேயே மக்கள் புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். யாரைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமோ அவர்களை நிச்சயமாக புரிந்துகொண்டு விட்டார்கள். அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. அவர்கள் எப்படிப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். மக்கள் புரிந்து கொண்டார்களா, இல்லையா என்பதை அந்தக் காலத்தில் நிச்சயமாக நீங்களே உணரக் கூடும். யார் உணர வேண்டுமோ அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தக் காலத்தில் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பொது மக்கள் யார் யாரை, எப்படி எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமோ அவரவரை அந்தந்த முறையில் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் சர்க்காருடைய ஓட்டத்திலே முட்டுக்கட்டையாக இருக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், முட்டுக்கட்டையும் தேவை என்பதை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லையானால், ஓடுகிற தேர் எந்த இடத்தில் நிறுத்தப்பட வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் நிறுத்தப்படாமல் பாதை விட்டு மாறி பக்கத்திலுள்ள கட்டிடங்களை மோதி இடித்துத் தள்ளி விடக்கூடும். அந்த பயம் எல்லோருக்கும் இருக்கும். கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் முட்டுக்கட்டை கொடுக்க வேண்டும். கொடுக்கத் தகாத நேரத்தில் கொடுக்கக் கூடாது. ஆக, முட்டுக்கட்டையும் தேவையான ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எதிர்க் கட்சி இருப்பதும் அதுபோன்றுதான்.

எதிர்க்கட்சி செய்ய வேண்டிய கடமையை நாங்கள் சரியாகச் செய்கிறோம். இதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். துரோணச்சாரியார் பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு வில் வித்தை கற்றுத்தர வேண்டுமென்று விரும்பிய நிலையில், ஐவரையும் தன் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு, "இதோ பாருங்கள், மாம் தெரிகிறது

5th March 1963]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார், 'மகாபாரதம், இராமாயணம் படிக்காதே' என்று சொல்லிவிட்டு அவைகளை ஆராய்ச்சியோடு படித்திருக்கிறார்களே அது எப்படி என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் விளக்குவாரா?

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : நாங்கள் எல்லா நூல்களையும் படிக்கிறோம். அவற்றில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்கிறோம். தள்ள வேண்டியவற்றைத் தள்ளி விடுகிறோம். இப்பொழுது நான் கூறவேண்டிய கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கு அந்த உதாரணம் தேவையாக இருக்கிறது என்பதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

துரோணச்சாரியார் சொல்கிறார், "இதோ பாருங்கள்! மரம் தெரிகிறது. மரத்தில் கிளைகள் இருக்கின்றன. கிளைகளில் நன்கு தழைத்த இலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கிடையே குருவி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குருவியின் கண்ணைப் பாருங்கள். அந்தக் கண்ணின் கருமணியின் மத்தியில் உங்கள் அம்பு பாய வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு, ஒவ்வொருவராக அழைத்துக் கேட்கிறார், "உங்களுக்கு என்ன தெரிகிறது" என்று. அர்ஜுனனைத் தவிர மற்றவர்கள், "அருமையான மரம். அழகாகத் தழைத்த மரம். இலைகள் தழ தழ என்று இருக்கின்றன. அவற்றுக்கிடையே குருவி தன் தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறது" என்று இப்படி யெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு போனார்கள். கடைசியாக, அர்ஜுனன், "எனக்கு ஒரு கரும்புள்ளி மட்டும் தெரிகிறது" என்று சொல்லவும், துரோணச்சாரியார் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, "நீ தான் விவ்விதத்தை கற்கத் தகுந்தவன், உனக்குத்தான் வில் வித்தை கற்பிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி, அர்ஜுனனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார் என்பது கதை.

துரோணச்சாரியார் இடத்தில் பொது மக்களையும், அர்ஜுனன் இடத்தில் எங்களுக்கும் மற்றவர்களிடத்தில் ஆளும் கட்சியினரையும் சிவத்துப் பாருங்கள், உதாரணம் சரியாக இருக்கும். எதிர்க் கட்சியிலுள்ள நாங்கள் கண்டறிந்து சொல்ல வேண்டிய கருத்து எதுவோ அதிலே தான் எங்களுடைய நாட்டம் இருக்கும். குறை சொல்வதற்காக அல்ல. நாங்கள் எடுத்துக்காட்டும் குறைகளை தெரிந்துகொண்டு, அந்தக் குறைகளைச் சர்க்கார் போக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறோம். நாங்கள் சொல்வதை குறையாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். அவை மக்களிடமிருந்து வரும் கருத்துக்கள்; அவைகள் நீக்கப் படவேண்டிய கருத்துக்கள். என்று எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

'ரெடிமேட் ஃபர்னிசர்' கடையில்,—உள்ளவற்றை நன்றாகப் பூசி மெழுகி, ஓட்டை உடைசல் தெரியாத அளவுக்கு வார்லிஷ், பெயின்ட் அடித்திருப்பார்கள். சாதாரணமாகப் பார்க்கிறவர்

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [5th March 1963]

களுக்கு ஒட்டை உடைசல் தெரியாது. ஆனால், அதையே ஒரு தச்சன் பார்த்தால், எங்கெங்கே ஒட்டை, உடைசல் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடும். அந்தத் தச்சனின் நிலையில்தான் எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆராய்ந்து, அதிலுள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். ஆனால் இதே அறிக்கையை மக்கள் பார்த்தவுடன், 'அழகான அறிக்கை' வரியே இல்லாத அறிக்கை' என்று சொல்லுகின்ற வகையில் அதைத் தயாரித்துத் தருகின்ற சாகசம் சர்க்காருடையது. அதிலுள்ள குறைகளை, நிதிநிலை அறிக்கையின் உள்ளே இருக்கும் ஒட்டைகளையும், வெடிப்புகளையும், எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு எதிர்க்கட்சியினராகிய எங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்கிறபோது யாரும் அதற்காக ஆத்திரப்படுவதில் பயன் இல்லை.

நான் பொதுவாக இன்றைய தினம் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நாட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பிரச்சனையைப்பற்றி 15, 20, ஆண்டுகளாக நாடு முழுவதும் பேசப்பட்டு வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் மக்கள் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 25 லட்சம் மக்களை நம்பி வாழ்கிற மற்றவர்களையும் சேர்த்தால், தமிழகத்தின் ஒரேத் தொகையில் கிட்டத்தட்ட ஆறி லொரு பங்கு மக்கள் கைத்தறி நெசவை நம்பி வாழும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக ஏதாவது முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் நெசவாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆதலால் அந்தச் சமூகத்தவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு அடக்கடி சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செல்விற நோத்தில், அவர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களை விளக்கமாகக் கூறுகிறார்கள். உதாரணமாக அவர்கள் 17½ ரூபாயிலிருந்து மூப்பது ரூபாய் வரையில் மாதந்தோறும் வீடுகளுக்காகக் கடன் தவணைத் தொகை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பல இடங்களில் அவர்களால் தவணை கட்ட முடியவில்லை. மாதம் 35 முதல் 40 ரூபாய்க்கு மேல் எந்தத் தறிக்காரரும் ஒரு தறியில் பெற முடியாதிருக்கிற நிலையில் வீட்டுக் கடன் தவணையாக மூப்பது ரூபாய் கட்ட அவர்களால் எப்படி முடியும்? இப்படிக் கட்டாததால் தவணை பாக்கி ஒவ்வொருவர் மீதும் ஏராளமாக இருக்கிறது. வட்டி பாக்கியும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நன்கு சீர்தூக்கிப் பார்த்து, வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்குப் பலவிதமான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு நோயில்லாத காரணத்தால் நிதி ஒதுக்கல் விவாதத்தில் மற்றதைப் பேசுவதாகக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஏ. எம். பொன்னுசங்கம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை,

5th March 1963] [திரு. ஏ. எம். பொன்னுரங்கம்]

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதிலே எந்தவிதமான வரியும் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அதை நான் வரவேற்று, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள், விவசாயம், கல்வி, கூட்டுறவு முதலிய துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகளை இந்த மன்றத்தில் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சோளிங்கபுரம் தொகுதியைச் சார்ந்தவன். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு சிறு கைத்தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று 15 வருஷ காலமாக நான் கூறி வந்திருக்கிறேன். பல மனுக்களும் அங்குள்ளவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், அங்கு ஒரு சிறு கைத்தொழிலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் சாதாரணமாக விவசாயிகளும் நெசவாளர்களும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சென்ற ஆண்டிலும் நான் ஒரு முறை இங்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். அடிக்கடி அவர்கள் என்னிடம் வந்து குறை கூறுகிறார்கள். அங்கு ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1-30
p.m.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறைகூட என்னுடைய தொகுதிக்கு இதுவரை வரவில்லை என்று நான் இந்த மன்றத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சோளிங்கபுரம் திருத்தணிக்கு அருகில் இருக்கிறது. ஆந்திர எல்லைக்கு நான்கு மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. சோளிங்க புரத்திற்கு யாரும் வந்து பார்ப்பது கூடக் கிடையாது. அந்த நிலையில் நாங்கள் அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திராவிலிருந்து வந்த திருத்தணிக்கு 'ஸ்பெஷல் ஓர்க்' ஏற்படுத்தி அதை நல்ல முறையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் அது இப்பொழுது சேர்ந்திருப்பதால், அங்கே பலவிதமான வேலைகள் துரிதமாக நடந்து கொண்டு வருகின்றன. பாலங்கள் கட்டுவது, ஏரிகள் சீர்ப்பணிடுவது முதலிய வேலைகளை வெகு துரிதமாக அங்கே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் தொகுதி மக்கள் பக்கத்தில் நான்கு மைல் தொலைவில் உள்ள ஆந்திரப் பகுதிக்குப் போவதால், அவர்களுக்குப் பலவிதமான எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. தங்களுடைய தொகுதியில் எந்தவிதமான வேலையும் நடக்கவில்லை என்று அவர்கள் முறையிடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காகப் பல ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் செப்பணிடுவதற்காக மாவட்டம் முழுவதற்குமாக உணவு உற்பத்தி இலாகாவில் பிரத்தியேகமாக இன்ஜினியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தாலுகாவுக்கு ஒருவராக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும். மாவட்டம் புராவுக்கும் ஒருவர் இருப்பது போதாது. ஆகவே அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து ஏரிகளைச் செப்பணிடு வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஏ. எம். பொன்னுரங்கம்] [5th March 1963]

மேலும் உபாத்தியாயர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை எங்கள் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அதைப்போலவே கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். பெண்களுக்கு என்று ஒரு தனிப் பயிற்சிப் பள்ளியை எங்கள் தொகுதியில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் இப்போது பெண்களுக்கு என்று உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை எங்கள் ஊரில் உள்ளவர்களால் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. பண உதவியும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் அவ்வுதவிகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சோளிங்கபுரத்திற்கு அடுத்தாற்போல காவேரிப் பாக்கம் இருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் 52 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை அரசுக்கோணம் பஞ்சாயத்தோடு சேர்த்து வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 52 தலைவர்களுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன், அதனை வேலை தடைப்படுகிறது. ஆகவே இதை அரசுக்கோணத்தோடு சேர்த்து வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் திருத்தணிகைக்கும், அரசுக்கோணத்திற்கும் இடையில் தனிப்பட்டவர்கள் மில் ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே அரசுக்கோணத்திற்கும், சோளிங்கபுரத்திற்கும் நடுவில் அரசாங்கச் சார்பில் கைத்தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சோளிங்கபுரத்தில் எவ்விதமான சௌகரியத்தையும் அரசாங்கத்தார் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. மிஷின் பள்ளி ஒன்றுதான் நடக்கிறது. ஜில்லா போர்டு சார்பாகவோ, அரசாங்கச் சார்பாகவோ ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிகூட ஏற்படுத்தவில்லை. மேலும் எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கூறினார்கள், வேலூருக்கும் மெட்ராசுக்கும் 3 ரூபாய் பஸ்ஸில் வாங்குகிறார்கள் என்று. சாதாரணமாக இப்போது பஸ்ஸுக்கு சீட் ஒன்றுக்கு 45 ரூபாய் டாக்ஸ், சராசரி 6 மாதத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸுக்கு 1500 ரூபாய் டாக்ஸ் வரும். அதைத் தவிர எண்ணை விலை உயர்ந்து விட்டது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலைகளும் உயர்ந்து விட்டன. இத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் கஷ்டங்களை நன்கு பார்க்காது சொன்னார்கள் என்றே நான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. தப்புக்கணக்கு போட்டு பஸ் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் சம்பாதிப்பதாகச் சொல்வது சரியல்ல. மேலும் சோளிங்கபுரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-35
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.